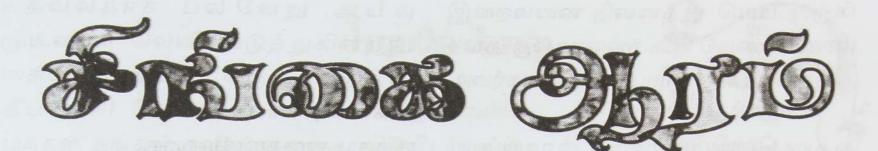
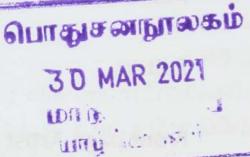
சிங்கை அரு மரதேச மலர் - 03

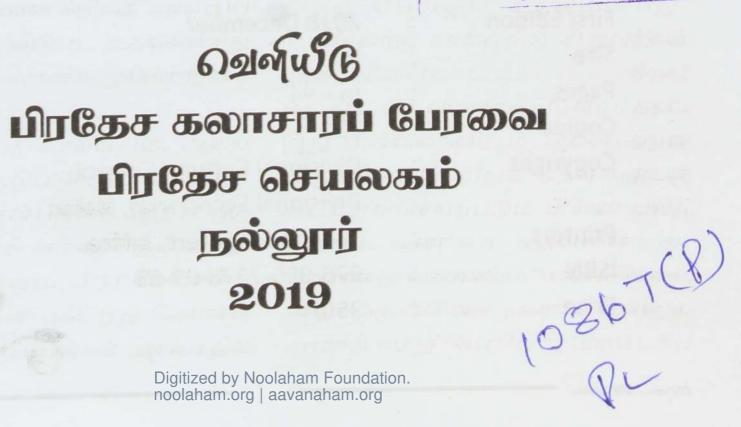
நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை

59638 10003 - 03

ARD W	நூல் விபரம்
நூல்	: சிங்கை ஆரம் - 03
வெளியீடு	: நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
	பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
மலராசிரியர்	: திருமதி விஜிதா செல்வகுமார்
	கலாசார உத்தியோகத்தர், நல்லூர்.
முதற்பதிப்பு	: 2018 டிசம்பர்
நூல் அளவு	: B5
பக்கங்கள்	: iii - 94
பிரதிகள்	: 250
பதிப்புரிமை	: நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
	பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
பதிப்பகம்	: தீபம் பிறிண்டேர்ஸ், யாழ்ப்பாணம்
அனுசரணை	: வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள்
1	திணைக்களம்
தரப்புத்தக எண்	: 978-955-7778-01-03
நூலின் விலை	: 350/=
	EN CESTISI
Journal	: Singai Ahram - 03
Publishers	: Nallur Divisional Cultural Council
Refigire tike huid	
Editors	
LUILOIS	: Mrs. Vijitha Selvakumar, Cultural Office
	Nallur
Front nage Artist	Nallur. P. Pirinthaban, Kondavil
Front page Artist	: P. Pirinthaban, Kondavil.
First Edition	P. Pirinthaban, Kondavil.2018 December
First Edition Size	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5
First Edition Size Pages	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94
First Edition Size Pages Copies	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250
First Edition Size Pages	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250 Divisional Cultural Council,
First Edition Size Pages Copies Copyright	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250 Divisional Cultural Council, Divisional Secretariat, Nallur.
First Edition Size Pages Copies Copyright Printers	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250 Divisional Cultural Council, Divisional Secretariat, Nallur. Theepam Printers, Jaffna.
First Edition Size Pages Copies Copyright Printers ISBN	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250 Divisional Cultural Council, Divisional Secretariat, Nallur. Theepam Printers, Jaffna. 978-955-7778-01-03
First Edition Size Pages Copies Copyright Printers	 P. Pirinthaban, Kondavil. 2018 December B5 iii - 94 250 Divisional Cultural Council, Divisional Secretariat, Nallur. Theepam Printers, Jaffna.

2.m.Cm...

		பக்கம்				
01.	நல்லூர் பிரதேச கீதம்	iv				
02.	கலாசாரப் பேரவை கீதம்	v				
03.	ஆசிச்செய்தி	vi				
04.	கல்வி அமைச்சு செயலாளளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	vii				
05.	அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி	viii				
06.	06. வடக்கு மாகாண உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி					
07.	பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	x				
08.	மலராசிரியரின் எண்ணத்திலிருந்து	xi				
09.	நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நிர்வாகசபை	xii				
10.	மலர்க்குழு விபரம்	xiii				
வர	லாறு					
11.	நல்லூர் இராசதானியின் தொன்மம்	1-16				
12.	நல்லூரை ஆட்சி செய்த சிங்கை ஆரியர்கள்	17-21				
13.	நல்லூர் பிரதேசத்தை வாழிடமாகக் கொண்ட	22-25				
14.	யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சுக்கலை	26-30				
சமயம்						
15.	கிராமியத் தாய் தெய்வங்கள்	31-35				
<u>16</u> .	இறைநிலை விளக்கம்	36-37				
17.	நல்லூரும் சூரசம்ஹாரமும்	38-40				
ทฒาทาเค						
18.	ஈழத்து சைவ பண்பாட்டில் ஆடைகள்	41-48				
19.	தமிழ் கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்	49-52				
8000						
<u>20</u> .	இந்திய இசையில் கர்நாடக இசையின்	53-58				
கவ	ിൽക്ര					
21.	சொற்கள்	59-60				
<i>22</i> .	மண்ணகம் காத்திடும் தெய்வப்பனை	61-62				
23.	"நல்லூர்" என்றே	63-64				
24.	நீயா	65-66				
25.	"நல்லூர்" இதுவே!	67-68				
26.	ஒங்கட்டும் இவ்வுலகம்	69-70				
<i>കി</i> ന്നുകയെക്ക						
27.	அரும்பு	71-78				
28.	சேவை	79-84				

sexpexpexpexpexp

நல்லூர்ப் பிரதேச கீதம்

வாழ்க புகழ்நிறை நல்லை எழிற் பிரதேசமே வாழியவே! மாண்பில் உயர்ந்து வளம் பல பெற்றென்றும் வாழ்க சிறப்புடனே!

ஆன்மிக ஊற்றில் தினம் வளர்ந் தோங்கிடும் ஆத்ம பலத்துடனே... அன்னைத் தமிழ்மொழி வெல்ல உழைப்பவர் அன்பின் துணையுடனே நீண்ட பண்பாட்டின் நிழல்தனில் எம் அடையாளங்கள் காத்திடவே இங்குள சைவ, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தால் நீதி செழித்திடவே

tookover of one of one of one of the

2007

ஆழ்ந்த கலை மலர்ந்தாடிடக் கல்வியில் அறிவியலிற் செழித்தே ஆற்றல் தரும் விளையாட்டு, தொழில்களில் அதிசயம் செய்துயர்ந்தே சூழ்ந்த வயல், கடல், தோட்டம் தனில் தினம் அபிவிருத்தி தொடர்ந்தே சொர்க்கம் இம் மண்ணெனச் சொல்லி நிமிர்ந்து எம் சூழலைக் காப்போமின்றே!

அற்புத ஞானியர், சித்தர், துறவிகள் ஆடி அமைந்த நிலம் முத்தமிழ்க் காவலர், கற்றவர், வீரரின் மூச்சு நிறைந்த இடம் எத்தனை கோவில்கள், கல்வியின் சாலைகள் இன்றுஞ் செழிக்குந் தலம் இங்குள மாந்தர்க்கு சேவை செய்வோம் இது எமக்குக் கிடைத்த வரம்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஆக்கம், **கவிஞர் த. செயசீலன்**

(வாழ்க)

(வாழ்க)

utochochocho

கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

நல்லூர்ப் பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவையை நல்லெழிற் கலைஞரால் நலமுறப் பேணுவோம் கவின்கலை மிளிந்திட, கற்பனை கனிந்திட, புவிமிசை நிதமிவை புதியதாய்ப் பொலிந்திட, கலைஞனான மோங்கக் களம் அமைப்போம் கலைஞரைப் போற்றிக் கௌரவம் செய்வோம்

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

இயலிசை நாடகமும் இதமிகு நாட்டியமும் பயனுறு சுவடியும் புதைபொருள் ஆய்வும் விந்தைமிகு சித்திரமும் விதந்தரு சிற்பங்களும் சிந்தையில் தெளிவுறச் சேர்ந்தே உழைப்போம் அணிதிரள்வோம்! எங்கள் கலை வளர்க்க பணி புரிவோம்! எங்கள் இனம் சிறக்க

Key tookey tookey tookey tookey too

அற்புதக் கலைஞரும் அன்புயர் ரசிகரும் ஒற்றுமை ஒங்கிட ஓரணி நிற்போம் நற்றமிழ்க் கலைகளை நம்முயர் பண்பினை வற்றாது போற்றியே வளம்பெற வைப்போம் எம்முயிராம் எங்கள் கலைகள் என்போம் நம் மனமகிழச் சுவையென நாம் படைப்போம் (நல்லூர்ப் பிரதேச)

ううどうでき

うきどう

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

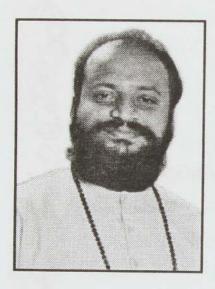
அமரர் "கலைஞானச்சுடர்" தா. தேவமதுரம்

CHINMAYA MISSION OF SRI LANKA

Concerning and the second seco

ரூசிச்செய்தி

"குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்தில் வெகு காலமாக ஒன்றாக வாழ்ந்து வரும் ஒரு மக்கள் கூட்டம், தங்களுக்கென்று சில கோட்பாடுகளையும், வரைமுறைகளையும் வகுத்துக் கொண்டு அவற்றிற்குத் தக்கவாறு வாழ்ந்து வரும் பொழுது அத்தகைய கூட்டத்தின் தனித்தன்மை நறுமணம் போல் நம் கவனத்தைக் கவரும் வண்ணம் உள்ளது. இதுவே அவர்களின் கலாசாரம் என்பதாகும்" என எமது குருவாகிய சின்மயா மிஷன் ஸ்தாபகர் தவத்திரு சுவாமி சின்மயானந்தர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அதற்கிணங்க எம் யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம் எனப்போற்றப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய நிலையில் நீண்டகால யுத்தம், பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கும் நோக்கு எனப் பல காரணங்களால் எம் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் தாம் வாழும் இடங்களுக்கு ஏற்ப தத்தம் கலாசார விழுமியங்களை மாற்றிக் கொள்கின்றார்கள். நடை, உடை, பாவனை. உணவு, உறையுள் என யாவுமே மாற்றம் அடைந்துள்ளது. அன்று புனிதமாகப் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்ட பண்புகள் எல்லாம் இன்று அநாகரிகம் எனப் புறந்தள்ளப்படுகின்றது. இவற்றின் விளைவுகளை நாம் இன்று சதா சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

இத்தகைய சூழலில் நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, எமது பண்பாட்டுத் தொன்மை மற்றும் அழகியல் அம்சங்களினைப் பிரதிபலிக்கும் பல்வகைப்பட்ட ஆக்கங்களை உள்ளடக்கி "சிங்கை ஆரம்" எனும் பெயரில் பிரதேச மலரினை வருடம் தோறும் வெளியிட்டு வருவது மகிழ்சிக்குரியதாகும். இதன் மூலம் எமது கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும், எம் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கவும் இது ஒரு களமாக அமைவது சிறப்பாகும். மேலும் துறைசார் பெரியார்களின் ஆக்கங்கள் வாசிப்பவர்களை வழிநடாத்த வகை செய்யும். அதாவது இன்றைய எம் இளஞ் சமூகத்தை வழிநடாத்த துணை புரியும் என நம்புகின்றோம்.

இக் கலாசாரப் பேரவையின் பணி தொடரவும் தற்போது வெளிவரும் மலர் சிறப்பாக வெளிவந்து எம்மக்களைச் சென்றடைந்து குறிப்பாக எம் இளைஞர்களை சீரான வழியில் சிறப்பாக நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென ஆசி வேண்டி எல்லாம் வல்ல நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானையும், பூஜ்ய குருதேவரையும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

> இறைபணியில், **சுவாமி சிதாகாசானந்தா** சின்மயா மிஷன், யாழ்ப்பாணம்.

SNOB HIJÓ

Digitized by Noolaham Foundation.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு செயலாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

நல்லூர் பிரதேசசெயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலரான "சிங்கை ஆரம் 03" மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மலரானது நல்லூர் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

ஒரு சமூகத்தின் நிலைப்பானது அதன் வாழ்க்கைமுறைகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலைகொண்டுள்ளது. நல்ல சமூகமயமாக்கத்தின் மூலமாக சிறந்த மனிதர்களை உருவாக்கவேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் எம் அனைவருக்கும் உரியதாகும். எமது எதிர்காலத்தின் சொத்துக்களான பிள்ளைகளை சரியான வழியில் வழிநடத்தி சிறப்புற்று வாழ் வதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் பொறுப்பும் எமக்குரியதாகும். சிறந்த மனிதப்பண்புடைய மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டிய நிலைப்பாட்டை இன்றையசமூகமாற்றங்கள்ஏற்படுத்திகொடுத்துள்ளன. வாசிப்பும் கலையார் வமும் மனிதர்களை மனிதநேயப்பண் புடனும் பகுத்தறிவுடனும் செயற்பட உறுதுணையாய் அமையும். அந்தவகையில் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் மற்றும் வரலாறு போன்றன காத்திரமானவை. பிரதேசத்திற்கான சிறப்புக்களும் அதன் விசேட அம்சங்களும் மறைந்திருக்கக்கூடும். அவற்றை வெளிப்படுத்தி அதனை பலரும் அறியச்செய்யும் முயற்சியாக இந்நூல்கள் அமையும் என நம்புகின்றேன்.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம்முயற்சியானது எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சி.சத்தியசீலன்

Snima 21,00

செயலாளர், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு. வடமாகாணம்.

நல்லூர் பிரதேச செயலகமும் கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து வெளியீடு செய்யும் "சிங்கை ஆரம்" 03 பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். வரலாற்றுத் தொன்மையுடன் தொடர்புபட்ட பிரதேசம் நல்லூர் என சிறப்பாக குறிப்பிடமுடியும். நல்லூர் என்றதும் நினைவுக்கு வருவது அலங்காரக் கந்தனாகிய முருகப்பெருமானின் திருத்தலம் ஆகும். "யாழ்ப்பாண கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம்" என அழைப்பதற்கு இவ் ஆலயச் சிறப்பும் அப்பிரதேச மக்களையும்

குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் பற்றிய விபரங்களை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை எடுத்துக் கூறுவதும் அவர்களின் சிறப்பு நாமத்தை "சிங்கை ஆரம்" கொண்டிருப்பதும் இப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுக்கால தொடர்பை அறிவிப்பதாக அமைகின்றது. இப் பிரதேச கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் சிறப்புக்களையும் ஆவணப்படுத்தும் சிறந்த நோக்கோடு "சிங்கை ஆரம் - 03" வெளிவருவது பாராட்டத்தக்கது. இதன் பயனால் எதிர்கால சந்ததியினரும், அறிவுத்தேடலுடையோரும், பயன்பெறும் அதே வேளை தமிழர் தம் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்களை பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் உருவாகுமெனலாம்.

கவிதை, சிறுகதை, போன்ற புதிய பல அம்சங்களையும், வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், பண்பாட்டின் தொன்மை மற்றும் அழகியல் அம்சங்கள்சார் கட்டுரைகளையும், இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் தாங்கி வெளிவரும் "சிங்கை ஆரம் - 03" சிறப்புடன் வெளிவர உழைத்த பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவையினர் மற்றும் கட்டுரையாளர் அனைவரையும் பாராட்டி மலரும் "சிங்கை ஆரம் - 03" தொடர்ந்து வெளிவர நல்லுாரான் பாதங்களை வேண்டி என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

நா. வேதநாயகன்

அரசாங்க அதிபர்/ மாவட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலகம். யாழ்ப்பாணம்.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நல் லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் "சிங்கை ஆரம் - 03" மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். யாழ் மாவட்டத்தின் பழம் பெரும் இராசதானியினை கொண்ட பிரதேசமாக நல்லூர் பிரதேசம் திகழ்கின்றது. நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தினை மையப்படுத்தியதாக பாரம்பரியம் மிக்க ஆன்மீக, கலை, பண்பாட்டுக்கோலங்களை உள்ளடக்கி காணப்படுவதுடன், இங்கு பண்டைய சிறப்புக்களும் பொதிந்து கிடக்கின்றது.

தொல்லியல், வரலாறு, இலக்கியம், கலை, போன்ற விடயங்களினை உள்ளடக்கி ஆவண நூலாக வெளிவருகின்றமை பாராட்டத்தக்கதாகும். உள்ளூர் கலைஞர்களின் அரும்பெரும் பணியினை வெளிக்கொணர்வதில் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் அனுசரணையும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கிவருகின்றது.

அந்த வகையில் இம்மலர் மலர்ந்து மணம் பரப்ப உழைத்த பிரதேச செயலாளர் மலர்க்குழுவினர் மற்றும் ஆக்கங்கள் வழங்கியவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் , நன்றியையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

> திருமதி. சி. சுஃவா உதவிப் பணிப்பாளர். பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடக்கு மாகாணம்.

SNIM2 24,00

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள நல்லூர் பிரதேசமானது தனது தனித்துவமான தொன்மைமிகு வரலாற்று பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களினாலும் கலைத்துவ நேர்மையாலும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. இங்கு கலைஞர்களும் கல்விமான்களும் அறிஞர்களும் நிறைந்துள்ளனர். "சிங்கை ஆரம்" என்கின்ற பிரதேச மலரானது மூன்றாவது மலராக மலர்ந்துள்ளது. இதில் எமது பிரதேச ஆய்வாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் சிறப்பாக தமது எழுத்தாக்கங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

மக்களின் கலை பண்பாட்டுக் கூறுகளை எதிர்வரும் சந்ததியினருக்கு கையளிக்கும் பொறுப்புடனேயே நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையானது செயலாற்றி வருகிறது. அந்த வகையில் காத்திரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆக்கங்களினைத் தாங்கி வரும் இம்மலரானது காலத்தின் தேவை கருதியதாகும். ஒவ்வொருவரும் பொக்கிஷமாக பேணக்கூடிய வகையில் இம்மலரில் வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்கள் அமைந்துள்ளன.

இம்மலர் உருவாவதற்கு உறுதுணையாகயிருந்து கலாசாரப் பேரவையினர், மலர்க் குழுவினர், பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும் மலர் சிறப்புற மலர்ந்து மணம் பரப்ப எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

> திருமதி எழிலரசி அன்ரன் யோகநாயகம் பிரதேச செயலாளரும் கலாசார பேரவை தலைவரும், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

மலராசிரியரின் எண்ணத்திலிருந்து

நல்லூர் பிரதேசம் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களின் தொன்மைமிகு பிரதேசமாகும். இங்கிருந்த இருக்கின்ற மக்கட் குழுவினரின் பாரம்பரியமான கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு வரலாற்று பின்னணியானது காலதேச வர்த்தமானம் கடந்து பிரகாசிக்கின்றது. இதனை மையப்படுத்தியதான ஆய்வுகள் இன்று எம்மத்தியில் குறைவடைந்தே உள்ளது. இன்று பாரம்பரியமான பேணுகைகள் எமது பண்பாட்டு அடையாளங்களினை பேண வேண்டியதான காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். புலம் பெயர்ந்தவர்கள் கடல் கடந்தவர்கள்

கூட எமது வேர்பியாபித்த இந்த மண்ணின் உயிர்ப்புகளைக் கைவிடமுடியாது உள்ளனர் எமது அடையாளத்தினை நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்றால் பண்பாட்டு பேணுகைத் தேடல் எமக்கு அவசியமாகிறது.

அந்த வகையில் இம்மலருக்கு பேராசிரியர்கள் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார்கள். எழுத்தாளர்கள், கலை, பண்பாடு பற்றிய ஆக்க இலக்கியங்களினையும் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். இவற்றையெல்லாம் தாங்கி வெளிவரும் "சிங்கை ஆரம்" மூன்றாவது மலர் மேலும் மணம் பரப்பும் என்பதில் மாற்றமில்லை.

இம்மலருக்கு ஆக்கங்களினை வழங்கிய புத்திஜீவிகள், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன் மலருக்கு ஆலோசனை வழங்கிய பிரதேச செயலாளருக்கும் மலர்க்குழுவினருக்கும், மலருக்கு அனுசரனை வழங்கிய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கும் ஆசியுரை வழங்கிய பெரியாருக்கும் வாழ்த்து வழங்கிய கல்வி அமைச்சு செயலாளர், அரசாங்க அதிபர், பண்பாட்டலுவல்கள் உதவிப் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலாளருக்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

> **திருமதி விஜிதா செல்வகுமார்** செயலாளர், கலாசாரப் பேரவை, கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

mathematical states are a

நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை - 2018

ஆலோசகர்கள்

பேறாசிரியர் செ. கிருஷ்ணறாசா

(தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்) முனைவர், மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

(பேராசிரியர், கக்ஸூயின் பல்கலைக்கழகம், யப்பான்)

திரு. சோ. பத்மநாதன்

(ஒய்வுபெற்ற அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

திருமதி சாந்தினி சிவநேசன்

(ஒய்வுபெற்ற நடன விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

தலைவர்	:	திருமதி எழிலைசி அன்ரன் யோகநாயகம் (பிரதேச செயலாளர், நல்லூர்)
செயலாளர்	:	திருமதி விஜிதா செல்வகுமார் (கலாசார உத்தியோகத்தர், நல்லூர்)
உபதலைவர்	:	திருமதி தர்மினி றஜீபன்
உபசெயலாளர்	:	திரு. இ. மதிகரன்
பொருளாளர்	:	திரு. <i>S</i> . சண்முகலிங்கம்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

XII

திருமதி அ. கிருபைராஜா	(நடனம்)
திரு. சி. சிவதாசன்	(எழுத்தாக்கம்)
திருமதி வாசஸ்பதி ரஜீந்திரன்	(இனச)
திரு. வே. சிவகுமாரன்	(நாடகம்)
திரு. வே. தூயகுமாரன்	(வாத்தியக்கலை)
திரு. S. பெருமாள்	(ക്കിഞ്ഞ)
திரு. கா. தில்லையம்பலம்	(கூத்து)
திரு. வை. சுரேஸ்	(கிராம அலுவலர்)
திரு. பு. தஜீதரன்	(கிராம அலுவலர்)
திரு. ர. ராகுலன்	(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
திருமதி சு. ராதிகா	(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
திரு. ச. நிமலன்	(சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்)
திரு. மு. ஜெயாளினி	(சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்)

รีณ์เคล 23,70 -

மலர்க்குழ

ூடுலோசகர் திருமதி எழிலரசி **அன்ரன் யோகநாயகம்** (கலாசாரப் பேரவைத் தலைவர், பிரதேச செயலாளர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.)

மலராசிரியர்

திருமதி விஜிதா செல்வகுமார்

(கலாசாரப் பேரவை செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.) திரு. சோ. பத்மநாதன்

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா திருமதி றஜீந்திரன் வாசஸ்பதி திருமதி அ. கிருபைராஜா திரு. S. தவராசா திரு. சி. சிவதாசன்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நல்லூர் இராசதானியின் தொன்மம் : நல்லூரில் கிடைத்த புராதன மட்பாண்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு

The Antiquity of Nallur Rajadhani : A Research Based on Ancient Pottery Shards found at the Office Place of Divisional Secretariat, Nallur .

> பேராசிரியர் **செ. கிருஷ்ணராசா** வரலாற்றுத்துறை தலைவர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்

வரலாற்றுத் தொன்மம் வாய்ந்த நல்லூர் இராசதானியின் நினைவுச் சின்னங்கள் இன்று படிப்படியாக மறைக்கப்பட்டோ, கைவிடப்பட்டோ அல்லது திருடப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படும் நிலையில் ஆய்வாளர் களின் கவனத்தினை ஈர்க்க முடியாத முறையில் அம் மூலாதாரங்கள் அழிந்து கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இலங்கையின் புராதன தலை நகரங்களான அனுராதபுரம், பொலநறுவை என்பன கைவிடப்பட்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளை அண்மித்த போதிலும் கூட அவற்றின் நினைவுச் சின்னங்களுள் பெரும்பாலானவை இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இற்றைக்கு 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கைவிடப்பட்ட நல்லூர் இராசதானியின் ஒரு கட்டிடத்தொகுதி தன்னிலும் முழுமையாக பாதுகாக் கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது மிகவும் மனவேதனைக்குரிய விடய மாகும். ஆரம்பத்தில் இதற்குப் போர்த்துக்கேயரும் அவர்களுக்குப் பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் கடைப் பிடித்திருந்த கலையழிவுக் கொள் கைகள் காரணமாக இருந்திருப் பினும், அரச நிர்வாக மட்டத்தில் இலங்கையின் பிற இராசதானிகளைப் பாதுகாக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சி போன்று நல்லூர் இராசதானியை பாது காக்க முயற்சி எடுக்கப்படாமையும்

முக்கிய காரணமாகும் @ (5 தற்பொழுது உள்ள சூழலில் நல் லூர் இராசதானி அமைந்திருந்தது எனக்கருதப்படும் இடங்களில் நெருக் கமான குடி மனைகளும், அரச நிர்வாக நிறுவனங்களும், தொழிற்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் வரலாற்றுப் பெறுமதிமிக்க இராசதானியின் கலைச்சின்னங்கள் அழிக்கப்பட்டு, மண்ணோடு மண்ணாய் மறைக்கப் பட்டு விட்டன. எனவே முழுமையான அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் இவ்விராசதானி பற்றி பூரண மாக அறிந்து கொள்வது இயலாத ஒரு காரியமாகும் என்பது மிகத்தெளிவு. இதனை உறுதிப்படுத்துவது போன்ற ஒரு நிகழ்வு மிக அண்மைக்காலங்களில் நல்லூர் நிருவாக மையமொன்றிலே நிகழ்ந்தமை எம்போன்ற தொல்லியல் ஆய்வாளர்களுக்கு ஆர்வமூட்டும் செயலாக அமைந்தது. இதுவரை காலமும் கிடைத்த ஒருசில கட்டிட அழிபாடுகள், சிற்பங்கள், கல்வெட் டுக்கள், நாணயங்கள் முதலிய தொல்லியற் சின்னங்களையும், இலக்கிய மூலங்களையும் வைத்து இவ்விராசதானியின் தொன்மை பற்றி கூறிவந்த எமக்கு இப்பொழுது முதன் முதலாக மட்பாண்டச் சான்றுகள் கிடைக்கத் தொடங்கியிருப்பது நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மை - மேன்மையினை சற்று உறுதிப்

பாட்டுடன் ஆராய்வதற்கு ஒரு புதிய வழியை தந்துள்ளது எனலாம். நாம் இனி அங்கு கிடைத்திருக்கும் அல்லது கிடைக்கத் தொடங்கியிருக்கும் அகழ்வுச் சான்றுகள் மூலமும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும். இச்சிறிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தினுள் சென்ற வருடம் புதிய கட்டிடமொன் றினை அமைக்கும் பணியில் அந்த நிர்வாகம் ஈடுபட்டிருந்த சமயத்தில் தோண்டப்பட்ட ஆழமான குழி களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையையுடைய வரலாற்றுக் கால, வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால மட்பாண்டத்துண்டுகள் பல்வேறு வடிவங்களில் பல்வேறு பண்பாட்டுக் காலப்பகுதிக்குரியனவாக, எதிர் பாராதவிதமாக கிடைக்கப் பெற்றி ருந்தன. அவை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய கறுப்பு - சிவப்பு (Black & Red ware) மட்பாண்டங் களாகவும் stone ware என அழைக் கப்படும் ஒருவகையான ரோம மட்பாண்டமாகவும், கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சோழர்களுக்குரிய மட்பாண்டங்களாகவும் மத்திய கால கூரையோடுகளாகவும் அவை இனங்காணப்பட்டுள்ளன. இவற் றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் நல்லூர் இராச தானி அமைந்திருந்த மையப் பரப்பில் முதன்முதலாக நிலக்கீழ் மண்படைகளிலிருந்து இம்மட் பாண்டங்கள் அடையாளம் காணப் பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டமையாகும். அவ்வகையில் கண்டெடுக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள நல்லூர் மட்பாண்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்லூரின் தொன்மம்

பற்றிய இவ்வாய்வுக் கட்டுரை இங்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கிடைத்த மட்பாண்டத்தொகுதியும் வகையீடும்

நல்லூரிலிருந்து மீட்கப்பட்ட மட்பாண்டத் தொகுதியிலிருந்து காலத்தால் முந்தியதாகத் தற்போது காணப்படுவது கறுப்பு-சிவப்பு மட் பாண்டங்கள் எனக்குறிப்பிடப்படும் பெருங்கற்காலத் திற்குரிய மட் பாண்டத் துண்டுகளாகும். இங்கே படத்தில் காணப்பட்ட மட்பாண்டத் துண்டுகளின் தன்மைகளின் படி அவை கி.பி. 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய யவையாகக் காணப்படுகின்றன.

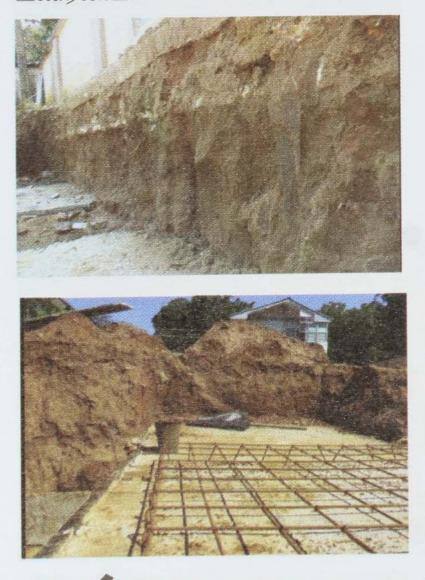
Megalithic Black & Red Pottery

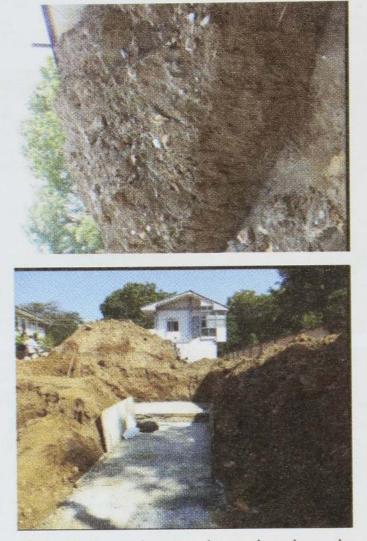

Stone were from Nallur - Megalithic Culture 1st C.A.D

அவை நல்லூரில் தோண்டப்பட்ட ஆழமான கிடங்குகளில் காணப்பட்ட மண் படையடுக்குகளிலிருந்து எம்மால் சேகரிப்பட்டிருந்தன. துரதிஸ்டவசமாக சேகரிக்கப்பட்ட இம்மட்பாண்டங்களை கலாசார மண்படையடுக்குகளின் ஒழுங்கின் அடிப்படையில் சேகரிக்க முடியா திருந்தமையை இங்கு பதிவு செய்தாக வேண்டும். நல்லூர் பிரதேச அலுவல கத்தின் நிர்வாக விஸ்தரிப்பின் பொருட்டு மாடிக் கட்டிடம் அமைக்கும் திட்டத்தின் தொடக்கப் பணிகளின்போது, (கீழேயுள்ள புகைப் படங்களில் காணப்பட்டதன்படி,) இவ்வாறான ஆழமான குழிகள் தோண்டப்பட்ட நிலையிலேயே இப் பெருங்கற்காலத்திற்குரியனவான கறுப்பு – சிவப்பு மட்கலசத்துண்டுகள் கீழ்மண்படைகளிலிருந்து சேகரிக்கப் பட்டன. இங்கே காட்டப்பட்டுள்ள படங்களிலிருந்து இங்கு சேகரிக்கப் பட்ட மட்பாண்டங்கள் எவ்வாறான ஒரு நிலையில் அடையாளம் காணப் பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதனை உணரலாம்.

இவ் வர்ணப்புகைப்படங்கள் நல்லூர் பிரதேச செயலர் அவர்களின் அனுமதியோடு எடுக்கப்பட்டவையாகும். 2017 / 2018

கிடைத்த மட்பாண்டத் தொகு தியில் இரண்டாவது நிலையில் புராதன மட்பாண்டங்களுள் அதிகளவில் கிடைத்திருப்பவை கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சோழர் பண்பாட்டுக்குரிய மட்பாண் டங்களாகும். பல்வேறு வடிவங்களில், வர்ணங்களில், பல்வேறு அலங்கார குறியீடுகளுடன் அவை இங்கு கிடைத்திருப்பது மிகவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவுள் ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தகைய சோழர் காலத்திற்குரிய மட்பாண்டங்களை எம்மால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலிருந்தும், வடமராட்சியிலுள்ள கோட்டைத் தெருவிலிருந்தும், மிக அண்மைக் காலங்களில் காங்கேசன்துறை து றைமுகத் திற்கண் மையிலுள் ள மயிலிட்டித் துறைமுகத்திலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தமை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது.

Swimz Hois

நல்லூரில் கிடைத்த சோழர்காலத்து மட்பாண்டங்கள் பல்வேறு தோற்றங்களில்

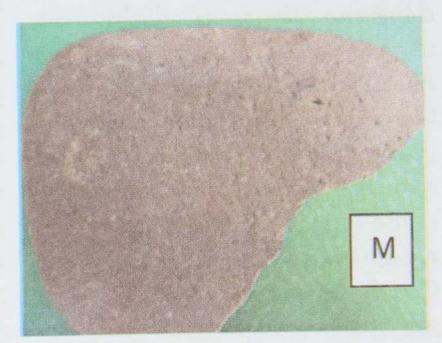

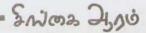
நல்லூரில் கிடைத்த சோழர் கால கூரையோடுகள்

மயிலிட்டித்துறைமுகப்பரப்பிலிருந்து கிடைத்த சோழர்காலப்பகுதிக்குரிய மட்பாண்டங்கள்

சுடுமண்நாணயம் (Terracotta coin) Megalithic period, மயிலிட்டித்துறைமுகம்

சோழராட்சி

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடானது பொலநறுவையில் இருந்து ஆட்சி நடத்திய சோழருடைய ஆதிக்கத்திற் குள் அடங்கி இருப்பதற்கு முன்பே முதலாம் பராந்தகச்சோழனது காலத் திலிருந்தே ஒரு நிர்வாக மையமாக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டிருந்தது என்ப தனை உருத்திரமேரூர்க் கல்வெட் டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஒருவேளை அந்தகக் கவி வீரராகவன் என்று அழைக்கப்பட்ட கவிவாணன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகைதந்து மணற்றியைப் பரிசிலாகப் பெற்ற நிகழ்வுடன் அந்தகச்சோழனான முதலாம் பராந்தகச் சோழனுடன் வைபவமாலையார் குறிப்பிடும் அந்த கக்கவியை அடையாளம் காணமுடியும் என சில வரலாற்றாசிரியர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளமையும் இவ் விடத்தில் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளக் கூடியதாகும். எவ்வாறெனினும் மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரியான முதலாம் பராந்தகச் சோழனது வடஇலங்கை மீதான ஆட்சியானது நல்லூரை மையமாகக் கொண்டு, உத்தரதேச மென்ற வடபகுதியில் நிலவிவந் துள்ளது என்பதனை நல்லூரில் கிடைத்த இம்மட்பாண்டங்களினூ டாகவும் உறுதிசெய்ய முடிகின்றது. உத்தரதேசத்தில் சோழராட்சி நிலை பெற்றிருந்த காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நகரப்பண்பு வாய்ந்த குடியிருப்புக்கள் நல்லூரை மையமாகக் கொண்டு விருத்தியுற்றிருந்தன என்பதனை இங்கு கிடைத்த சோழர் மட்பாண்டங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சிங்கைத்தமிழரசர்கள்

ஆரியச்சக் கரவர்த் திகளின் ஆட்சியானது யாழ்ப்பாண இராச் சியத்தின் வரலாற்றில் கி.பி. பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து சுதந்திர இராச்சியமாக நிறுவப்பட்டு, கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரைக்கும் நிலைகொண்டிருந்தது. ஆனால் இதுவரையில் இம் மன்னர்களுடன் தொடர்புபட்ட மட்பாண்ட தொல்லியல் எச்சங்கள் எவையும் தற்செயலாகத்தன்னிலும் கிடைத்திருக்கவில்லை. விதிவிலக்காக சிங்கையாரிய மன்னனொருவனுடைய கல்வெட்டு ஒன்று நாயன்மார்கட்டுத் திருக்குளத்திலிருந்து 1956ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தது. 'தீர்த்தம் கொடுக்க சிங்கையாரியனால் அமைக்கப்பெற்றது' என்ற செய்தி அக் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணனின் காலத்திற்குப் பின்னர் நெடுங்காலம் (சென்ற பின்னர்) யாழ்ப்பாண நாடு அரசன் இல்லாமையால் நிலை தளர்ந்தது என்பது கைலாயமாலையின் கூற்று. கி.பி 907 இலிருந்து கி.பி. 955 வரைக் கும் ஆட்சி செய்த பராந்தகனுக்குப் பின்னர் 30 வருட காலம் சோழப் பேரரசில் ஓர் இருண்ட காலப்பரப் பாக – சிம்மாசனப் பிரச்சினைகள் நிலவிய காலமாக விளங்கியமையால் யாழ்ப்பாணத்திலும் நல்லூரின் அரச நிர்வாகத்தில் ஒரு வெறுமையான நிலை உருவாகியிருந்தமையை கைலாய மாலை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. அந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பாண்டிமளவன் என்பான் மதுரைக்குச் சென்று யாழப்பாண

האומש אואט

நாட்டை ஆளும்படி (சிங்கையாரியன் வருவதற்கு முன்) பாண்டிய மன்னனை வேண்டியிருந்தான் எனவும் பின்னர் பாண்டிமளவன் என்ற அதிகாரியோடு கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி என்பவனை யாழ்ப்பாணத்தை நிர்வகிப்பதற்கு பாண்டிய மன்னன் அனுப்பி வைத்தான் எனவும் கைலாயமாலை ஊடாக அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறு பாண்டிய மன்னனால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டவனே விஜயகூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் முதலாவது சுதந்திர ஆட்சியாளனும் இவனே யாகும் என யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

சாவக மன்னன்

காலிங்க ஆரியச்சக்கரவர்த்திக்குப் பின் வட இலங்கையை ஒரு சாவக மன்னன் ஆண்டுள்ளான் என்பதற்கும் சான்றுகளுள்ளன. கி.பி. 1247 இல் சந்திரபானு என்ற சாவகன் சிங்கள அரசின் மீது படையெடுத்தான். அவ்வேளை சிங்கள மன்னனாக விளங்கிய இரண்டாம் பராக்கிரமமாகு இந்தப்படையை முறியடித்து சந்திர பானுவைத் துரத்தியடித்தான். தென்னிலங்கையில் தோல்விகண்ட சந்திரபானு இங்கு தோன்றியிருந்த புதிய இராச்சியத்தின் ஆட்சியாளனாக மாறியிருக்கலாம் என இந்திரபாலா கருதுவது சக்கரவர்த்தியின் அரிய ணையை சந்திரபானு என்ற சாவக மன்னன் கவர்ந்து கொண்டான் என எண்ண வைக்கின்றது. அவனோடு வந்தவர்கள் குடியேறிய பகுதிகளே இன்று ஜாகவச்சேரி, சாவகன் கோட்டை என அழைக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாவது கந்தசுவாமி கோவில்.

கி.பி. ஆயிரத்து நாநூற்று ஐம்பதில் இருந்து ஆயிரத்து நாநூற்று அறுபத்தேழு வரை யாழப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட சம்புமல்குமாரயா என்ற சிறீசிங்கபோதி புவனேகவாகு குருக்கள்வளவு என்ற இடத்தில் இருந்து அழிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலை மீண் டும் புதுப்பித்துக் கட்டுவித்தான் என நம்ப இடமுண்டு. படையெடுப்பின் போது அழிந்து சிதைந்து போன முதலாவது முருகனாலயம் அமைத்த இடத்திலே அக்கோவிலை அமைக் காது புதிய ஓர் இடத்தை தேர்ந்தெ டுத்து அமைத்தான் எனக்கூறப்படு கின்றது. அரண்மனை அரசமாளிகைகள் என்பன அமைந்திருந்த பண்டாரவளவு, சங்கிலித்தோப்பு என்பவற்றிற்கு அருகில் இக்கோவிலுக்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்விடம் முத்திரைச் சந்தியில் இன்று கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்துள்ள இடமாகும். அவ்விடத்தில் நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோவில் இரண்டாவது தடவையாக அமைந்தது. விதிகளுக்கு இணங்க அமைக்கப்பட்டு இக்கோவில் விதானங்கள் செப்புத்தகடுகளில் வரையப்பட்டன. சில விக்கிரகங்கள் இக்கோவிலில் பிரதிட்டை செய் யப்பட்டிருந்தன. இக்கோவில் மிகப்பெரியதாக தென்னிந்தியக் கோவில்களை ஒத்ததாக இருந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெரிய கோவிலாக இருந்தது என்பதை குவெறோஸ் சுவாமிகள் குறிப்பில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

இக்கோவிலைச்சுற்றி பெருமதில்கள் அமைக்கப்பட்டன. நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோவில் உயர்ந்த மதில்களுள் அமைந் திருந் தமையால் தான் பின்னர் யாழ்ப்பாணத் தின் மீது படையெடுத்த பிலிப் ஒலிவெரா என்ற போர்த்துக்கேய தளபதி ஒரு கட்டத்தில் இக்கோயிலினுள் தனது வீரர்களுடன் புகுந்து இதனை ஒரு கோட்டையாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறான்.

கோபுரக்கலசங்களோடு விளங்கிய இக்கோவிலில் இருந்த சிலாவிக் கிரகங்கள் சிலவற்றை யாழ்ப்பா ணத்திலுள்ள அரும் பொருட் காட்சிச் சாலையில் இன்று காண லாம். இப்பெரிய ஆலயத்தை அமைத்தமையாலேயே அல்லது புதுப் பித் தமையினாலேயே புவனேகபாகுவின் பெயர் இன்றும் நல்லூர் கோயில் கட்டிடத்தில் ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேயபாகுதேவர் என நினைவு கூரப்படுகிறது.

ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேகவாகு நல்லூ ரில் இருந்து உத்தரதேசத்தை பதினேழு வருடங்கள் ஆட்சி செய்தான். சிங்கத் தலையுடனான சேது நாணய வெளியீட் டினை இம் மன்னனே நல் லூரில் வெளியிட்டிருந்தான். கி.பி 1467ம் ஆண்டு அவன் தென்னிலங்கைக்கு திரும்பி செல்ல நேர்ந்தது. அவனுடைய வளர்ப்புத் தந்தை ஆறாம் பராக்கிரமபாகு இறந்துபோக அவளது பேரன் ஜெயவீரனைக் கொன்று விட்டு அரச கட்டிலேறினான். தருணத்தை எதிர்பார்த்து திருக்கோ விலூரில் கரந்துறைந்திருந்த கனகசூரிய சிங்கையாரியனும் அவனது இரு புதல்வர்களும் சேனைகளுடன் வந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை மீட்டுக் கொண்டனர்.

இவ்வாறாக சீரும் சிறப்பும் பழமையும், பெருமையும் கொண்ட நல்லூர்ப் பகுதியின் வரலாற்றுத் தொன்மை, மேன்மை என்பவற்றை வரையறுத்து நோக்கும் போது இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாற்று மூலங்கள் பெருமளவிற்கு நம்பகத் தன்மையற்றதாகவே காணப்படுவதனால் தொல்லியல் ஆதாரங்களின் தேவை யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர்பாக பெரிதும் அவசியம் என உணரப்பட்டுள்ள இவ்வேளையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புராதன மட்பாண்டச் சான்றுகள் நல்லூரின் தொன்மையை நிறுவுவதற்கு ஒரு தொடக்கமாக அமையும் எனக் கருதமுடியும்.

பொதுவாக யாழ்ப்பாணப்பட் டினம் எனும் போது அது நல்லூரையே சுட்டுகிறது என்றும் நல்லூரே ஆரம்ப காலங்களில் சிங்கை நகர் என அழைக்கப்பட்டதென்றும் குறிப்படப் படுகின்றது. வரலாற்றுத்தொன்மை மேன்மை என்று கூறும் போது நாம் மேற்கூறியது போல வரலாற்று

באומש אומי

8

மூலங்களை மையமாக வைத்தே இதனை விளக் கலாம். எனவே எமது ஊராகிய நல்லூரானது ஆரம் பத்தில் வேறு பெயர்களுடனும் காணப்பட்டதுடன் அது இன்று பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் மனங்களில் தொன்மை உணர்வினை ஆன்மீக அடிப்படையில் ஏற்படுத்தி நிற்பதுடன் நல்லூர் இன்று வரலாற்று மேன்மைகொண்ட ஒரு இடமாக விளங்குகின்றது.

ஒரு நாட்டின் வரலாறு பல்வேறு மூலங்களைப் பயன்படுத்தியே எழுத வேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் வட பகுதியில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு தோற்றம்பெற்ற தமிழ் அரசு பற்றிய வரலாற்று மூலங்கள் குறைவாகவே கிடைத்துள்ளன. நல்லூ ரின் தொன்மையானது அநுராதபுரம், பொலநறுவை, கண்டி போன்ற தலைநகரங்களின் தொன்மையான வரலாற்று மூலங்களைப் போல் பேணப் படாமைக்கு காரணம் வரலாற்று மூலங்களின் பற்றாக்குறையே ஆகும். எனினும் கிறிஸ்துவிற்குப் பின் 16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட போர்த்துக்கேயப் படையெ டுப்புக்களும் அவற்றைத் தொடர்ந்த ஆட்சியுமே, வரலாற்று மூலங்களைச் சிதைத்த காரணிகளாயின.

இவ்வாறான் வரலாற்று மூலங் களாக கட்டிடம் (கோவில்கள், அரச மாளிகைகள்) சிற்பம், ஓவியம், ஏட்டுச்சுவடிகளாக இருந்த நூல்கள், சாசனங்கள், பலதரப்பட்ட பாவனைப் பொருட்கள் முதலியவற்றைக் கூறலாம். இவற்றைவிட வையாபாடல், கைலாயமாலை, யாழப்பான வைபவ மாலை என்பனவும் நல்லூர் இராசதானி பற்றிய வரலாற்றை அறிய உதவுகின்றன. இதே காலத்தில் தென்னிலங்கையில் எழுதப்பட்ட பாளி, சிங்கள நூல் களிலும் உள்ள குறிப்புக்கள் நல்லுரை பற்றிய தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நூல்கள்

வையாபாடல் வையாபுரி ஐயரால் 14ம், 17ம் நூற்றாண்டுக்கிடையிலே எழுதப்பட்டது. இதில் நல்லூரை ஆண்ட மன்னர்களான பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் போன் றோரது வம்சாவழி தொடர்பில் வையாபாடல் பல விளக்கங்களைத் தருகின்றது. யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்து சமூக சமய நிலை தொடர்பாகவும் இந்நூலில் விளக்கப்படுகின்றது.

கைலாயமாலை முத்துக்கவிராயரால் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டின் முடிவில் அல்லது 17ம் நூற்றாண்டின் தொடக் கத்தில் எழுதப்பட்டது. முதலாம் அரசனான சிங்கையாரியன் நல்லூ ரைத் தலைநகராகக் அமைப்பித்தான் என்றும் இவன் முன்னோர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட தமிழர் குடியேற்றங்கள், சமூக, சமய, அமைப்புக்கள் என்பனவும் கூறப் படுகிறது. மேலும் நல்லூரை "நல்லை மூதூர்" என நல்லூரின் தொன்மை விளக்கப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர் எழுதப்பட்டது. நல்லூரை ஆண்ட அரசர்களின் பெய ரும் அவர்களின் சாதனைகளும், சமூக அமைப்புப்பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

SNOB 23,00

மேலும் கிறிஸ்துவிற்குப் பின் 15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் நல்லூரில் குடிகொண்டிருக்கும் முரு கன் மீது திருப்புகழ் பாடியுள்ளார் என்றும் அது நல்லூர் முருகனைப் பற்றியதே என்றும் கொள்ளப்படுகிறது.

வடமொழி நூல்

தக்ஷிண கைலாச மஹாத் மியம் யமுனா ஏரியின் சிறப்பை விளக்குகிறது.

பாளி சிங்கள நூல்கள்

சூளவம்சம் : ஆரியச்சக்கரவர்த்தி பாண்டியப் பேரரசின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்தை நிறுவினான் எனக் கூறுகிறது.

ராஜவலிய : இந் நூலில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி எனும் அரசன் கடற் கரைப் பிரதேச துறைமுக நகரான யாழ்ப் பாணத்திலே வாழ்ந்தான் என்றும் அவனது படைகளும், செல்வங்களும் இலங்கையிலுள்ள ஏனைய அரசு களை மிஞ்சிவிட்டதெனவும் இம் மன்னனது அரசாட்சி பற்றியும் சிறப் பிக்கப் படுகிறது. மேலும் மலைநாடு, தாழ்பிரதேச ஆட்சியாளர் களிடமிருந்து திறைகள் பெற்றான் என்றும் கூறுகின்றது.

கோகில சந்தேஜய : கிறிஸ்துவிற்குப் பின் 15ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியின் சபுமால்குமாரய (செண்பகப்பெருமாள்) யாழ்ப்பாண அரசில் கோட்டையரசுப் பிரதிநிதியாக இருந்து நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்தான் என்றும் இவனே நல்லூர் ஆலயத்தைக் கட்டினான் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் நல்லூர் நகரச் சிறப்புப்பற்றி "யாப்ப பட்டுனவிலே சிறந்த உயர்ந்த கட்டி டங்கள் நிரைநிரையாக உள்ளன. பொன்மயமான கொடிகள் இவற்றை அலங்கரிக்கின்றன. மாளிகைகளில் வெள்ளி, தங்கம் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. வெலமதிக்க முடியாத மணிகளும், இரத் தினக் கற்களும் அழகினை ஏற்படுத் தியுள்ளன. குபேரனின் தலைநகரான அழகாபுரியுடன் இது ஒப்பிடற்பாலது" என அந்நூல் விபரிப் பதனைக் காணலாம்.

போத்துக்கேய நூல்

நல்லூரே யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகர் பலத்த போரின் பின்பே போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினர். இவ்வூர் மக்கள் மிகுந்த சைவசமயப்பற்று உள்ளவர்கள். அரசன் தனது மாளிகைக்கு அண்மையலிருந்த சந்தையினை மாளிகையிலுள்ள யன்னல் மூலமாகப் பார்ப்பது வழக்கம் (இது முத்திரைச் சந்தியில் அமைந்திருந்த அரண்மனையையும், சந்தையையும் குறிப்பதாக இருக்கலாம்) பெரிய கோயில் பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது. (இது நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலாக இருக்கவேண்டும்) இக்கோயில் தற் காலிக் கிறிஸ்தவ தேவாலயமாகவும், போர்வீரரின் பாசறையாகவும் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த பெருந் தொகையான கோயில் களைப் போர்த்துக்கேயர் அழித்தனர் என்றும் கூறுகிறது.

ஒல்லாந்தர் நூல்கள்

நல்லூரில் இருந்த இந்துக்கோயில் ஒன்றைத் தரைமட்டமாக்கி அவ் விடத்தில் போர்த்துக்கேயர் தமது தேவாலயத்தினை அமைத்தனர்

ENIOR HIJO

10

எனவும் ஒல்லாந்தர் அதைத் திருத்தித் தமது தேவாலயம் ஆக்கினர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் யாழ்ப்பாண மக்களின் தேசப்பற்று பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

"யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே பெருந்தொகையான மக்கள் வாழ் கின்றனர். அப்பிரதேசம் செழிப்பு வாய்ந்தது. அங்கு மக்கள் நீண்ட காலமாக வாழ்கின்றனர். இதனால் தாம் வசிக்கும் பிரதேசத்தில் மிகுந்த பற்று உள்ளவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இம்மக்கள் அனை வரிற்கும் போதியளவு உணவு கிடைப் பதில்லை. இதனால் செழிப்புள்ள வன்னிக்குப் புலம் பெயரவைக்க முடியாதுள்ளது" என அவர்களது தேசப்பற்று விளக்கப்படுகிறது. மேலும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் நிறைந்து காணப்படுவது பனைவளமாகும். இதனால் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாண மாகாணத்தின் இலட்சினையாகப் பனை மரத்தினைப் பயன்படுத்தி னார்கள் என்ற குறிப்பும் உள்ளது.

நல்லூர் பற்றிய சிறப்புக்களைக் கூறும் மற்றைய ஆதாரமாக தொல் லியல் மூலங்கள் அமைந்துள்ளன. இவை நல்லூரிலும் அதனைச் குழ்ந்துள்ள பகுதிகளிலும் காணப் படுவவையாகும். இவ்வாறு கிடைத் தனவற்றுள் கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள், நாணயங்கள், சாசனங்கள் என்பன முக்கியமானவையாகும்.

கட்டிடங்கள்

போர்த்துக்கேயர்காலத்தில் நல்லூரிற்காணப்பட்ட அரண்

மனை, கோயில்கள் என்பன இடிக்கப்பட்டு யாழப்பாணப் பிரதேச வீதியிலுள்ள வீடுகளும், கோட்டையின் சில பகுதிகளும் கட்டப்பட்டதென்பது தெளிவு. இதற்கு ஆதாரமாக யாழ்ப்பாணம் கண்டி வீதியிலுள்ள சென்றல் கபே என்ற கடைக்கட்டடத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பராக்கிரமபாகு காலத்து தமிழ் கல்வெட்டும், யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்துக்கோயில் அழிபாட்டு எச்சங்களும் மீட்டெடுக்கப்பட்ட கற்தூண்களும் சான்றாகும். நல்லூர் மையப்பகுதியிலே உள்ள சங்கிலித் தோப்பிலுள்ள மந்திரி மனை அதன் முன் உள்ள வளைவு, யமுனா ஏரி என்பன தொடக்கத்தில் தமிழ் மன்னர்களால் கட்டப்பட்டவை. அவை பின்னர் ஒல்லாந்தரால் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருந்தமையை அவற்றின் கட்டிடஅமைப்புப் பாணி (style) எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சிற்பங்கள்

நல்லூர் பூதவிராயர் ஆலயத்திருக் குளத்தினை தூர்வாரிய பொழுது (1956) கிடைத்த பிள்ளையார் சிலையுடன் மேலும் வள்ளியம்மை, தெய்வயானை அம்மையுடன் கூடிய முருகன், கஜலக்ஸ்மி, தட்சிணாமூர்த்தி, சனீஸ்வரன், காவற்தெய்வம் (ஐயனார்) போன்ற கற்சிலைகளும் திருக்குளத் திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு இன்று யாழ்ப்பாண அரும்பொருளகத்தில்

SNIMA HIJO

பாதுகாத் து வைக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லூரின் மூலஸ்தான வேலின் இரு மருங்கிலும் வைக்கப்பட்டுள்ள வள்ளி -தெய்வயானை தாமிர விக்கிரகங்களும் பழமை வாய்ந்தவை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாணயங்கள்

நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னர் தமக்கே உரிய சேது நாண யங்களை பொன், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்களில் வெளியிட்டு பொருளாதாரத்தினை வளப்படுத்தி யிருந்தனர். இந்நாணயங்கள் அக் காலத்து பொருளாதார நிலை, கலைச் சிறப்பு, சமயநிலை, குறிப்பிட்ட மன்னரின் ஆதிக்கம், வியாபாரத் தொடர்புகள் என்பவற்றைக் காட்டு கின்றன.

சாசனங்கள்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே திருவிழாக் காலங்களில் கூறப்படும் சமஸ்கிருதக் கட்டியம் (புகழ்மாலை) இக் கோயிலை ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேக பாகு கட்டினான் எனக் கூறுகிறது. நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் கோவி லிலே நல்லூர் இராசதானியின் கடைசி அரசனான 2 ஆம் சங்கிலியனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட வெள்ளி உலோகத்தாலான வாள் வைக்கப்பட்டி ருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

யாழப்பாணத்தில் முதலாம் இராஜராஜன் காலந்தொட்டு சோழ ராட்சி நிலவியது என்பதனை தொல்லியற் சின்னங்கள் சான்று பகர்கின்றன. இதன் படி முதலாம் இராஜேந்திரனது கல்வெட்டுக்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலே கண்டெடுக்கப்பட்டது. இதன்படி இங்குள்ள ஆலயமொன்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட நிவேதனம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. இதனை கா. இந்திர பாலா ஆராய்ந்த போது அது "நல்லூர் கோவிலுக்குரியது" என எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். எனவே இக் கல்வெட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநகராக விளங்கிய 'நல்லூர்' என்ற இடப்பெயர் இவ்விராச்சியம் தோன்ற முன்னரே யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கிலிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இவ் விராசதானிக் குரிய கடடி டங்களின் எச்சங்கள் பறங்கித்தெரு வீதியிலும், குறுக்கு வீதிகளிலும் இருக்கக் காணலாம். தேநீர்க் கடையொன்றில் வாசலில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தமிழ்க்கல்வெட்டு ஒன்று 14ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நல்லூரில் ஆட்சி புரிந்த 6ம் பராக் கிரமபாகு விற்கு ரியதென் பது தெரிய வந்துள்ளது. மேலும் கோட் டையின் தெற்கு, மேற்குப்பக்க வெளிப்புறச்சுவரில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ள சாசனப் பொறிப் புடன் கூடிய கற்றூண்கள் பல நல்லூர் இராசதானிக்குரியவை என்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய நல்லூர் பிரதேசத்தில் யாழப்பாண மன்னர் காலக் கட்டிடங்கள் எவையும் முழுமையாக இல் லாவிட்டாலும் அங்குள்ள

באומש אואטי

மந் திரிமனை சங்கிலியன் தோப்பு, இராசாவின் தோட்டம், பண்டாரமாளிகை, பண்டாரக்குளம் என்பன நல்லூர் இராசதானியை நினைவுபடுத்தவனவாக உள்ளன.

நல்லூரை தலைநகராகக் கொண்டு அரசாட்சி செய்த மன்னர்கள்

இராசராசபுரம் என அழைக்கப் பட்ட நல்லூரை தலைமை மையமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளே ஆண்டு வந்தனர். கிறிஸ் துவிற்குப் பின் 13ம் நூற் றாண்டிலிருந்து தனியிடம் பெறும் யாழ்ப்பாண ஆட்சியாளர் இவ் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளே ஆவர். இவர்கள் தமிழுக்கும், சைவத் திற்கும், சித்தவைத்தியத்திற்கும் அருந் தொண்டாற்றியவர்கள், இச் சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திகளின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் தமிழகத்தில் உள்ள இராமேசுவரமும் உள்ளடக்கப் பட்டமையினாலேயே "சேதுகாவலர்" என்ற விருதுப்பெயர் கொண்டு அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். நல்லூரில் இருந்து ஆண்ட சங்கி லியன் என்ற மன்னன் தனது வெண்சங்கக் கேடயத்தில் "சேது" என்று பொறித்திருந்தான் என வணக்கத்திற்குரிய குவேறோஸ் அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இம் மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலும் சேது என்ற சொல் லும் நந்தியும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் சைவ சமயத்தவர்களாகவே விளங்கினர். பல இந்துக்கோயில் களைக் கட்டி தமது ஆட்சியைச் செழுமைப்படுத்தி இருந்தனர். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் யாவரும் சைவசமயிகளாகவே இருந்தனர். இவர்களது ஆட்சிக்குட்பட்ட இடங் களின் பெயர்கள் சில இன்றும் அதே பெயருடன் விளங்குவது குறிப் பிடத்தக்கது.

விஜய கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி

யாழ்ப்பாண இராச்சியத் தின் முதலாவது ஆரியச்சக்கரவர்த்தி விஜய கூழங்கைச் சக்கரவர்த் தியாவான். இவன் சிங்கை ஆரியன் என்றும் அழைக்கப்பட்டான். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் மன்னன் இல்லாத நிலை ஏற்பட்ட போது பாண்டிமழவன் என்ற அதிகாரி மதுரையில் ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிய மன்னனின் வளர்ப்புமகனை அழைத்து வந்து யாழப்பாண இராச் சியத் திற்கு விஜயகாலிங்க சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்ற நாமத்தோடு அரியணையேற்றினான். இவர் சிங்கை நகரின் மன்னனாக அமைந்ததால் சிங்கையாரியன் எனப்பட்டான்.

சந்திரபானு

காலிங்க ஆரியச்சக்கரவர்த்திக்குப் பின் சந்திரபானு என்ற சாவக மன்னன் ஆண்டான். இவன் கி.பி. 1247ல் சிங்கள இராச்சியத்தைக் கைப்பற்ற முயல்கையில் அது தோல்வியடைய வடவிலங்கையைக் கைப்பற்றி, நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி செய்தான். இவனோடு வந்து குடியேறியோர் வாழ்ந்த இடமே சாவகச்சேரியாகும் எனக்கருதப்படுகிறது.

குலசேகர சிங்கையாரியன்

கி.பி. 1262ம் ஆண்டில் வீரபாண்டிய னுடைய வாளினால் தலை துண்டிக்கப் பட்டு சாவகமன்னன் இறக்க, அவனை அடுத்து காலிங்க சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் மகன் குலசேகர

· Snima 21,00

சிங்கையாரியன் (பரராசசேகரன்) முடி சூடினான். இவன் நிர்வாகத்தை சீர்படுத்தி யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் சமாதானம் நிலவ வழிவகுத்தான்.

குலோத்துங்க சிங்கையாரியன்

கி.பி. 1284ல் குலசேகரனது மகன் குலோத்துங்க சிங்கையாரியன் (2வது செகராசசேகரன்) அரசனானான். மன்னார் கடலில் முத்துக்குளிக்கும் உரிமையை இம் மன்னன் நிலை நிறுத்திக்கொண்டான்.

விக்கிரம சிங்கையாரியன்

குலோத் துங்க சிங்கையாரியனை அடுத்து விக்கிரமசிங்கையாரியன் (2ம் பரராசசேகரன்) கி.பி. 1292ல் அரசனானான் இவன் காலத்தில் சிங்கள வருக்கும், தமிழருக்கும் இடையே நடைபெற்ற மதக்கலவரத் திற்குக் காரணமான புஞ்சி பண்டாவையும் அவனைச் சார்ந்த பதினேழு பேரையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தான்.

வரோதய சிங்கையாரியன்

விக் கிரமசிங்கை ஆரியனை அடுத்து வரோதய சிங்கையாரியன் (3ம் செகராசசேகரன்) கி.பி. 1302ல் அரசனானான். இவன் காலத்தில் சிங்களவருக்கும், தமிழருக்குமிடையே நல்லுறவு வளர்க்கப்பட்டது.

மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன்

வரோதய சிங்கையாரியன் இறக்க இவனது மகன் மார்த்தாண்ட சிங்கை யாரியன் (3ம் பரராசசேகரன்) 1325ல் அரசனானான். இவன் காலத்தில் வன்னியர் குழப்பஞ் செய்ய அது அடக்கப்பட்டது. இபின்பட்டூட்டே என்ற முஸ்லீம் பயணி யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது இவ் ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் கடற் படையையும், செல்வத்தையும் கண்டு அதிசயித்தான்.

குணபூச சிங்கையாரியன்

கி.பி. 1347ல் குணபூசண சிங்கை யாரியன் (4ம் செகராசசேகரன்) முடிதரித்தான். இவன் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதியும், சமாதானமும் நிலவியது.

விரோதய சிங்கையாரியன்

கு ண பூ ச ண சி ங் கை யா ரினை அடுத்து விரோதய சிங்கையாரியன் (4ம் பரராசசேகரன்) முடிசூடினான். இவன் காலத்தில் மீண்டும் வன்னி ஆட்சியாளர் கலகம் செய்தனர்.

செயவீர சிங்கையாரியன்

இவனை அடுத்து இவன் மகன் செயவீர சிங்கையாரியன் கி.பி. 1380ல் (5ம் செகராசசேகரன்) யாழ்ப்பாண மன்னனானான். இவன் காலத்தில் தென்னிலங்கை மன்னர் யாழ்ப்பாண அரசிற்குத் திறை செலுத்தினர்.

குணவீர சிங்கையாரியன்

செயவீரசிங்கையாரியன் இறக்க கி.பி. 1410ல் குணவீரசிங்கையாரியன் (5ம் பரராசசேகரன்) அரசனானான். இவன் காலத்தில் சிங்கள அரசன் பராக்கிரபாகு திறைசெலுத்த மறுத்த போது விஜய நகர மன்னன் உதவியுடன் தென்னிலங் கைக்குச் சென்று சிங்களவரைத் தோல் வியடையச் செய்து திறைபெற்று மிண்டான்.

ริกาตล 2300

கனகதூரிய சிங்கையாரியன்

குணவீரசிங்கையாரியனை அடுத்து கி. பி 144ல் அவனது மகனான கனகசூரிய சிங்கையாரியன் (6ம் செகராசசேகரன்) அரசகட் டி லேறினான். யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் இவன் காலம் முக்கிப மானது. ஏனெனில் கி.பி. 1215ம் ஆண்டிலிருந்து 1440ம் ஆண்டு வரை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் கட்டிக்காத்த வட இலங்கையின் சுதந்திரத்தை தென்னிலங்கை ஆட்சியாளரிடம் பறி கொடுத்தான்.

செண்பகப் பெருமாள் (சம்புமல்குமாரய)

தென்னிலங்கையை ஆண்ட ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் வளர்ப்பு மகனும், சேனாதிபதியுமான சப்புமல்குமாரய (செண்பகப் பெருமாள்) கனகசூரிய னைத் தோற்கடித்து யாழப்பாணத் தலைநகரைக் கைப்பற்றினான். நல்லூரின் பிரதான இராசதானிக் கட்டடங்களையும், வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களையும் அழித்தான். இது கி.பி 1450ல் நடைபெற்றது. மீண்டும் தான் அழித்த நகரைப் புதுப்பிக்க நினைத்த சப்புமல்குமாரய நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டினான். அத்தோடு கோட்டைகள், காவலரண்கள் என்பவற்றையும் அமைத்தான். இவன் ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகபாகு என்ற பெயருடன் நல்லூ ரில் பதினேழு வருடங்கள் ஆட்சி செய்த போதே குருக்கள் வளவில் இருந்து அழிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலை முத்திரைச்சந்தியில் ஆகம விதிப்படி கட்டுவித்தான்.

சிங்க பரராசசேகரன்

சென் பகப் பெருமாளுக் குப் பின், முன்பு இவனால் தென்னிலங்கைக்கும்

செல்ல இவனால் போரில் தோல்வி கண்டு ஓடிய கனகசூரிய சிங்கையாரியன் மீண்டும் அரச கட்டலேறினான். பின்னர் இவன் மகன் பரராசசேகரன் கி.பி 1478ம் சிங்கைப் பரராசசேகரன் என்ற சிம்மாசனப் பெயருடன் நல்லூரை ஆண்டான். இவன் காலத்திலேயே நாற்றிசைக் கோவில்களான வடக்கிற்கு சட்டநாதர் ஆலயமும், கிழக்கிற்கு வேயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயமும், தெற்குக்கு கைலாயநாதர் ஆலயமும், மேற்குக்கு வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயமும் கட்டப்பட்டது. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கண்மையில் பகரவடிவில் ஏரியொன்றைக் கட்டுவித்து யமுனை ஆற்றிலிருந்து புனித நீரைக் காவடிகளில் கொணர்ந்து இவ்வேரியினுள் ஊற்றி அதனை யமுனா ஏரி எனப் பெயர் பெற வைத்தான். சிங்கைப் பரராசசேகரன் தமிழ்ச் சங்கமொன்றை நல்லூரில் நிறுவிய அரசனாவான். இவனது சகோதரனான செகராசசேகரன் சிறந்த தமிழறிஞன். பரராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலும், செகராசசேகரம் எனும் சோதிட நூலும், இரகுவம்சம் எனும் காவிய நூலும் பரராசசேகரன் காலத்தில் இயற்றப்பட்டவை இவனுக்கு சிங்கவாகு, பண்டாரம், பர நிருபசிங்கன். சங்கிலி எனும் நான்கு ஆண் மக்களும், ஒரு பெண்ணுமாக ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

சங்கிலி

பரராசசேகரனின் கடைசி மகனான சங் கிலி என் பவன் தனக்கு முன் அரசுரிமை கொண்டிருந்த சிங்கவாகு, பண்டாரம் இருவரையும் சூழ்ச்சியால் கொன் றான். பர நிரு பசிங் கன் கண்டி சென்றிருந்த சமயம், பரராச சேகரனையும் புறக்கணித்து விட்டு

Swimz Zyni

அரச கட்டிலேறினான். இக்காலத்தின் தென்னிலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்ற போர்த்துக்கேயர் கி.பி. 1542ல் போர்த்துக்கேய மதகு**ருவை** மன்னாருக்கு அனுப்பி அவர் மூலம் 600 பேரை கிறிஸ்தவர்களாக்கினர். இதனைக் கேள்வியுற்ற சங்கிலியன் படையுடன் மன்னாருக்குச் சென்று அம் மதகுருவையும் மதம், மாறிய மக்களையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தான். அத்தோடு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சிங்களவரை குறித்த தவணைக்குள்ளே தன் இராச்சியத்திலிருந்து வெளியேறக் கட்டளை விடுத்ததோடு பௌத்தப் பள்ளிகளையும் இடித்துத்தள்ளினான். மன்னாரில் நடந்த சம்பவத்திற்குப் பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் போரத் துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற வந்தபோது பெருமளவு திரவியங்களைக் கொடுத்தும், உடன்படிக்கை செய்தும் போர்த்துக் கேயரைத் திரும்பப் போகச் செய்தான். இவன் பின் புவிராச பண்டாரம், காசிநாயனார், பெரியபிள்ளை செகராசசேகரன், புவிராச பண்டாரம் (பரராசசேகரன்) செகராசசேகரன் எனும் 6 மன்னர்கள் 1616ம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு வந்தனர்.

முற்னியை

நல்லூர் இராசதானி அமைந்து காணப்பட்ட சுற்றாடலில் கிடைக் கத் தொடங் கியுள்ள புராதன மட்பாண்டங் களின் எண்ணிக் கையையும் அவற்றின் வகைகளையும் அடிப்படையாக வைத்து ஆராயும் போது நல்லூர் என்ற மையத்தின் தொன்மத்தினை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுப் பரப்பிற்கு கொண்டு செல்ல முடிகின்றது. இங்கு கிடைத்த கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களின் இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரான குடியிருப்புக்கள் நல்லூரில் காணப் பட்டிருந்தன என்ற முடிவிற்கே வரவேண்டியுள்ளது. தற்போது அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாண மாநகர அலுவலகத்தின் மேற்குத்திசையில் அமைந்துள்ள நிலப்பரப்பினை அகழ் வாய்விற்குட்படுத்துவதன் மூலம் தொன்மைவாய்ந்த இம் மட்பாண்டங்களை மண்படை யடுக்கியல்களினூடாகப் பெற்று, நல்லூரில் பெருங்கற்காலம் தொடர் பான நிலையை மேலும் உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளமுடியும். பெருங்கற் காலப் பண்பாட்டு குடியிருப்புக்களைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்றுவந்தி ருந்த நல்லூர் சோழர் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி நிலையை எய்தி விட்டிருந்தமையினை தற்போது இங்கிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சோழர் காலத்துக் குரிய மட்பாண்டங்கள் உறுதிப் படுத்தியுள்ளன. அப் பின்னனியில் அரச மரபு இக்காலத்து நல்லூரில் தோற்றிவிக்கப்பட்டிருந்தமையினை இம் மட்பாண்டங்கள் ஊடாக அறிய முடிகின்ற இயல்புகளை குறிப்பாக வணிக மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்லூரின் வளர்ச்சியை தொல்லியல் அடிப்படையில் சுட்டிக்காட்டுவது இக்காலத்துக்கு பொருத்தமானதே. மேலும் இத்த கைய ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது எமது கடமைப்பாடாகும்.

באומש אואט

நல்லூரை ஆட்சி செய்த சிங்கை ஆரியர்கள் என்னும் இவ்வரலாற்றுக் கட்டுரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழரசார் பற்றிய நூல்களின் தகவல்களை உசாத்துணையாகக் கொண்டு மிக எளிய தமிழில் எழுதப் பெற்றது

கலாபூஷணம் சிவநாமம் சிவதாசன் அரியாலையூர்.

நல்லூரை ஆட்சி செய்த சிங்கை ஆரியர்கள்

சோழ நாட்டின் பேரரசி மாருதப் புருவீகவல்லி தனது குதிரை முகம் நீங்கப் பெற்ற யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன் துறைப்பகுதியில் கந்தசாமி கோவிலொன்றைக் கட்டுவதற்காக தங்கியிருந்தவேளை அப்பகுதியான கதிரமலை இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னன் உக்கிரசிங்கன் அவள் மேல் காதல் கொண்டு அவளை விவாகம் செய்தான். இவர்களின் திருமண வாழ்வின் பயனாக இரு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். இவர்களில் ஆண் பிள்ளைக்கு நரசிங்கராசன் எனவும், பெண் பிள்ளைக்கு சண்ப காவதி என்றும் பெயரிட்டார்கள். ஆண் பிள்ளையான நரசிங்கராசன் பிறக்கும் போது அவனுக்கு சிங்கத்தின் வாலையொத்த வடிவிலான வால் இருந்தது. அதனால் அவன் வால சிங்கன் எனவும் அழைக்கப்பட்டான். இக்காலகட்டத்தில் உக்கிரசிங்கன், கதிரமலை இராச்சியத்தை விட்டுப் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக வடமராட்சியில் வல்லிபுரம் என்னும் இடத்தில் "செங்கடகநகர்" என்ற பெயரிட்ட நகரில் தனது இராட்சியத்தை அமைத்துக்கொண் டான். இவ்விடயமானது அவன்

மனைவியின் தந்தையார் ஆட்சி செய்த தென்னிந்திய சோழ மண்டலத்திற்கு கடல் வழியாக மிகவும் கிட்டிய தூரமாக இருந்தது. உக்கிரசிங்கன் முதிர்வடைந்த போது தன் மகன் வால சிங்கனுக்கு முடிசூட்டி ஆட்சியை ஒப்படைத்த சில நாட்களின் பின் இறந்து போனான். உக்கிரசிங்கனின் மகனான நரசிங்கராசன் என்னும் வாலசிங்கன் நல்லாட்சி செய்து வந்தான். தென்னிந்திய சோழ மண்டலத்துடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்யவும், இறக்குமதி செய்யவும் வழி வகுத்தான்.

யாழ்பாடி பாணானின் வருகை

வாலசிங்கன் செங்கடக நகரை அரசு புரிந்த காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியாகும். இக்காலப் பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இரண்டு கண்களும் குருடான யாழ் இசைத் துப் பாடவல்ல பாணன் என்பான் மரக் கலமேறி வாலசிங்கனின் இராச்சியத்தை வந்தடைந்தான். அரண்மனையை அடைந்த அவன் மன்னனைக் காண வேண்டும் என அங்குள்ளோரை வேண்டும் என அங்குள்ளோரை வேண்டினான். குருடனான அவனை மன்னன் வால சிங்கனைப் பார்ப்பதற்கு யாரும்

= Snima 24,00

அனு மதிக்கவில்லை. பாணனோ நான் எப்படியும் மன்னனைப் பார்த்து பாடவேண்டும் என விடாப்பிடியாக நின்றான். மந்திரி மன்னனுக்கு நேரடி யாகச் சென்று பாணனின் நிலையை எடுத் தியம் பினான். வாலசிங் க மன்னன் திரைபோட்டு அதன் மறை விலிருந் து கேட் பதாக ஏற் பாடு செய்யும் படி மந் திரியிடம் கூறி பாணனை பாடும்படி பணித்தான். பாணன் மன்னன் தர்ப் பாருக்கு அழைக்கப்பட்டு யாழ் இசைத்துப்பாட அனுமதிக்கப்பட்டான். யாழ்ப்பாடி பாணன் வாலசிங் க மன்னன் முன் பின்வருமாறு பாடலானான்.

'நரை கோட்டினங் கன்று நல்வளநாடு நயந்தனிப்பான் விரையூட்டு தார்புல வெற்பீழ வீம மன்னன் னென்றே விரும்பிக்

கரை யோட்டமாக மரக்கலம் போட்டுன் னைக் காணவந்தால்

திரை போட்டிருந்தனையோ வால சிங்க சிகாமணியே!"

இப்பாடலைக் கேட்ட வாலசிங்க மன்னன் திகைப்படைந்தான். இரு கண் களும் குருடான இவனுக்கு நான் திரை போட்டிருப்பது எப்படித் தெரிந்தது என ஆச்சரியமுற்றான். உடனே திரைச் சேலையை அகற்றும் படி கட்டளையிட்டான். தனது இராட்சி யத்துக்குட்பட்ட மணற்றிடரான பகுதியை அவனுக்குப் பரிசாக வழங்கினான். இவ் மணற்றிடரானது யாழ்ப்பாணக் கடலேரியின் பண்ணை என்னுமிடத்திலிருந்து அரியாலை யீறான இடப்பரப்பாகும். யாழ்பாடி பாணன் நல்லூரின் கிழக்குப் பகுதி யில் வாழ்ந்தான் என்பதற்கான ஆதார எச்சங்கள் அழிக்கப்பட்ட

நிலையிலும் சில இன்றும் இருப்பதை நாம் காணலாம். இந்த நிகழ்வுகளின் உண்மைத்தன்மையை யாழ்ப்பாண வரலாறு கூறும் கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆகிய நூல்கள் தெரிவித்துள்ளன. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வெளிப்படுத்திய சரித்திர வரலாறுகள் உண்மைத்தன்மை கொண்டவையாக இருந்தாலும், கற்பனை எழுத்தின் மிகைத்தன்மையும் இதில் கூடவே காணப்படுகின்றன. எவ்வாறு இருந்தாலும் வரலாற்று உண்மையை எவராலும் மறுத்துரைக்க முடியாது. யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி நல்லூர் வீதியில் அமைந்துள்ள சைவ ஆலயமான நாச்சிமார் ஆலயத்தின் தெற்குப் புறத்தில் பாணன்குளம் இருந் தது. ஆலய வீதி வசதிக்காக இது 1959 ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது. மேலும் அக் குளத்தின் கிழக்காகச் செல்லும் வீதியானது பாணன் குளம் வீதியென அழைக்கப்பட்டது. இவ்வீதியானது சென்பெனடிற் வீதியென தற்பொழுது அழைக்கப் படுகிறது. இதன் மூலம் வரலாற்றுச் சம்பவமானது மறைக்கப்பட்டாலும், இப்பகுதிகளிலுள்ள காணி உறுதிகளில் "பாணன் குளம் பற்று" என்ற சொற்பதம் இன்னமும் நிலைத்திருக்கிறது. இதன் மூலம் பாணன் நல்லூர் கிழக்கெல்லை யும், அரியாலை மேற்கெல்லையும் சங்கமிக்கும் நிலப்பரப்பில் தன்னால் அழைத்து வரப்பட்ட உறவுகளோடு வாழ்ந்துள்ளான் என்பது நிரூபண மாகின்றது. மேலும் அரியாலையில் மணற்றிடர் நிலப்பரப்பு இன்று வரை இருப்பதும் இதற்குச் சான்றாகும்.

யாழ்பாடி பாணனுக்கு மணற்றி டரைப் பரிசளித்த வாலசிங்க மகாராசா

Swimz Zyno

உயிரிழந்துபோக அவனுக்கு வாரிசு இல்லாமையினால் அரசு செய்யயாரும் இல்லாத காரணத்தால் யாழ்பாடி பாணன் யாழ்ப்பாணம் முழுவதையும் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்து நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி முறையை அறிவித்து ஆட்சி புரிந்து வந்தான். இவன் மூடிசூடா மன்னனாக இருந்து இராச்சிய பரிபாலனம் செய்து உயிரிழந்துபோனதும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் தளம்பல் நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிகழ்வானது இடம் பெற்றது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். கதிரைமலை இராச்சியம், செங்கடக இராச்சியம் யாழ்பாடிபாணனின் யாழ்ப்பாண சரித்திர வரலாற்று நூல்கள் மூலம் இவை அறியக்கிடக்கின்றது.

இலங்கை நகர் (நல்லூர்) அரசும் சிங்கை ஆரியர் வருகையும்

யாழ்பாடிபாணன் இறந்த பின் ஏற்பட்ட தளம்பல் நிலையால் யாழ்ப் பாணத்தில் இருந்த வேளான் மரபி னரான பாண்டி மழவன் என்னும் பிரபு சோழ நாடு சென்று திசையுக்கிர சோழன் மகனாகிய சிங்கசேதுவுக்கு மருமகனான சிங்கையாரியன் என்னும் சூரியவம்சத்து இராசகுமாரனைக் கண்டு யாழ்ப்பா ணத்தின் நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக் கூறி யாழ்ப்பாண அரசினைப் பொறுப் பேற்று ஆட்சி செலுத்த வருமாறு அழைக்க, சிங்கை ஆரிய அரசன் அதற்கு மறுப்பேதும் கூறாமல் கல்வியறிவிலும், புத்தி விவேகத்திலும் சிறந்த புவனேக பாகு காசி நகரத்திலிருந்து வந்த வேதிய குலோத்துங்கனாகிய கெங்காதரஐயர் மற்றும் பரிவாரங்கள் சகிதம் புறப் பட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். வந்தவன் புவனேகபாகுவை மந்திரியாகவும், கெங்காதர ஐயரை குருவாகவும் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் முத்திரஞ்சந்தை இருந்த இடத்திற்கு மிக அண்மித்ததாக தற்போது நல் லூர்க்கல்வி வலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் அரன்மனை அமைத்து அரசாட்சியைப் பொறுப்பேற்றான். இவனே யாழ்ப்பாண அரசினைப் பொறுப்பேற்ற முதலாவது சிங்கை ஆரியன் ஆவான்.

இங்கே வருகை தந்த சிங்கை ஆரியன், புவனேகபாகு என்போரின் பெயர்கள் மீது எமக்கு மயக்கம் ஏற்படலாம். ஆரியர் என்பதன் பொருள் யாது என நோக்கின் அவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள், மேலோர், பிரமாணர், ஆரியமொழி உணர்ந்தோர் என்பதாகவே மொழியப்படுகின்றது. மேலும் புவனேகபாகு என்னும் பெயர் சிங்களப் பெயராக இருக்கின்றதே. எனவே இவன் சிங்கள இனத்தவனாக இருக்குமோ என நாம் நினைக்கலாம். அவ்வாறில்லை அவன் ஒரு தமிழ் மகன். சைவமதத்தைச் சார்ந்தவன். ஆக இப்புவனேகபாகு பற்றி கையிலாய மாலை என்னும் நூல் பின் வருமாறு கூறுவது நோக்குதற்குரியது.

'புண்டரீக மார்பன் புகலுமது ராபுரியோன் எண்டி சையு மேற்று மிராச மந்திரி கொண்ட தொரு வேதக் கொடியோன் விருது பல பெற்றதுறை கீதப்பிரபுடிகன் கிருபையுள்ளான் -தீதற்ற புத்தியுள்ளான் மேன்மையுள்ளான் புண்ணிய முள்ளான் புவியோர் வந்திறைஞ்சு பாத மகிமையுள்ளான் முந்தரிபாற் தோன்றி யகிலாண்ட கோடியெல்லாம் தோற்ற முற ஈன்றோன் குலத்திலைமு குலத்தோன் சான்றோன் புவனேகபாகு என்னும் பேரமைச்சன் தன்னை

நலமேவு நல்லூரில் நண்ணுவித்து"

இதிலிருந்து புவனேகபாகு சைவன் என் பதும், சோழ மண்டலத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதும் புலனாகின்றது. இவனே நல் லூர் க் கந்த சா மி கோவிலை சிங்கை ஆரிய மன்னனான தெயசிங் கனின் பணிப் பில் நிறை வேற்றினான் என் பது வரலாற்றின் மூலம் அறியக் கிடக் கின்றது. இச் சிங்கையாரியரின் வருகையை நினைவு படுத்தும் முகமாக நல்லூரில் அமைந்த இராசதானி சிங்கை நகர் இராச்சியம் என அழைக் கப் படலாயிற்று. இச் சிங்கை நகர் இராச்சியத்தை தொடர்ந்து

- (2) குலசேகர சிங்கையாரியன்
- (3) குலோத்துங்க சிங்கையாரின்
- (4) விக்கிரம சிங்கையாரியன்
- (5) வரோதய சிங்கையாரியன்
- (6) மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன்
- (7) குணபூஷண சிங்கையாரியன்
- (8) வீரோதய சிங்கையாரியன்
- (9) லெயவீர சிங்கையாரியன்
- (10) குணவீர சிங்கையாரியன்
- (11) கனகசூரிய சிங்கையாரின்

ஆகியோர் பரிபாலனம் செய்து வந்தனர். குணவீர சிங்கையாரியன் ஆட்சிக்காலம் வரை பிரச்சினைகள் ஏதுமின்றிசிங்கை நகர் இராச்சியம் நல்ல முறையில் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் அவைரும் தலைமுறை வழியாக அரசினைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்தார்கள். கி.பி 1440 ஆண்டு சிங்கைநகர் (நல்லூர்) இராச்சியத்தைப் பொறுப் பேற்ற கனகசூரிய சிங்கையாரிய காலம் நல்லூர் (சிங்கை நகருக்கு) சோதனைக் காலமாக அமைந்தது. இவனது மகன்மாரே பரராசசேகரன், சங்கிலி ஆகியோர் ஆவர்.

கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் ஆறாம் பராக்கிரம பாகுவின் வளர்ப்பு மகனான செண்பகப் பெருமாள் தந்தையின் கட்டளைப்படி நல்லூர் (சிங்கைநகர்) மீது 1450ல் பெருமெடுப்பில் படையோடு வந்து போர் தொடுக்கலானான். இப்படை எடுப்பினைச் சற்றும் எதிர்பாராத கனகசூரிய சிங்கையாரியன் மனைவி பிள்ளைகளோடு இரவிர வாகத் தப்பியோடி இந்தியாவைச் சென்றடைந்தான். செண்பகப் பெருமாள் தன்னினத்தவனான "விஜயபாகு" என்பவனை நல்லூரை (சிங்கை நகரை) ஆளும் வகை செய்து தன்னாடு சென்று கோட்டை அரச னாகப் பட்டம் கட்டிக் கொண்டான். அங்கு அவன் அரச பட்டப்பெயர் ஸ்ரீசங்கபோதி புனனேகபாகு ஆகும். இதற்கிடையில் இந்திய மண்ணில் கனகசூரியனின் பிள்ளைகள் இருவரும் போர்ப் பயிற்ச்சி பெற்றுத் தந்தையைத் தோற்கடித்தவர்ளை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆக்ரோசம் மிக்கவர் களாக இருந்தார்கள். சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்ற பிள்ளைகளின் எண்ணத்தைக்கண்டு கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டான். தம்மைப் பாதுகாத்த அங்குள்ளார்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து பாண்டி நாட்டை ஆண்ட சிற்றறசர்களின் படை உதவிபெற்று

ริณ์ตร 24,00

மனைவி மக்களோடு நல்லூரை (சிங்கை நகரை) நோக்கிவந்தான். சிங்கை நகரைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த சிங்கள அரசன் விஜய பாகுவை தோற்கடிக்க முனைந்தான். விஜயபாகு துணிச்சலோடு போர் புரிந்து கொண்டிருந்தான். கனகசூரிய சிங்கையாரியனின் இரண்டாவது மகன் செகராசசேகரன் அவர்களைத் தன் வாளுக்கிரையாக்கி தோற்கடித்தான். அதன் மூலம் தந்தை இழந்த இராச்சி யத்தை மீட்டெடுத்தான். கனகசூரியன் சிங்கையாரியன் தனது மூத்த மகன் பரராசசேகரனை முடிசூட்டிச் சிங்கா சனத்திலிருத்தி தான் ஒய்வு பெற்றான்.

கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் இறந்த பின்னர் பரராசசேகரனின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து அவன் தம்பியாகிய சங்கிலி செகராசசிங்கன் கி.பி 1519 ஆட்சியை பொறுப்பேற்றான். இவன் காலத் திலேயே போர்த் துக்கீசரின் படையெடுப்பு முன்னெடுக்கப்பட்டது. அத்தோடு சிங்கை நகரின் (நல்லூரின்) ஆரியர் ஆட்சி அஸ்தமித்தது.

நல்லூர் பிரதேசத்தை வாழிடமாகக் கொண்ட தொல்பொருள் சேகரிப்பாளர் மாமனிதர் கலைஞானி

எம். ஷாந்தன் சத்தியகீர்த்தி M.A., முன்னாள் இயக்குநர், கலைஞானி அருங்காட்சியகம்.

பேணிக்காத்து வந்தவர் கலைஞானி.

நீண்ட வராலற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட நல்லூர் தனியான சிறப்பு மிக்க தமிழ் இராசதானியாக விளங்கிய நல்லூர் என்ற புனித நகர். பண்பாட்டுத் தொன்மைகளையும், சிறப்புக்களையும் கொண்டமைந்த மக்கள் வாழ்கின்றதும் வழிபாட்டுத் தலங்கள், பிரபல பாடசா லைகள், சமூக நிறுவனங்கள் அமையப் பெற்றதும் இயல், இசை, நாடகம், பாரம் பரிய கூத்துக்கள் பயிலப்படுவதும் சங் கிலிய மன்னனின் வாசஸ்தலம் போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கட்டடங்கள் அமையப்பெற்றதுமான முக்கியத்து வங்கள் நல்லைப் பெரும்பதிக்கு உண்டு.

இச் சிறப்புகளைக் கொண்ட புனித மண்ணான நல்லூர் பதியிலே பல் துறைகள்சார் அறிஞர்களும், கலைஞர் களும், ஆய்வாளர்களும், புலவர்களும் வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வரிசையிலே தொல்பொருட் சேகரிப்புத் துறையில் பிரபலமடைந்த கலைஞானி அ.செல்வரத்தினம் முக்கியமானவர். திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராச் சந்திக்கு அருகே அமைந்துள்ள வீட்டில் தனது அரும்பொருட்சேகரிப்புகளுடன் தனது இறுதிக்காலம் வரை வாழ்ந்து வந்தவர். இலங்கையில் தமிழர்களின் இருப்பிற்கு சான்று பகர்கின்ற பல ஆதாரங்கள் Digitized by Noolaham Foundation.

கலைஞானி செல்வரத்தினத்தை அறியாதவர்கள் எவருமே ஈழத்தில் முடியாது. தமிழர் இருக் க வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய அரிய பல தொல்பொருட்களைச் சேகரித்துப் பேணுவதில் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை அர்ப்பணித்தவர் ஆவர். இலங்கையில் வேறு எந்த நூதன சாலையிலும் காண முடியாத அரிய பல பொருட்கள் அவர் வசம் இருந்தன. உலக தொல்பொருளிய லாளர்களே வியந்து பாராட்டிய பெருமைக்குரியவர் கலைஞானி. தனிமனித நிறுவனமாக நின்று அவர் சேகரித்த அரும் பொருட்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த நிலைமை காரணமாக அழிவடைந்தமை துரதிஷ்டமாகும்.

வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசத்தில் உள்ள குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் 1939ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23ஆம் திகதி கலைஞானி பிறந்தார். தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் அவர் கல்வி கற்ற பொழுது வீட்டு வளவில் நிலத்தைத் தோண்டிய போது கிடைத்த சங்கும், மூன்று நாணயங்களும் அவர் வாழ்வில் பெரும் திருப்பத்தை உண்டாக்கின. அவ் வருடம் பாடசாலையில் நடைபெற்ற

באלימש אואט -

கண்காட்சி ஒன்றில் அப்பொருட்களை வைத்த அவருக்கு இரண்டு வெள்ளிப் பதக்கங்கள் பரிசாக அளிக்கப்பட்டன. அன்றிலிருந்து இத்தகைய பொருட்க ளைச் சேரிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவரிடத்தில் ஏற்பட்டது.

கலைஞானி என்ற பெயரின் பின்னணி

செல்வரத்தினம் அவர்களின் சிறிய தந்தையாரின் மகன் ஒருவர் இவரின் தொல் பொருள் சேகரிப்பு, ஓவிய, புகைப்படத்துறைகளில் இவருக்கிருந்த ஆர்வம் குறித்து அக்கறை கொண்டி ருந்தார். அவர் கலைஞானி என்ற பெயரில் ஒரு பத் திரிகையை இவருடன் சேர்ந்து ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டமிட்டிருந்தார். திட்டமிட்ட சில நாள்களில் அவர் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்து விட்டார். இதனால் தனித்து விடப்பட்ட செல்வரத்தினம் தனது பெயரையும் கலைஞானி என்று வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

கலைஞானி ஒரு சிறந்த புகைப்படக் கலைஞர். அவர் கலைஞானி என்ற பெயரில் ஸ்ருடியோ ஒன்றை யாழ்ப்பா ணத்தில் ஆரம்பித்தார். அது சிறப்பாக இயங்கி வந்தது. புகைப்படக் கலை யகத்தில் கிடைத்த வருமானம் முழுவதையும் தொல்பொருட்களைச் சேகரிப்பதிலேயே செலவு செய்தார். தொல்பொருள் சேரிப்புக்காக அவர் இலங்கையில் 92 இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளார். வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம், தென்பகுதியில் பல இடங் களிலும் இவரால் ஆய்வுகள் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவுக்கும் ஏழு தடவைகள் சென்று வந்துள்ளார்.

கலைஞானி அவர்களின் சேகரிப் புக்குள்ளே கலைப்பொருள்கள், செங்கற் படிவங்கள், நாணயங்கள், மரவேலைப் பாடுகள், பத் திரிகை நறுக்குகள், புகைப்படங்கள் என பல்வகைப்பட்ட பொருட்கள் அடங்கியிருந்தன.

"கலைஞானி" அரும்பொருட் காட்சி மண்டபம், நூல் நிலையம், சித்திரக்கூடம் ஆகியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் அறக்கட்டளை 1993 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14 ஆம் திகதி கலைஞானியினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மாவட் டத்தில் முதன்மைமிக்க சேவையாளர் களில் பதினான்கு பேரைத் தெரிவு செய்து அதற்கான அறங்காவலர் குழு அமைக்கப்பட்டது. தனது பதினைந்தாவது வயதிலிருந்து தமிழ் பாரம்பரியத்தையும் நாகரிகத்தையும் வெளிப்படுத்தும் தொல்பொருட்கள், புராதன சின்னங்கள், பழைய நூல் கள், ஏட்டுச் சுவடிகள் போன்றவற்றை சேகரித்து அதற்காகத் தன்னை பிரமச் சாரிய வாழ்வில் ஈடுபடுத்தியதன் நோக்கம் தான் சேகரித்த பொருட்கள் தமிழ் மக்களுக்கு சந்ததி சந்ததியாகப் பயனளிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே ஆகும்.

Swima 24,00

23

தொல்பொருள் கண்காட்சிகள்

கலைஞானியின் சேகரிப்புகள் பல இடங்களில் மக்களின் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டன. 1974 ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டை ஒட்டி சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூ ரியிலும், 1975 ஆம் ஆண்டு குரும்ப சிட்டி பொன். பரமானந்தர் வித்தியால யத்திலும், 1990ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், 1992 ஆம் ஆண்டு நாவலர் கலாசார மண்டபத்திலும், 1996 ஆம் ஆண்டு நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயத் திலும், 1994 ஆம் ஆண்டு சாவச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும், 1998ஆம் ஆண்டு அவரின் தற்காலிகப் பணிமனை அமைந்த திருநெல்வேலியிலும் கண்காட்சிகள் இடம்பெற்றன.

1974 ஆம் ஆண்டு தமிழராட்சி மாநாட்டில் கண்காட்சி நடத்தப்பட்ட போது அதனைப் பார்வையிட்ட தமிழக அறிஞர் பேராசிரியர் கொடுமுடி சண்முகம் மற்றும் கொங்கு என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் புலவர் இராசு ஆகியோர் தமது பாராட்டைத் தெரிவித்துள்ளனர். கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்ட கல்வெட்டு பானை ஒட்டு எழுத்துக்களை வாசிப்பதில் கம்பன் அடிப்பொடி கணேசன், தமிழக ஆய்வுப் பகுதி, முன்னாள் இயக்குநர் இரா. நாகசாமி ஆகியோர் உதவியுள்ளனர்.

யுத்தமும் இடப்பெயர்வும்

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தமும் இடப் பெயர்வும் அரும்பொருட்களின் இழப்புக்குக் காரணமாயின. 1974ஆம் ஆண்டு தமிழராட்ச்சி மாநாட்டு கண் காட்சியின் போது ஏழு லொறிகள் நிரம் பிய கலைப் பொருட்கள் இருந்தன. தொடர்ந்து இடம்பெற்ற வன் செயல்கள் காரணமாக பல அழிந்தும் தொலைந்தும் போயின. அவர் சேகரித்து வைத்த பொருள்களில் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மிருகத்தலை, தங்கம் கலந்து செய்த செங்கல், மற்றும் கல்வெட்டுக்கள், மரவேலைப்பாடுகள், ஏட்டுச் சுவடிகள், வரிய புகைப் படங்கள், செப்புக் காசுகள், பத்திரிகைகளின் தொகுப்புகள், சங்கு வகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், ஓவியங்கள், பித்தளைப் பொருள்கள், செப்புச் சின்னங்கள், களிமண் வேலைப் பாடுகள் என்பன அழிவுக்குள்ளாகின.

யாழ்ப்பாண மாநகர சபை பழைய கட்டடம், நயினாதீவு நாக விகாரை, மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில், முனீஸ்வரம் ஆலயம், சுண்டுக் குளி பெரிய கோயில், பொது நூலகம் போன்றவை உட்பட பலவற்றின் பழைய புகைப்படங்கள் கலைப் பொக்கிஷங்களில் அடங்கியிருந்தன. அத் துடன் இலங்கையின் பழைய சஞ்சிகைகளான சத்தியவாணி, இந்து " சாதனம், சுதேச மித்திரன், அமுதசுரபி, ஆனந்தபோதினி, சித்தாந்தம், வைகறை என்பனவற்றின் பிரதிகளும் அவரிடம் காணப்பட்டன.

'வரலாறுகள் திரிபடைகின்ற போதெல்லாம் வாதாடுகின்ற ஒருவராக கலைஞானி விளங்கி இருக்கின்றார். வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்கள் முதல் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வரை தவறாகக் கருத்துக்கள் வெளியிட்ட காலத்தில் துணிந்து மறு கருத்துக்கள் வெளியிட்டவர் கலைஞானி. எனக்கு இன்றும் ஞாபகமாக இருக்கின்றது.

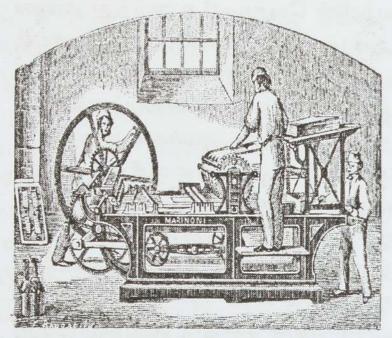
Snima Zygo

யான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்தில் யாழ்ப் பாண அன்ன சத்திரம் பற்றி "ஈழநாடு" பத்திரிகையில் கலைஞானி அவர்கள் "மக்கள் கருத்து" என்ற பத்திரிகையினூ டாக வெளிப்படுத்திய தகவல்கள் பலரையும் திகைக்க வைத்தது. அக் காலத்தில் அவரது அறைகூவலே அன்ன சத்திரத்தின் வரலாற்றை எம் போன்ற இளைய தலைமுறை அறிய வைத்தது எனலாம். இவ்வாறு தொல்லியல் மற்றும் பண்பாடு குறித்த விடயங்களில் அதிக அக்கறை காட்டும் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் கலைஞானியின் வரலாறு குறித்த நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டிருந்தமை இங்கு நோக்கற்பாலது.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் பண்பாட்டுப் பெருமையைப் பறை சாற்றும் தொல்லியற் சின்னங்கள் பாது காக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட் டாயமாகும். எமது மூதாதையர் பயன்ப டுத்திய பொருட்கள் இன்று புழக்கத்தில் இல்லை. அரிய பல பொருட்கள் எமது பிரதேசத்தை விட்டு கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வேளையிலே அவற்றின் பெறுமதி உணர்ந்து அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயம் கருதி "சிவபூமி அருங்காட்சியகம்" என்ற பெயரில் செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் நாவற்குழி மண்ணிலே ஒரு கலைக்கூடத்தை அமைக்கின்ற முயற்சி போற்றுதற்குரிய சிறந்த பணியாகும். வரலாற்றை ஆவணமாக்குகின்ற எம் மண்ணின் கருவூலங்களை பாதுகாக்கின்ற தொண்டுக்கு சமூகம் கைகொடுத்து உதவ வேண்டும். இவ்வாறான செயல்களே கலைஞானி போன்ற தன் னலங்கருதாத அதிமனிதர்களுக்கு நாம் செய்யும் பிரதி உபகாரமாகவும் அமையும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சுக்கலை

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா ஒய்வுநிலைப் பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்

அச்சுக்கலை இன்று அசுரவளர்ச்சி கண்டிருக்கும் நிலையிலே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே பார்க்கு மிடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கணினி அச்சுக்கூடங்களைப் பார்க்கும் பொழுது, யாழ்ப்பாணத்திற்கு அச்சுக் கலையின் வருகை அதன் பயன்பாடு அது சமூக, பொருளாதார, கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு மாற்றத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் முதலியவைப் பற்றிப் பதிவுசெய்வது பயனுடைய தாகும் என எண்ணினோம். அதன் விளைவாக இச் சிறு கட்டுரை.

ஏட்டிலே (பனையாலை) பலத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் எழுதி வந்த யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திற்கு அச்சுக் கலையின் வருகை புதிய பாதையைக் காட்டியது. கல்வி, கலை, இலக்கியப் போக்கில் அச்சுக்கலையின் பயன்பாடு 'அசுரபாய்ச்சலைக்' கண்டதெனலாம். அச் சுக் கலையின் வருகைக்கு முன்னர் ஏடெழுதுவோர், ஏடுகள் தயார் செய்வோர், எழுத்தாணி செய்வோர் எனப் பல தொழில் நூலாக்கத்திற்கு (ஏடு) உதவின. யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு காவிய ஏடு இரண்டு பொன்காதணிகளுக்குச் சமமாக இருந்தது. டி.பி. கன்ற் முருகப்பா என்பவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பொன்றைப் பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். அந்த மேற்கோள் பின்வருமாறு:

"..... கடைசி மகனுக்குச் சதாசிவம் என்று பெயர். இவரின் பிறப்பு உத்தேசம் 1831 ஆம் ஆண்டு வரை யில் இருக்கும் இக் குடும்பத்தின் பிதா தன் பிள்ளைகள் கல்விப் பயிற்சி உடையவர்களாயிருக்க வேண்டு மென்னும் வாஞ்சை கொண்டவர். கல்வி முறை அக்காலத்தில் புஸ்தகம் மூலம் அல்ல. ஏட்டுப் பிரதியாகவே நடைபெற்றது. முருகப்பா பிள்ளை களின் கல்விப் பயிற்சியின் வாஞ்சை யினாலும் பொருட் கஷ்டத்தினாலும் தாம் அணிந்திருந்த கடுக்கன்களைக் கழற்றி விற்று ஒரு பாரத ஏடு வாங்கிப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்காக் கொடுத்தார்"

இக்கூற்று அச்சியந்திர வருகைக்கு முன்னர் பொன் விலைக்கே ஏடுகள் விற்கப்பட்டன என்பதைப் புலப் படுத்தும் அதேவேளை யாழ்ப்பா ணத்தவர்கள் பொன்னிலும் பார்க்கக் கல்வியை நேசித்தனர் என்பதையும்

ริกมัตร 24,00 -

புலப்படுத் துகின்றது. அத் துடன் 'பொன்' இல்லாதவர்கள் இங்கு கல்வியைப் பெறுவது கஷ்டமாக இருந்தது என்பதும் புலனாகின்றது.

'எழுதா எழுத்து' என அழைக்கப் பட்ட அச்செழுத்து நூல்களைக் குறைந்த விலையிலே பெற முடிந்தது. கல்வி பரவலாக அச்சியந்திரம் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தது. யாழ்ப் பாணத்துக் கல்வி, கலை, இலக்கிய வரலாற்றில் பலவித மாற்றங்கள் (முன்னேற்றங்கள்) நிகழ அச்சியந்திரப் பயன்பாடு வழிகோலியது.

ஏலவே தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள் ஒரளவுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலே பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தான் அச்சு நூல்கள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணத்திற்கு அச்சியந்திரம் வந்த வரலாற்றையும் அதன் விளைவுகளையும் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை, பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன், பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் முதலானோர் குறிப்பிட் டுள்ளனர். வகை மாதிரிக்குக் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை விரிவாகக் குறிப்பிடு வதை இங்கே தருவது நலம்.

"அமெரிக்க மிஷனரிமார் அச்சு இயந்திரசாலை ஒன்றை ஸ்தாபிக்க 1820 ஆம் ஆண்டு ஒர் அச்சியந்திரத்தை அமெரிக்காவில் இருந்தும் அதற்கு வேண்டிய எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றைக் கற்குத்தாவில் இருந்து வருவித்தனர். இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக் கப்பட்ட முதல் அச்சியந்திரமாம். அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கு உதவியாய் இருந்த பிறவுண்றிக் தேசாதிபதி தம் ஆளுகைக் காலம் முடிந்து இங்கிலாந்துக்குச் செல்ல 1920 ஆம் ஆண்டு ஆளுகை செய்த பாண்ஸ் தேசாதிபதி அமெரிக்க மிஷனரி மாரில் நன்மனமற்றவராய் இருந்து அச்சுக்கூடம் நடத்த அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த துரைமகனை (ஜேம்ஸ் கரட்) யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கக் கூடாதென்று தடுத்தமையால் அத் துரைமகன் இந்தியாவுக்குப் போக, அந்த அச்சியந்திரமும் அதற்குரிய தளபாடங்களும் அம்மிஷனரி மாரால் சேட்சு மிஷனரிமாருக்கு விற்கப்பட்டன. சேட்சு மிஷனரிமார் (வணஜேசப் நைற்) அந்த அச்சியந் திரத்தை நல்லூரில் ஸ்தாபித்துச் சில புஸ்தகங்களைப் பிரசுரித்து வெளிப்படுத்தினார்.... கோட்டன் தேசாதிபதி (1831 - 1837) புதிய மிஷ னரிமார் வரக்கூடாதெனவிதித்த பிரமானத்தை நீக்கிவிட... அவருள் மைனர் என்னும் பேருடைய அமெரிக்கத் துரைமகன் (இவர் அமெரிக்காவிலே அச்சகக் கலையிற் தேர்ச்சி பெற்றவர்) யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சியந்திரத்தை ஸ்தாபித்து நடத்த யாழ்ப்பாணம் வந்து, அமெரிக்க மிஷ னரிமார் முன் சேட்சு மிஷசரிமாருக்கு (C.M.S) விற்ற அச்சியந்திரத்தையும் அதன் தளபாடங்களையும் வாங்கி மானிப்பாயில் ஸ்தாபித்து அதைச் செம்மையாய் நடத்தி அனேக புஸ்தகங்களை அச்சடித்துப் பரப்பினர்" (யா-வை.கௌ-ப, 280)

மேற்காட்டிய நீண்ட மேற்கோள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அச்சியந்திரம் வந்த

5 Nor 23,00

வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. இம் மேற் கோளில் வரும் அடைப்புக்குறிகள் நம்மால் இடப்பட்டவை. மிஷனரி மாரின் செல்வாக்குக்குள் அச்சியந்திரம் இருந் தமையால் பெரும் பாலும் கிறிஸ்தவம் சார்ந்த கிறிஸ்தவர் நலம் சார்ந்த நூல்களே அச்சிடப்பட்டன. சிறுபான்மையாகச் சமயச்சார்பற்ற நூல்கள் அச்சிடப்பட்டமையும் குறிப் பிடத் தக் கது. 1842 ஆம் ஆண்டு வெளியான மானிப்பாய் அகராதி அமெரிக்க மிஷன் அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டமை குறிப் பிடத்தக்கது.

மிஷனரிமாருக்கு இருந்த அச்சகப் பயன்பாட்டு ஏகபோக உரிமை 1835 ஆம் ஆண்டு நீக்கப்பட்டது. சுதேசி களும் அச்சியந்திரத்தைப் பயன் படுத்தலாம் என அனுமதிக்கப்பட்ட பின் யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் கல்விப் புலமையும் சமயப் பற்றும் உடைய சிலர் அச்சியந்திரம் நிறுவ முயன்றனர், பொருளாதார பலமும் அதற்குத் தேவைப்பட்டது.

தமிழ்க் கல்வியையும் சைவத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யவும் மிஷனரி மார்களின் பிரசுரங்களுக்கு எதிராகப் பிரசு ரங் களையும் வெளியிட விரும் பிய ஆறுமுகநாவலர் 1849 ஆம் ஆண்டு சென்னைக்குச் சென்று அச்சியந்திரம் ஒன்றை வாங்கி வந்து 'வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை' என்ற பெயரோடு வண்ணார்பண்ணையிலே நிறுவினார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலே சிறிதும் பெரிதுமாகப் பல அச்சுக்கூடங்கள் நிறுவப் பட்டன. இந்த அச்சுக் கூடங்களின் பெயர்களை நுணுகி ஆராய்வோர் அச்சுக்கலைக்கும் கல்வி முயற்சிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பினைத் தெரிந்துகொள்வர்.

1918 ஆம் ஆண்டளவிலே யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டில் பன்னிரண்டுக் கும் அதிகமான அச்சுக்கூடங்கள் இருந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இக்காலப்பகுதியிலே செயற்பட்ட அச்சுக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை யையும் அவற்றின் பெயர்களையும் தருவது நமது நோக்கமன்று எனினும் நாமறிந்த வரையில் ஆரம்ப காலத்திலே அச்சுக்கூடம் நிறுவிப்பணியாற்றிவர் களைக் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

ஆறுமுக நாவரைத் தொடர்ந்து இக்காலப் பகுதியியிலே வல்வை வயித்தியலிங்கம் பிள்ளை, அச்சுவேலி தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, கொக்குவில், இரகுநாதையர், கும்பளை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், வதிரி. சி. தாமோதரம் பிள்ளை, வஸ்தியாம்பிள்ளை லோப்புப் பிள்ளை, வஸ்தியாம்பிள்ளை லோப்புப் பிள்ளை, கல்லடி வேலுப்பிள்ளை கல்வி யங்காடு சுப்பையா முதலியோரைக் குறிப் பிடலாம் . இவர் களை த் தொடர்ந்து பருத்தித்துறை, சுன்னாகம், யாழ்ப்பாணப்பட்டினப் பகுதி முதலிய இடங்களிலே பலர் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினர்.

அச்சுக்கூடங்களை நிறுவியோருள் பெரும் பாலானோர் கல் வியிலும் புலமையிலும் ஆர்வமுடையவர்களாக விளங்கினர். தாம் எழுதிய நூல்களையும் ஏனையோரின் ஆக்கங்களையும்

Snima Zygo.

பழந்தமிழ் நூல்களையும் உரைகளை யும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். பெரும்பாலும் ஊஞ்சல், பதிகம், கல்வெட்டு என்னும் சரமகவி, அரை வாய் மொழிப் பாடல்கள், விளம்பர நோட்டீஸ்கள், பாடப்புத்தகங்கள் கண்டனப் பிரசுரங்கள் முதலியவற் றையே அதிகளவுக்கு அச்சகங்கள் வெளியிட்டன.

நாவலர், வல்வை வயித்தியலிங்கம் பிள்ளை, தும்பளை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், அச்சுவேலிசு. தம்பிமுத்துப் பிள்ளை, வதிரி சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை முதலானோர் அச்சிட்டு வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியல்களை நோக்கும் பொழுது, இவர்களின் புலமைச் சிறப்பு மாத்திரமன்றி, இலக்கியம், இலக்கிய வரலாறு பற்றி இவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்து நிலையையும் காணமுடிகின்றது.

அச்சகங்களின் பயன்பாட்டினால் பத்திரிகைகளும் யாழ்ப்பாணத்திலே வெளிவந்தன. நிறுவனங்களின் கீழ் இயங்கிய அச்சுக்கூடங்களில் இருந்து உதயதாரகை, இந்து சாதனம், கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் முதலான சமயச் சார் பான பத் திரிகைகள் வெளிவந்தன. இப்பத்திரிகைகளிலே சமய விடயங்கள் முக்கியம் பெற்ற போதிலும் இலக்கியம், இலக்கணம், கடிதம், கண்டனம், ஐயவினா, மரணசங்கதி, விளம்பரங்கள் முதலான விடயங்களும் இடம்பெற்றன.

இக்கால கட்டத்திலே குரு சந்திரோ தயம், கலியுகவரதன் சண்முகநாதன், ஆத்துமபோதினி சைவசூக்குமார்த்த

போதினி, இந்து பாலபோதினி சைவபாலிய சம்போதினி, ஞானப் பிரகாசம், ஞானசித்தி, பால பாஸ்கரன், விஜயலட்சுமி, லங்கா, சுதேச நேசன், பாலியர் நேசன், இலங்கை நேசன், விஞ்ஞான வர்த்தனி, சைவ உதய பானு சன்மார்க்க போதினி, சுதேச நாட்டியம் முதலிய பத்திரிகைகள் தோன்றின. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலிரு தசாப்தங்கள் வரை ஏறத்தாழ இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகளை யாழ்ப் பாணத்து அச்சுக்கூடங்கள் வெளி யிட்டன என்று அறிய முடிகின்றது. இப்பத்திரிகைகளின் நோக்கம் பயன்பாடு, அவை ஏற்படுத்திய தாக்கம் முதலியன தனியே ஆராயப்பட வேண்டியவை.

யாழ்ப்பாணத்து அச்சுக்கலை இரண்டு வர்க்கங்களையும் உருவாக் கியது. அச்சகங்களை நிறுவிய முதலாளி வர்க்கம், அச்சகப் பணியா ளர்கள் என்ற தொழிலாளி வர்க்கம் என்பவையே அவையாகும். அச்ச கத்தில் அச்சுக்கோர்ப்பவர்கள், அச்சடிப்பவர்கள், புறூவ் திருத்து பவர்கள், பத்திரிகை வெட்டுபவர்கள், மடிப்பவர்கள், புத்தகம் கட்டுநர்கள் (பைன்டர்) எனப்பலதரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இந்த அச்சுக் கூடங்களிலே பணியாற்றினர். அச்சுக்கலையின் வருகையால் புதிய முதலாளி வர்க்கமும் புதிய தொழிலாளர் வர்க்கமும் உருவாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களிடையே இடையிடையே முரண்பாடுகள் தோன்றியதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

Swimz Zyo

அச்சகத்தொழிலாளர்களின் வாழ்க் கைத் தரம் உயர்ந்ததாக இருந்தது எனக் கூறமுடியாது.

அமெரிக்காவில் அச்சுக்கலையின் தேர்ச்சி பெற்று வந்து மானிப்பாயிலே அச்சகம் நிறுவிப் பணியாற்றிய மைனர், என்பவரிடம் பயிற்சி பெற்ற பல தொழி லாளர்கள் பின்னர் தனியார் தொடங்கிய அச்சுக்கூடங்களிலே வந்து பணியாற் றினார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

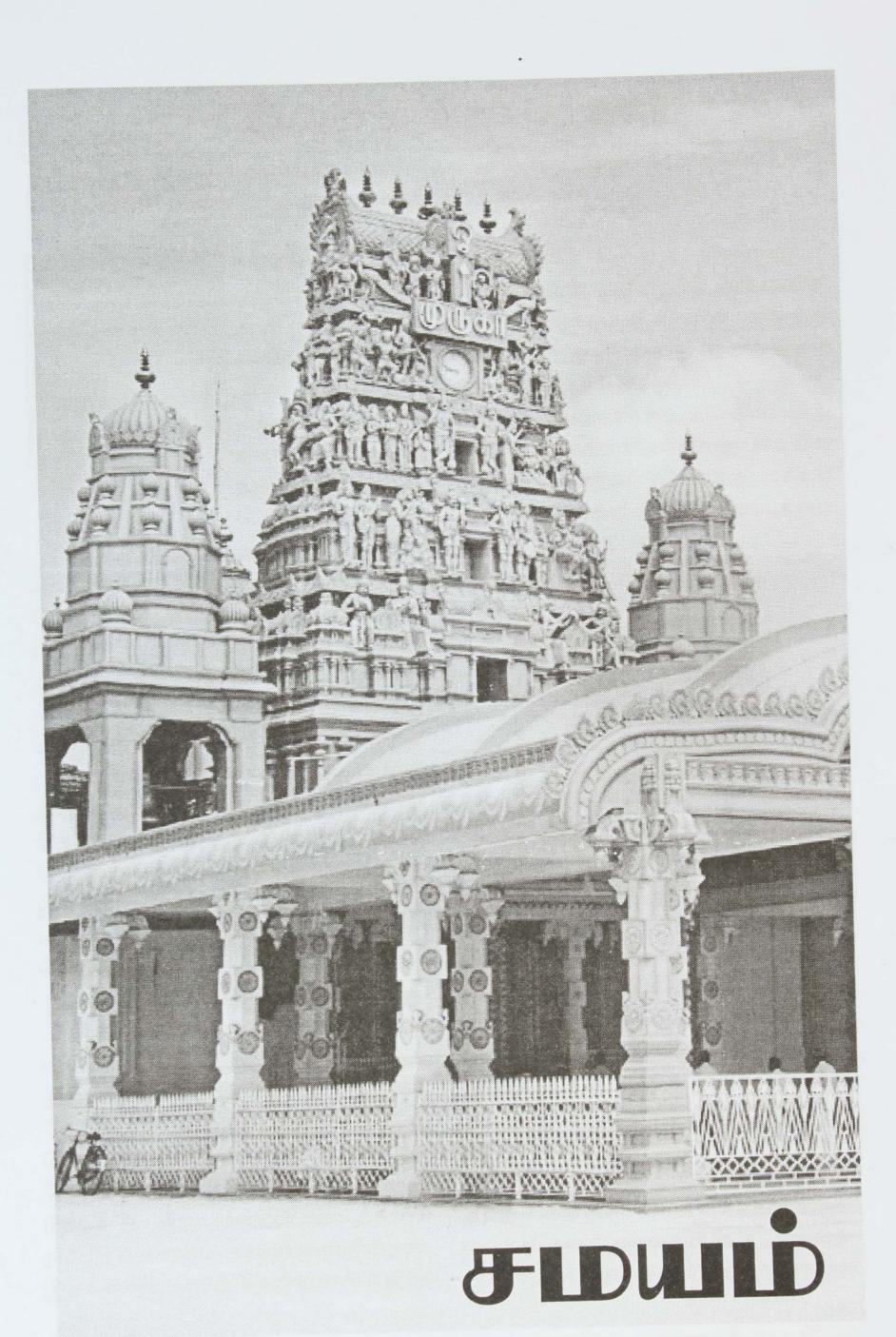
அச்சுக் கலையில் கைதேர்ந்த பலர் தமது திறமையினாலும் புத்திசாதுரி யத்தினாலும் அச்சு எழுத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் நூல்களின் அமைப்பைப் பேணுவதிலும் அழகியல் சார்ந்த பல புதிய அணுகு முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர் என்று அறிய முடிகின்றது. உதாரணமாக புளக் (Block) மரக்கட்டைகளில் வெட்டப்பட்டு (செதுக்கப்பட்டு) மைபூசி மெசினிலே அடித்துப் பயன்படுத்தினர் என்று கூறப்படுகின்றது. அக்காலப் பத்திரி கைகளின் முகப்பு பக்கத்தினை இவ்வாறே வடிவமைத்தனர் எனக் கருதலாம். அச்சுவேலி தம்பிமுத்துப் பிள்ளை புளக் தயாரிப்பதில் கைதேர்ந்த வராக விளங்கினார் என அறிய முடி கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலே அச்சகங்கள் அச் சுத் தொழிலையும் அச் சுக் கலையையும் ஒருங்கே வளர்த்தன. "நூற் பண்பாடு" ஒன்று இந்த அச்சுக் கூடங்களினால் உருவாகியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதியில் இருந்து யாழ்ப் பாணத்திலே அச்சுக் கூடங்கள் பல தோன்றின குறிப்பாக வடமராட்சி யிலுள்ள பருத்தித்துறைப் பகுதியில் சிறிதும் பெரிதுமாகப் பத்து அச்சுக் கூடங்கள் வரை இருந்தன. இவற்றை விட யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி, சுன்னாகம் முதலிய இடங்களிலும் சிறந்த அச்சுக்கூடங்கள் இருந்தன. இன்றும் சில இருக்கின்றன. சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகம் யாழ்ப்பாணத்து அச்சக வரலாற்றிலே விதந்து குறிப்பிட வேண்டியது. அச்சுக்கலை நுட்பங்களை நன்கு அறிந்த ஈழகேசரி நா. பொன்னையாவின் இந்த அச்சுக்கூடத்தில் இருந்து வெளி வந்த நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்து அச்சுக் கலைக்கு வலுச்சேர்ப்பன. இன்னும் பல அச்சகங்கள் போட்டி மனப்பான்மையுடன் அச்சுக்கலையை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டன.

யாழ்ப்பாணத்து அச்சகங்களினால் கல்விப் பயிற்சியிலும், வாசிப்புப் பழக்கத்திலும் இங்குள்ளோர் சிறந்து விளங்கினர் இலக்கிய இலக்கன வளர்ச்சி, நவீன இலக்கியங்கின் வருகை, உரை நடையின் பல்பரி மானங்கள் என்பவற்றோடு சமூக மாற்றமொன்றையும் இங்கு நிறுவப் பட்ட அச்சகங்கள் உருவாக்கின எனத் துணிந்து கூறலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கிராமியத் தாய் தெய்வங்கள்

பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சண்பூகலிங்கம் முன்னாள் துணைவேந்தர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

எங்கள் கிராமிய பண் பாடுகளில் தாய்த் தெய் வங் களின் செல்வாக்கு அதி க மானது. மக்கள் வாழ்வின் உயிர் மையங் களாக இத்தாய்த் தெய் வங் களின் ஆலயங்கள் அமை

வன அண்மைக் காலங்களில் இத்தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் வீச்சுடன் எழுச்சி பெறுவதனைக் காணமுடியும். கிராமிய வழிபாடாக, நாட்டார் வழி பாட்டுக் கோலங்களுடன் விளங்கிய பல தாய்த் தெய்வங்கள் சமஸ்கிருத மயமாக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறன்றி தமது ஆதி அடையாளங்களுடனேயே தொடர்ந்தும் முதன்மை பெறும் தெய்வங்களையும் காண முடிகிறது. இத்தகு மாற்றங்கள் இன்றைய சமூக மானுடவியலாளரின் கவனத்தையும் பெறுகின்றன.

பெரும்பாலான கிராமியத் தெய் வங்கள், குறித்த கிராமங்களையே தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டன. அவற்றின் தோற்றம், குறித்த கிராமத் தின் தோற்றத் திற்கு முற்பட்டதாகவே பேசப்படுகின்றது. குறித்த அந்த தெய்வமே கிராமத்தைப் படைத்ததாக நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. இதனைவிட அந்த தெய்வமாக குறித்த கிராமத்தை கருதும் நிலமையும் காணப்படும். குறிப்பாக அம்மனின் தலை வடிவை, பூமியில் வைத்து வணங்கும் வழிபாட்டு மையங்கள் இதனைத் தெளிவாக உணர்த்தி நிற்பன. இங்கே அம்மனின் உடம்பு கிராமத்து மண்ணில் பதிந்திருக்கிறது. கூடவே அம்மனுள் அந்தக் கிராமத்து மக்கள் எல்லோரும் தங்கி நிற்பதாகவும் அமை கின்றது.

தோற்றமாகவும் அமைவிடமாகவும் விளங்கும் தாய்த் தெய்வங்கள அவர்களின் காவல் தெய்வங்களாகவும் விளங்கு வன. கிராமங் களின் எல்லைப் புறங்களில் விளங்கும் தாய்த்தெய்வ ஆலயங்கள், அதனை வெளிப்படுத்துவன. தீய ஆவிகளோ, பிற துன் பங்களோ கிராமத் தை அண்டாமல் இந்த எல்லைப் புற அம்மன்கள் காக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தி வழிச் சமூகத்தில் அவர்கள் பயிர்களைக் காப்பதும், விளைச்சலைப் பெருக்குவதும், விளைச்சலுக்கான மழையினைத் தருவதும் என அனைத் துத் தேவைகளிலும் தெய்வங்களின் துணையும் காவலும் அவசியமானவை. உயிர்களை, விளைச்சலை அதிகரிக்கும் ஆற்றலை கொண்ட பெண் தெய் வங்களே கிராமப்புறங்களில் முதன் மையான இடத்தினையும் பெறுதல் இயல்பானது.

கிராமிய வாழ்வைக் காக்கும் தாய்த் தெய்வங்களின் எல்லை வழி, கிராமங்களே இம் மக்களின் எல்லைகளாயும் அமைந்து விடுவ தனைக் காண முடியும். உலக கிராமம் (Global Village) என்கின்ற இன்றைய எண்ணக்கருக்களின் மத்தியிலும், இறுக்கமான வரையறைகளை இவ்வாலயங்களை மையமாகக் கொண்டு தரிசிக்க முடியும். ஆலய சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களின் இந்த அகப்புறக் குழுக்கள் தொடர்பான பிரிப்புக்கள் இன்றும் தெளிவாக வெளிப்படுவதனைக் காணமுடியும். பல சந்தர்ப்பங்களில் 'கழிப்புக் கழித்தல்' போன்ற சடங்குகளி டையே, கழிப்புக்கள் கிராம எல்லை யில் போடப்படுவதில் இந் த கிராமிய வரையறை துல்லியமாக புலப்படும். கால ஓட்டத்தில் சில கிராம எல்லைகளைத் தாண்டி, ஏனைய கிராமங்களில் வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வங்களாக கொண்டாடப்படுவதும் உண்டு. வல்லமையான ஒரு தெய்வத்தை தத்தமது கிராமங்களுக்கும் நன்மை பயக்குமாறு அழைப்பதாக இது அமையும். இன்னும் புவிசார் அசைவுகளின் போது தத்தமது வழிபாட்டு மரபுகளை புதிய இடங் களுக்கு கொண்டு செல்வதாகவும் இந்தப் பரவுகை நிகழும்.

பெரும்பாலான கிராமிய தாய்த் தெய்வங்கள் தொடர்பான ஐதிகங்கள், அவற்றின் கோபமான, கோரமான வடி விலேயே சித் தரிப்பன. ஒரு விதத்தில் பெண்ணுக்கு இழைக்கப் பட்ட அநீதியின் வழியான கோர முகமாகவும் இதனைத் தரிசிக்க முடியும். மாரியம்மன் கதை, கண்ணகி அம்மன் கதை என நீளும் கிராமிய தாய் தெய்வ ஐதிகங்கள் மிகத் துல்லியமாக இதனை பேசுவன. நியாயமான, நீதியின் பாற்பட்ட கோபத்தினை உணர்ந்த மக்களே, அவர்களைத் தெய்வமாக்கி வழிபாடாற்றினர்.

தங்களுக்கு ஏற்படும் வருத்தம், துன்பமெல்லாம் அம்மனின் கோபத் தால் வருவன என்பது மக்களின் அசையாத நம்பிக்கையாகும். பொங்கிப் படைத்தும், குளுத்திப் பாடல் பாடியும் அம் மனைத் தம் வயப்படுத் தலே, கிராமிய வழிபாடாகிறது.

"தானறி யாமலே நான் செய்த குற்றம் தாயே மயிலணை யாளே யாறாய் சொற்பிழை யாலே நான் செய்த குற்றம்

தோகை மயிலனை யாளே யாறாய்"

என அமையும் குளுத்திப் பாடல்கள், அம்மன் மனங்குளிரப் பாடப்படும் சடங்குகளிடை அம்மனைப் பாவனை செய்யும் பூசாரிக்கு மஞ்சள் நீராட்டி வழிபாடு உச்சம் பெறும்.

வேளாண்மையை நம்பிய பெரும் பாலான எங்கள் கிராமிய புலங்களிடை மழையின்றி வாழ்வில்லை.

SNIMA HIJO'

"நீதிபுரி மன்னர் சொங்கோல் வழுவினாலோ தொலையாத மானிடர் செய் வஞ்சனை யாலோ தொல்லுக மொங்கும் மழையில் வைவுன"

வாடும் மக்கள், மழைக்காவியம் பாடி தங்கள் தாய்த் தெய்வத்திடமே வேண்டி நிற்பர்.

"கண்ணீரினால் வந்த கனக பத்தினியே கழனியுறு வேளாண்மை புன்செய் சேனைப்பயிர்கள் உண்ணீர்மை குன்றி மிக வாடு தேயம்மா ஒரு நொடியில் மழை வெள்ள மோடி வரச் செய்வாய் மண்ணீரினால் நுறை திவலை வெழ வாறோடை வாவிகள வெங்குமே நீர் பெருக வேணும் பெண்ணீர்மை தங்கிவளர் மாசற்ற செல்வியே பேசாரிய பட்டிநகர் வாழுமா தாயே"

என்றிவ்வாறாக, எங்கள் கிராமிய தாய்தெய்வ காவியங்கள் பலப்பல.

கிராமத்து கலைகளும் இந்த தாய் தெய்வங்களை பரவுதலையே தம் தலையாய பணியாகக் கொண்டிலங்கக் காணலாம். கிராமத்து தேவைகளுக்கு தலைவி மாரியம்மா. அவளுக்கு கோபம் வந்து விட்டால், ஊரிலே நோயும் நொடியும் பெருகிவிடும். எல்லாமே அழிந்து விடும்.

அம்மை நோய் என்று வைசூரி நோய்க்குப் பெயரும் தந்து, அவள் கருணையினாலே அது மாறும் என்ற நம்பிக்கை வழி அவளை வேண்டி கிராமிய கலைகளும் கோலமிடும்.

"உச்சியிலே போட்ட முத்தை -மாரி உடனே எறக்கிடுவாள் முகத்திலே போட்ட முத்தை -மாரி முடிச்சா எறக்கிடுவாள் கழுத்திலே போட்ட முத்தை -மாரி துணிவா எறக்கிடுவாள்"

கரகமெடுத்து அன்னை சினந்த ணியப் பாடும் பாடல் அது.

'சக்தி கரகாட்ட' மென்றே சிறப்புப் பெயருடன் கரகம் ஆடப்படுவது முண்டு.

"ஒண்ணாங்கரகமடி எங்க முத்துமாரி யம்மா

ஒசந்த கரகமடி எங்க முத்துமாரியம்மா"

என்ற இந்த கிராமிய வழிபாட்டு கலை மரபின் வழிதான் பின்னலே,

"மனம் வெளுக்க வழியில்லையே எங்கள் முத்துமாரியம்மா" என்று பாரதி பாடுவான்.

- Snima 21,00

ஒரு விதத்தில் எங்கள் கிராமிய சடங்குகள் எல்லாம் அம்மன் மனங் குளிரவும், மக்கள் மனம் வெளுக்கவும் இயற்றப்படும் வழிபாடாக இன்று வரை தொடரக் காணலாம். அம்மன் திருவிழாக்காலம், தம் வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்தும் உறுதியை மக்கள் மீட்டுக் கொள்ளும், மீள் உயிர்ப்பின் காலமாய் அமையும். தனிமனித வாழ்வின் ஒழுக்க, ஒழுங்கு நெறிப்படுத்தலுடன், சமூக ஒருமைப் பாடும் இக்களங்களிடையே வளரும். நிலவும் சமூக அடுக்கமைவுகளை கடந்த இசைவும் இணைவும், இந்த திருவிழாக்களிடை வெளிப்படும். கன்னிக்கால் எடுத்து வரல், தீப்பள் ளையம், அம்மன் வீதியுலா என அமையும். அனைத்து திருவிழாக் காலங்களிலும், தமது சாதி சமூக வேறுபாடுகள் கரைந்த நிலையில், கூட்டத்தில் கலந்து விடுதலை காண முடியும். மனித சமூகத்தின் 'கூட்டு மனம்' என்ற உண்மையாக மானுடவியலாளர்கள் சமயத்தை குறிப்பிடுவதுண்டு. இந்த கூட்டு மனத்தின் வெளிப்பாடு, கிராமிய தாய் தெய்வ ஆலயங்களுக்கிடையே வெகு உயிர்ப்பாகவே துலங்கக் காணலாம்.

நவீனமயமாக்கமும், நவீன அறிவு களும் தந்த நெருக்கடிகளுக்குள் இன்றைய வாழ்வு. மீண்டும் அந்த நாள் வாழ்வும் மனித விழுமியங்களும் மீட்கப்படுமா என்ற ஆதங்கங்கள். இதன் வழி ஆலயங்களிடை மீண்டும் கிராமம் பற்றிய சிந்தனை உயிர்ப்பும், கிராமிய தெய்வங்கள் பற்றிய மீள எழுச்சியும் எமை சிந்திக்கவைப்பன.

'எங்கெங்கு காணிலும் சக்தியடா' என்னும் படியாய் சக்தி ஆலயங்களின் இந்த புத்தெழுச்சியின் கோலங்கள். ஒரு காலத்தில் தாய் தலைமை குடும்ப அமைப்புடன் தொடர்புபடுத்தி, தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் மேலாதிக்கம் பற்றிய கோட்பாடுகள், சிந்தனைகள் வெளிப்படுவதுண்டு. இன்றைய சமூக மானிடவியல் தரிசனத்தில், நவீன வாழ்வின் நெருக்கடி நிலைமைகளைப் புரியும் தாய் மனதின் வல்லமையாகவே, தாய்த் தெய்வ எழுச்சி தொடர்பான புரிதல் வெளிப்படும். அறிவியல் வளர்ச்சியில் இயற்கையான வெப் பத்தின் விளைவான நோய்கள் பற்றிய அறிவு சேரலாம். மழை தொடர்பான சூழலில் காரணங்கள் கூட விளங்கலாம். ஆனாலும் செயற்கையாக வந்து சேரும், இன்றைய அவல வாழ்வின் துயரங்களைச் சொல்லி அழ, ஆறுதல் பெற முன்னரைவிட மிகமிக முக்கிய களங்களாக இந்த தாய்த் தெய்வ சந்நிதிகள் வேண்டப்படுகின்றன.

கிராமத் து இதயங் களாக தாய்த்தெய்வ கோயில்கள். மக்கள் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான தெய்வங் களின் ஏற்றங்கள் கிராமங்களில் மட்டுமன்றி இன்றைய நகரமயமாக்க சூழமைவிலும்கூட புதிதான எழுச்சிகள் எங்களுக்கு அண்மித்த இதற்கான எடுத்துக்காட்டாக, நகரை அண்டிய நல்லூர் றக்கா வீதி மருங்கில் அமைந்த வேப் பமரத் து அம் மன், இன் று சூழமைவில் வாழும் மக்களுடன் ஜெகதீசசர்மா குடும்பத்தினர் எடுத்த அயரா முயற்சியில் பத்தி நாச் சியம்மன் அழகுக்கோயிலாக எழுச்சி கண்ட மையைக் குறிப்பிடலாம்.

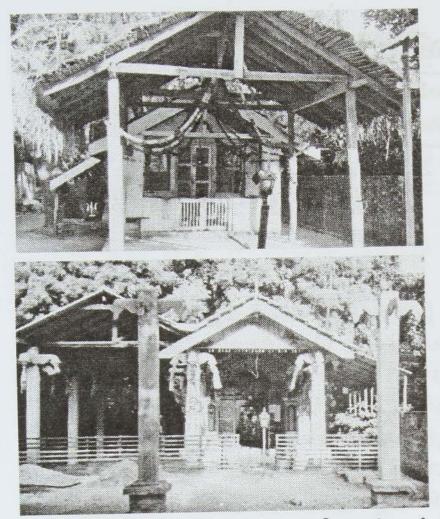
Swimz Zygo

எந்தாயே இன்பமுடன் ஆடீர் ஊஞ்சல் கஷ்டமெல்லாம் களைந்துவிட ஆடீர் ஊஞ்சல்

கருணைநிறை றக்கா தெரு பத்திநாச்சி!

என்றவாறு இந்த ஊஞ்சலைப் பாடிய வேளையில் கிராமம் நகரம் - உலகம் என்ற எல்லைகளைக் கடந்த - பெருமரபு, சிறுமரபு எனும் மேலாண்மை வகைப்பாடுகளைக் கடந்த மக்கள் சமயம் என்ற தனித்துவமே எங்கள் கிராமியத் தாய்த்தெய்வங்களின் நிலைபேற்றின் அடிப்படை என்ற கருத்தாக்கம் மனசுக்குள் வியாபகமாகும். அதுவே இக்கட்டுரையின் நிறைவுக் குறிப்புமாகும்.

அண்மையில் பத்திநாச்சி அம்மன் மீது அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து நண்பர் ஜெயராமசர்மா யாத்த ஊஞ்சலை பாடும் அழைப்பு எனக்கானது.

தக்கதென வேம்புதனில் அமர்ந்தாய் நீயும்

தாயே நீ ஊஞ்சலேறி ஆடீர் அம்மா இஷ்டமுடன் அடியார்கள் உன்னைச் சூழ

SNOB HJO

இறைநிலை விளக்கம்

சைவப்புலவர், கலைஞானச்சுடர், எஸ்.கே.என். தவராஜா M.A.,

அகில இலங்கை சமாதான நீதிவான்.

இப்பூமியில் மனிதனாகப் பிறக்கும் ஒருவன் ஏதோவொரு மதத்திற்குள் வந்து விடுகிறான். ஆதலால் இறைநிலை பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆயினும் எங்கோ சிலர் தான் உணர்ந்திருகிறார்கள். அவர்கள் உணர் ந் தபடி மற்றவர் களுக்குப் போதனை செய் த பொழுதிலும் அதை உண்மையாக உணர்ந்தவர்கள் ஒரு சிலர் மட்டுமே. உணர்ந்தவர்கள் உணர் ந் தபடியே சொல்லி இருந்த போதிலும் அதைக் கேட்டவர்கள், எழுதியவர்கள் எல்லோரும் விளக்கம் குறைந்தவர்களாகவே இருந்துள்ளனர்.

இறைநிலை என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு பிரபஞ்சத்தையும் அதிலுள்ள பொருட்களையும் முறையாக இயக் கியும், காத்தும் வருகின்றது? இறை நிலை, தெய் வநிலை, ஆதிநிலை என்பன ஒரே கருத்தாக அமைந்துள்ள மனித குலப் பேரறிஞர்கள் கூட இதில் ஐயங்களையும், மயக்க நிலையையும் கொண்டுள்ளனர். மகாகவி சுப்பிர மணிய பாரதியார் கூறும் போது,

'எல்லை பிரிவற்றதுவாய், யாதினும் ஒரு பற்றியதாய்

இல்லை யுளதென்று அறிஞர் என்றும் மயர் எய்துவதாய்"

இப்பூமியில் எண்ணற்ற மதங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ் வொன்றும் ஒவ்வொரு தெய்வங்ளை முதன்மைப் படுத்தி தமது தெய்வமே உயர்ந்தது என்கின்றனர். இங்கு இரண்டு கேள்வி கள் எழுகின்றன.

 தெய்வம் என்பது ஒன்றா? பலவா? 2) தெய்வம் ஒன்று என்றால் நாம் காணும் இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்தப் பேராற்றலைத் தெய்வம் என்று எடுப்பது?

இறைநிலை என்ற தெய்வத்தை நாம் வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கின் றோம். அவையாவன சுத்தவெளி, வெட்டவெளி, இறைவெளி, பிரம்மம், ஆதி, அநாதி என்று இந்து மதத்தில் அழைக்கின்றோம். இஸ்லாமிய அல்லா என்கிறது. கிறிஸ்தவத்தில் பரமபிதா என்கின்றனர்.

முற்காலத்தில் மக்கள் சிறுசிறு குழுக் களாக வாழ்ந்த போது அவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் பேசிய மொழிகளுக்கும் ஏற்ப சொற்கள் வேறுபட்டு இருப்பினும் இறைநிலை என்ற ஒன்றைப் பல்வேறு பெயர்களில் அழைத்தனர்.

இறைநிலையை நன்கு உணர்ந்த வர்கள் சுத்தவெளியே தெய்வம் என்றும் அதுவே முழுமுதற் பொருள் என்றும் கூறினர். உலகில் வாழ்கின்ற அனைவரும் இறைநிலை என்ற ஒரே மூலத்திலிருந்து வந் தவர் கள் என் பதனால் சமயம் என்றால் சமம், இயம் என்ற கோட் பாட்டை முன் வைத்தார்கள். கடவுளை உணர் ந் தவர் கள் கூறிய வாழ்க்கை நெறியே அவர் களது பெயர் களில் மதங்களாயின.

இந்து மதத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் தெய்வ வழிபாடுகள் இருந்தாலும் ஆறே ஆறு வழிபாடுகள் போதுமானது என்று ஆதிசங்கரர் வகுத்திருந்தார். எந்தத் தேவ தையை வழிபட்டாலும் நீ என்னையே இறுதியில் அடைகின்றாய் என்று

Swimz Zyno

Digitized by Noolaham Foundation.

பகவத் கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணனும் குறிப்பிடுவர். கிறிஸ்தவ சமயத்திலும் 'பரம மண்டலத்தில் இருக்கும் பிதாவே" என்று பிரபஞ் சத் தின் தந்தையாக உள்ள சுத்த வெளியைத் தெய்வமாக வணங்குகின்றனர். இதுபற்றி திருமூலர் குறிப்பிடும் போது

'வானுக்குள் ஈசனைத் தேடும் மருளர்கான்

ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிற்றிருந்தனே" என்கிறார்.

இஸ் லாமியத் திலும் அல் லா, பிதா என்று சுத்த வெளியே கூறப்படுகின்றது. வள்ளலார் அதனை அருட்பெருஞ் சோதி என்கிறார்.

'ஏகம் அநேகம் எனப் பகர்வெளியெனும் ஆகமச் சிற்சபை அருட்பெருஞ்சோதி" வைணவ சமயத்திலும் சுத்த வெளியைப் பெருமாள் என்கிறார்கள்.

ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெருமாள்"

குதம்பைச் சித்தர் இறைநிலையைச் சுத்தவெளி என்கிறார். 🔹

'வெட்டவெளி தன்னை மெய்யென்றிருப் போர்குப் பட்டயம் ஏதுக்கடி"

தாயுமானவர் அதை மோன வெளி என்கிறார்.

'கண்டனவெலா மோனவுரு வெளிய தாகவே"

பாரதியார் 'அதை பரசிவ வெள்ளம்" என்கிறார்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து இறை நிலை ஒன்று தான். அது காலதேச வர்த்தமானத்திற்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பெயர்களில் வழிப்படுத்தப்பட்டன எனலாம்.

எந்தவொரு மதத்திற்கும் இரண்டு அடிப்படை அம்சங்கள் உள்ளடங்கி இருக்கும்.

- 1) இறையுறவு
- 2) அறநெறி

அறநெறி வழுவாது இருக்க முதலில் இறையுணர்வு வேண்டும். ஆறாவது அறிவு பெற்ற நாம் எல்லாம்வல்ல இறை நிலையே எனக்குள்ளாக இருந்து கொண்டு என்னை வழிநடாத் தி வருகிறது. அதுவே எல்லோரிடமும் இருக்கும். எனவே மற்றவருக்குத் துன்பம் கொடுத்தால் அங்கிருக்கும் இறைநிலைக்கே துன்பம்கொடுப்பதாகி விடும். இறையுணர்வு பெற்றவர்களிடம் அன்பும் கருணையும் மலரும்.

அறநெறி என்பது சமுதாயத்தை மதித்து வாழும் வாழ்க்கை முறை. இது மூன்று வகைப்படும்.

1) ஒழுக்கம் 2) கடைமை 3) ஈகை

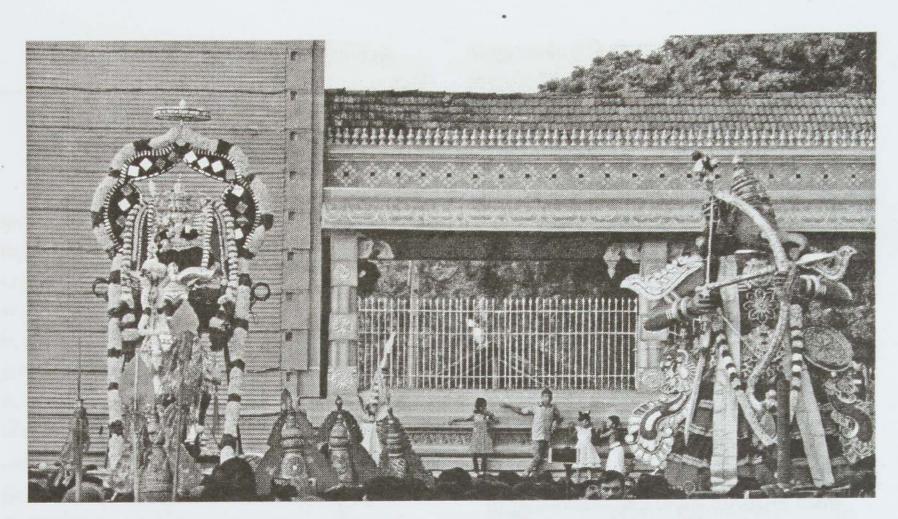
ஒழுக்கம் என்பது எண்ணம், சொல், செயல் மூன் றினாலும் தனக்கோ, பிறருக்கோ, தற்காலத்திலோ, பிற்காலத் திலோ, உடலுக்கோ, மனத்திற்கோ துன்பம் தராமல் இருப்பது.

கடைமை என்பது ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சமுதாயத்திலிருந்து தான் பெற்ற கடனைத் தனது அறிவாற்ற லாலோ, உடலாற்றலாலோ மீண்டும் செலுத்தி சமுதாய வளத்தைப் பாது காத்தல்.

ஈகை என்பது தன்னுடைய பொ ருளில் ஒரு பகுதியையோ அல்லது தன் அறிவின் பகுதியையோ சமுதாயத்திற்கு வழங்குவதாகும்.

இவ் வகையில் இறைநிலையை உணர்ந்தவர்களே அறநெறியில் வாழ முடியும். இன்றைய ஒழுக்கநெறிப் பிறழ் வான சமுதாயத்தில் இறைநிலை பற்றிய தெளிவான சிந்தனையை முன்வைப் பதும், அவர்களை நெறிப்படுத்துவமே சமய சிந்தனையாளர்களின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஆதலால் நாம் எல்லோரும் இறை சிந்தனையோடு வாழ்ந்து அறநெறி நிற்போமாக.

Swimz 24,00

நல்லூரும் சூரசம்ஹாரமும்

கலாநிதி சி**. பத்மரா**னா விரிவுரையாளர், கல்வியியற் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

ஈழ மணித் திருநாட்டின் வடபால் யாழ்ப்பாண மாநகரில் யாழ்ப்பாண மன்னராட்சிக்குரியதாக விளங்கிய இடமே நல்லூராகும், யாழப்பாண மாவட்டத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் புண்ணிய ஷேத்திரமாகவும் இது சிறப்புப் பெறுகின்றது. 1025 சதுர கிலோமீற்றர் நிலப்பரப்புடைய யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நீர்வளமும் நிலவளமும் சிறப்புற்றுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும் யாழ் மாவட்டத்திலே 631 குளங்களும் 2433 சிறிய குளங்களும் உள்ளன. இவை நீர்வளமும் நில வளமும் செழிக்க காரணமாயமைந்தன. இத்தகைய யாழ்ப்பாண மாவட் டத்திலே 15 பிரதேச செயலர் பிரிவுகள் உள்ளன. அதில் ஒன்றே நல்லூர் யாழ்ப்பாண மாநகர சபை எல்லைக்குளுள்ள நல்லூர் 40 கிராம சேவையாளர் பிரிவினை தன்னகத்தே கொண்டது. இப் பிரதேசத்திலே நல்லூர், திருநெல்வேலி, வண்ணார் பண்ணை, அரியாலை, கந்தர்மடம், கொக்குவில், கோண்டாவில் ஆகிய ஊர்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வூர்களில் நல்லூர் முதன்மையானது.

செயவீர சிங்கையாரியான் என்பவன் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை இங்கு நிறுவி புலவர்களை ஆதரித்தான் எனவும் பரராஜசேகரம் எனும் மருத்துவ நூல் இவன் காலத்தில் வெளியிடப்பட்டது எனலாம் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் வளர்ப்பு மகனாகிய செம்பகப் பெருமாள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத் தைக் கைப்பற்றினான் எனவும் இவனே ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேகபாகு என்னும் பெயருடன் நல்லூர் நகரை கட்டினான் எனவும் புதுப்பித்தான் எனவும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. 1478 இல் பரராஜ சேகரன் அரசனாகியதுடன் நல்லூரை

Swimz Zygo .

>

மீண்டும் பொலிவுறச் செய்ததுடன் வடக்கே சட்டநாதர் ஆலயத்தையும் கிழக்கில் வெய்யிலுகந்த பிள்ளையார் கோவிலையும் தெற்கில் கைலாச பிள்ளையார் ஆலயத்தையும் மேற்கே வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலையும் கட்டுவித்ததுடன் சரஸ்வதி மகால் எனும் சிறந்த நூலகத்தையும் நிறுவிய தாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தகைய சூழலிலேயே புண்ணிய ஷேத்திரமாம் நல்லூர் அமைந்துள்ளது.

ஈழத்திலே உள்ள ஆகமம் சாராத ஆலய அமைப்பையும் ஆகமம் சார் கிரியை முறைகளையும் உடைய நல்லூர் அழகுக் கந்தனின் உறைவிட மாகவும் விளங்குகின்றது. 18 ஆம் நூற்றாண்டிலே நிறுவப்பட்டதாக அறிய முடியும் இவ் ஆலயம் தற்போதைய இடத்திலே 18 ஆம் நுற்றாண்டிலே ரகுநாத மாப் பாணரால் நிறுவப்பட்டதாக குறிப் பிடப்படுகின்றது. ஈழத்திலே நேரம், ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு உடைய ஒரே ஒரு ஆலயம் என்ற சிறப்பையும் உடையது நேரம் தவறாத ஆறுகாலப் பூசை இடம் பெறுவது தனிச்சிறப்பானதாகும். கருவறைக்கு மேலே விமானம் இல்லாது கூரைபோடப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் வடபால் சித்தர் ஒருவரின் சமாதி யையும் கொண்டமைந்ததுடன் அதிகள வில் சித்தரும் ஞானியரும் பாதம் பதித்த புண்ணிய தலமாகவும் இது விளங்குகின்றது. செல்லப்பா சுவாமி, யோகர் சுவாமி, கடையிற் சுவாமி, சடையம்மா சுவாமி, குடையிற் சுவாமி, இராமச்சந்திர மகரிஷி, தூபலார் சுவாமி என பலரும் பாதம் பதித்த பெருமையை உடையது இவ் ஆலயம் இதனாலேயே "நல்லூரான் நடந்தால் வீதி வினைகள்

தீரும் நாளும் தொழுவார் நலங்கள் கூடும்" என முன்னோர் கூறினர்.

இத்தகைய நல்லூரில் சிறப்பாக நடைபெறும் நைமித்திய கிரியைகளில் மகோற்சவமும், கந்தசஷ் டியும் தனிச் சிறப்புமிக்கனவாகும். வருடம் தோறும் ஆடி அமாவாசை வந்து ஆறாம் நாளில் கொடியேறி இருபத் தைந்து தினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெறும் இதில் கொடியேற்றம் மஞ்சத் திருவிழா, கார்த்திகைத் திருவிழா, கைலாச வாகனத் திருவிழா, மாம்பழத் திருவிழா, சப்பறத் திருவிழா, தேர்த்திருவிழா, தீர்த்த்திருவிழா என்பன சிறப்பானவையாகும். உல கெலாம் வாழும் தமிழர்கள் தாயகம் வந்து நேர்த்திக்கடன் முடித்து வழிபடும் பெருந்திருவிழாவாக இது அமைகின்றது. இதற்கடுத்து சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவது கந்தசஷ்டி ஆகும்.

இந்தியாவைப் போன்று கந்தசஷ் டிக்கும் கொடியேற்றி 6 நாட்கள் உற்சவம் நடைபெறுவது வேறெந்த முருகன் ஆலயத்திலும் இல்லாத தனிச்சிறப்பாகும். சண்முகர் இராஜ கோபுரத்தை நோக்கியவாறு தீர்த்தக் கேணிக்கும் ஆறுமுகப் பெருமானின் கோபுரத்திற்கு முன்பாக கொடிமரம் பஞ்ச பூதங்களும் சூழ அமைக்கப்பட்டு அதில் கொடியேற்றி ஓமாக்கினி வளர்த்து அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இக் கந்தசஷ்டியின் இறுதி ஆறாம் நாளில் சூரசம்காரம் இடம் பெறுகின்றது. முருகன் அடியவர்களிடம் உள்ள ஆறு படைகளையும் வென்று ஆட்கொள்ளும் வகையில் அமைந்த இவ் உற்றசவத்திலே மாயை, கன்மம்,

· Snima Hyo

ஆனவம் ஆகிய மும்மலங்களையும் குறிக்கும் வகையில் தாரகாசுரன், சிங்கமுகாசுரன், பத்மாசுரன் ஆகிய மூன்று சூரர்களையும் அழித்து ஆட் கொள்ளும் தத்துவத்தை விளக்குவ தாக இவ்வுற்சவம் இடம்பெறுகின்றது. மும் மலங்களில் மாயை முதலில் நீங்க கன்ம மலம் தொடர்ந்து சகல ஆணவம் அழியாது செயலற்றுப்போக சூரன் சேவலும் மயிலுமாக மாறி முருகனால் வலிகெட ஆட்கொள்ளும் உற்சவமாக இதனை கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது.

இச் சூரசம்காரத்தின் போது மரபு வழியாக (நெசவுத் தொழிலையும்) அரச சபைகளில் சேனாதிபதிகளாகவும் விளங்கிய வீர செங்குந்தர் மரபினர் நல்லூர் சிவஞானப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து முருகனது படை வீரர்களாக நவவீரர்களாக விரத மிருந்து வேடமணிந்து செல்வது வழமை இவர்கள் உமாதேவியின் காற்சிலம்பிலிருந்து உற்பவித்தவர்கள் எனவும் நவரத்தினங்களின் நிறத்தை உடையவர்கள் எனவும் சிவன் உமையின் அருளைப் பெற்ற இவர்கள் இறைவனால் வழங்கப்பட்ட "செங்குந்தம்" எனும் ஆயுதத்தை ஏந்தி முருகனுடன் சூரனை வதம் செய்ய சென்றதை நினைவு கூரும் வகையில்

செல்வது மரபு இவ் நவவீரர்களின் தலைவனாக.

- வீரவாகுதேவர் (செந்தாமரை நிறம்) ரும் அவருடன் வீரராக
- வீரகேசரி பால்நிதம்
- வீரமாமகேந்திரன் பொன்நிறம்
- வீரமாமகேஸ்வரன் கத்தரிப் பூநிறம்
- வீரமாபுரந்தரன் வெண்நீலம்
- வீரராக்கதன் இந்திரவில்
- வீரமார்த்தாண்டன் பச்சை
- வீராற்தகன் சிவப்பு
- வீரதீரன் கருநீலம்

ஆகியோரும் செல்வது மரபாகும் எமது பண்டைய மரபினையும் கலையம்சத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாக இவ்நிகழ்வு நடைபெறுவது சிறப்பம் சமாகும். இப் பரம்ரையினரே திருச் செந்தூரிலும் இவ்வாறு நவவீரர் வேடமணித்து செல்லும் மரபு சோழர் காலத்திலிருந்து பின்பற்றப்பட்டு வரப்படுகின்றமை சிறப்பம்சமாகும். இச்சூரசங்காரத்தின் போது சேவற்கொடி, வேற்படையினரும் நாரதர், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் போன்றோரும் வேடமணிந்து செல்வர் இவை இன்றும் எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களின் பதிவாக இருந்து வருகின்றதைக் காண முடியும்.

உஷாத்துணை நூல்கள்

கந்தபுராணம்

வெள்ளைப் பிள்ளையார் ஆலய கும்பாவிஷேகமலர் நல்லைக்குமரன் மலர் யாழ்ப்பாண இராஜ்ஜியம் நல்லூர் வரலாறு

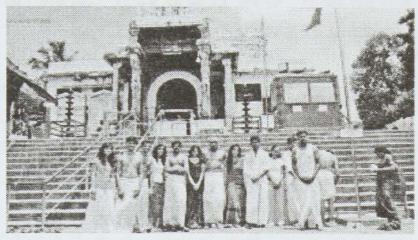
SNIMA Zyjo

Панцив

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஈழத்துச் சைவப்பண்பாட்டில் ஆடைகள் ஒரு நோக்கு

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

ஈழத்தமிழர் பண்பாடு பற்றிய தேடல்களும் சாவல்களும் இப்போது முனைப்புப் பெற்று வருகின்றன. இதற்கு ஒரு தேவையும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்ற தமிழர் தமது பண்பாட்டைப் பேணும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டுள்ளனர். அதிலும் குறிப்பாகச் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய செய்திகளையும் விளக்கங்களையும் அறிவதில் மிகவும் ஆவலாக உள்ளனர். குறிப் பாகத் திருக்கோயில் தொடர்பான பண்பாட்டு நடைமுறைகளைத் தேடு கின்றனர். இளைய தலைமுறையினரைப் பண்பாட்டு நெறியிலே ஆற்றுப்படுத்து வதற்குப் பல செய்திகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. இக்கட்டுரை அத்தகைய ஒரு தேடலை நெறிப்படுத்து வதாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தின் சைவப்பண்பாடு பற்றி எண்ணும் போது 19ஆம் நூ ற்றாண்டு குறிப்பிட வேண்டிய காலமாக அமைகின்றது. ஈழத்தின் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்திலேயே சைவப் பண்பாடு இனம் காணப்பட்ட போதும் 19ஆம் நூற்றாண்டு சைவப் பண்பாட்டின் பேணுகைக் Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org Laayanaham.org

காலமாக விளங்குகிறது. குறிப்பாக நாவலர் காலத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய எண்ணம் எழுச்சி பெற்றதெனலாம். சைவத்தின் காவலராக அன்று நாவலர் செய்த பணியே இன்றும் சைவப்பண்பாட்டை நிலைபெற வைத்துள்ளது. தென்னாட்டிலே சமண, பௌத்த மதங்களின் செல்வாக்கால் சைவம் அழிநிலையை எதிர்கொண்ட போது அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் போன்ற சமய குரவர்கள் சைவத்தை மேம்படுத்தினர்.அது போலவே ஈழத்திலும் மேலைத்தேயத்திலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவ மதம் சைவத்தை அழிக்க முற்பட்ட போது நாவலரே அதனைப் பாதுகாத்தார். எனவே ஈழத்துச் சைவப்பண்பாடு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில் எவ்வாறு பேணப்பட்ட தென்பதை மீண்டும் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

சைவப்பண்பாட்டின் நிலைக்களங் களாகத் திருக்கோயில்கள் அமைய வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தி நாவலர் செய்த பணிகள் பல வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் தூய மையும் எளிமையும் பேணப்படவேண்டுமென ஒரு வரையறை அக்காலத்திலே வலியு றுத்தப்பட்டது. நாவலர் எழுதிய சைவவினாவிடை, சைவப்பண்பாட்டு வாழ் வியல், நடைமுறைகள் பற்றிய பல்வேறு ஐயங்களையும் தெளிவுபடுத்தும் சிறு கைநூலாக அமைந்திருந்தது. அத்தோடு நாவலர் தொடக்கிய 'பிரசங்கம்' என்னும் உரை ஆற்றும் நடைமுறை சைவப்பண்பாடு பற்றிய கற்பித் தல் நெறியாக விளங் கியது. புராணங் களிலே செய்யுட் களிலே கூறப்பட்ட விடயங்களை நாவலர் உரைநடையிலே விளக்கிக் கூறிய போது அது மக்களுக்கு ஒரு தெளிவைக் கொடுத்தது.

பிறமதச் செல்வாக்கால் ஏற்பட்ட மாற்றம்

ஈழத்திலே பிறமதமாகிய கிறிஸ் தவமதம் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற போது அவர்களது பண்பாட்டு நடைமுறையிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. வழிபாட்டு நடைமுறைகளிலும் உடைகளிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதம் ஆங்கிலக் கல்வியை அளித்து உத்தியோகம் என்னும் புதிய பொருளீட்ட முறையையும் அறி முகம் செய்தது. இதனால் ஈழத்தமிழரின் பண்பாட்டில் அடித்தளமாக இருந்த இரு தொழில்கள் பெரும் சிக்கலுக்கு உள்ளாகி. நிலவேளாண்மை, கடல் வேளாண்மை என்ற இரு வேளாண்மைகள் ஈழத்தமிழரின் பொருளீட்டத்திற்குத் துணையாக இருந்தன. இத்தொழில் களுக்கு உறுதுணையாகவே ஏனைய கைத்தொழில்கள் விளங்கின கிறிஸ்தவமதம் ஆங்கில மொழிக் கல்வியைக் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறும் சைவருக்கு இலவசமாக வழங்கியது. ஆங்கிலமொழிப்புலமை பெற்றோர் அரச பணிகளில் இணையும் வாய்ப்புப் பெற்றனர். அதனால் பாரம்பரியமாகச் செய்யப்பட்ட தொழில்கள் நாகரிகம் அற்ற தொழில்களெனவும் கருதப் பட்டன. பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்பட்டதால் மேலைத்தேய

ஆடைகளும் அறிமுகமாகின உத்தியோகம் என்ற தொழில் நிலை சீருடை என்ற பயன்பாட்டில் மேலைத்தேய காற்சட்டை, சேட், தோப்பி, கழுத்துப்பட்டி, சப்பாத்து, காலுறை என்பவற்றை அணிய வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

ஈழத்திலே மரபான தமிழ்க்கல்வி கற்பிப்போர் மரபான ஆடையையே அணிந்தனர். வேட்டி, சால்வை என்பன ஆண்களின் மரபான ஆடையாக இருந்தது. சேலை பெண்களின் ஆடையாக விளங்கியது. இவையே தமிழரின் பாரம்பரிய ஆடையாக இருந்தன.

2. ஆடைப்புனைவும் ஈழத்தமிழர் பண்பாடும்

ஈழத்தமிழர் பண்பாட்டில் ஆடைப் புனைவு பருவநிலைக்கு ஏற்றவாறு செயற்படுத்தப்பட்டது. ஆண்கள், சிறுவர், இளையவர், முதியோர் எல்லோருமே வேட்டி அணிவது வழக்கமாக இருந் துள்ளது. நான்குமுழம், எட்டுமுழம், துண்டு, சால்லை என ஆண்களின் ஆடைகள் பெயரிடப்பட்டிருந்தன.தொழில் செய்யும் போது நான்கு முழம் அல்லது துண்டு ஆண்களின் ஆடையாக விளங்கியது. கோவணம், கொடுக்கு என்னும் சொற்கள் ஆண்களின் கீழாடையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. எட்டு முழம் சிறப்பான நிகழ்வுகளின் போது அணியும் ஆடையாக விளங்கியது. சால்வையும் அவ்வாறே பயன்பட்டது. வெப்பமான பிரதேசமாக இருந்தமையால் ஆண்களின் மேற்சட்டை பயன்பாட் டில் இருக்கவில்லை. குளிரான காலங்களில் உடலைப் பாதுகாக்கப்

போர்வையைப் பயன்படுத்தினர். தோட்ட வேலை செய்யும் போதும் ஏனைய கைத்தொழில்களைச் செய்யும் போதும், ஆண்கள் கொடுக்குக் கட்டியே அவற்றைச் செய்தனர். கோவணம் ஆண்கள் எல்லோருக்கும் மானத்தை மறைக்க அணியும் பொதுவான ஆடையாக விளங்கியது. இன்றும் மாப்பிள்ளையின் ஆடையில் பட்டுவேட்டியும் பட்டுச்சால்வையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் சரிகை வைத்த தலைப்பாவும் அணியும் வழக்கமிருந்தது. இசைக்கருவிகளை இசைக்கும் ஆண்கள் மாறுகரை வேட்டியும் மாறுகரைச் சால்வையும் அணிந்தனர். மாறுகரையென்பது வேட்டியின் மேற்கரையும் கீழ்க் கரையும் வேறுபட்ட வண்ண நூல் களால் நெய்யப்பட்டிருப்பதாகும்.

ஆனால் இத்தகைய ஆண்களின் ஆடைப் புனைவில் ஊடுருவலால் ஆண்களின் ஆடைப் புனைவிலே ஒரு தகுதிப்பாடு பேணும் நிலை தோன்றிது. வேட்டிக்குப் பதிலாகக் காற்சட்டை கோட் அணியும் பழக்கம் உருவாகியது. காரணமாக வேளாண்மை மரபிலே வந்தவர்கள் இவ்வாடைப் புனைவை ஒரு கல்வியறிவுக் கோலப்புனைவாகப் பேணினர். அதனை மேலும் விளம் பரப்படுத்த தலையிலே ஒரு உயர்ந்த தலைப்பாகை அணிவதையும் இணைத்துக் கொண்டனர். இத்தலைப் பாகை மதவேறுபாடில்லாத கல்விப் புலமையின் சின்னமாக இருந்தது. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, திரு. பொ. நடேசபிள்ளை, ஆர்ணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை, சேர். பொன். இராமநாதன் போன்ற கல்விப் புலமை பெற்றோர் இவ்வாறு தலைப்பாகை அணியும் வழக்கமுடையோராக இருந்துள்ளனர்.

தென்னகத்திலே நீண்ட காலம் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பணி செய்த சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை 'ராவ்பகதூர்' என்ற சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவராகவும் நீதிபதியாகவும் இருந்தமையால் இவ்வாடைப்புனைவு அவரோடு இணைந்து கொண்டது. எனினும் ஈழத்திலிருந்து தென்னகம் சென்று வாழ்ந்த ஆறுமுகநாவலர், சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை, சபாபதிநாவலர் போன்றோர் மரபான வேட்டி சால்வையையே அணிந்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே ஈழத்திலே ஆங்கில மொழிப்புலமை பெற்று அரசபணியிலே சேவையாற்றிய வர்கள் மேலைத்தேய ஆடைபுனைவை ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதொன்று. சைவப் பண்பாட்டிலே வாழ்ந்த பலர் மேலைத் தேய ஆடைப்புனைவை ஏற்று தமிழர் மரபான ஆடைப்புனைவையும் மாற்றி விட்டனர். ஆனால் சைவசமய வழிபாட்டு நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளும் போது இயன்றவரை வேட்டி அணிவதை மரபாகப் பின்பற்றினர்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்தமிழர் பண்பாட்டு ஆடைப் புனைவில் ஒரு வரையறை இறுக்கமாக முன்னர் பேணப்பட்டது. சிறுவயதில் பெண் கள் பூப் படையும் வரை சிற்றாடை அணிந்தனர். சிற்றாடை என்பது அகலமும் நீளமும் குறைந்த சேலையாகும். இடுப்பைச் சுற்றி அணியப் படுவது. பெண் பூப்படைந்த பின்னர் மாறாடி அணிய வேண்டு மென்ற கட்டுப்பாடு கடைப் பிடிக்கப் பட்டது. 'மாறாடி' என்பது நீண்ட புடைவையாகும். இடுப்பைச் சுற்றி வந்துமேலே மார்பகங்கைளையும்

மறைக்கும் படியாக அணியப்படுவது. இந்த ஆடையைப் பின்னர் தாவணி என்றும் அழைத்தனர். அக்காலத்தில் பெண்கள் மேற்சட்டை அணியும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. ஈழத்தில் மேலைத்தேயத்துப் பண்பாடு பரவிய போது இங்கு வந்த மேலைத்தேயப் பெண்கள் நீளமான மணிக்கட்டு வரையான கைகளையுடைய மேற் சட்டைகளை அணிந்தனர். அதனை அடியொற்றியே ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களும் 'இறவுக்கை' என்னும் மேற்சட்டை அணியும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். இப்பெயரே தற்போது மருவி 'இரவிக்கை' என வழங்கப்படுகிறது. சேலை, சட்டை எனப்பொதுவான பெயர்கொண்ட இவ்வாடை திருமணத்தில் கூறைப் புடைவை, கூறைச் சட்டை எனச் சிறப்பாக அணியப்பட்டது. மேலைத்தேயப் பெண்கள் நீண்ட பாவாடைகளையும் மேற்சட்டை யையும் இணைத்து ஒரு ஆடையாக அணியும் வழக்கமுடையோராய் இருந்தனர். அந்த ஆடை அமைப்பை இரு கூறாக்கிப் பாவாடை, சட்டை எனப் பள்ளிக்குச் செல்லும் பெண்கள் அணிந்தனர். இவ்வாடைப் புனைவு தமிழர் பண்பாட்டில் சிறுமியருக் குரிய ஆடையாகப் 19 ஆம் நூற் றாண்டிலே பயன்படுத்தப்பட்டது பொருள் வளநிலையிலும் சிறப்பு நிகழ்வு நிலையிலும் பட்டுப்பாவாடை, சட்டை பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. பாவாடை, புடைவை அணியும் போது உள்ளே அணிகின்ற உட்பாவாடை எனவும் அணியப்பட்டது. இன்னும் நீளப்பாவாடை, அரைப்பாவாடை, உட்பாவாடை, சுருக்குப்பாவாடை, குடைப்பாவாடை எனப் பல்வேறு வடிவங்களிலும் வண்ணங்களிலும்

அமைக்கப்பட்டது. எனினு ம் இப்போது வயது வந்த பெண்களும் பாவாடை அணிகின்றனர். புடைவை அணியும் பருவநிலையில் இன்னொரு மாற்றாடையும் உருவாகியுள்ளது. பாவாடை, சட்டை, தாவணி என மூன்று கூறாகப் புடைவையை மாற்றி அணிந்தனர்.பெண் பூப்படைந்து திருமணம் செய்யும் வரை இவ்வாடைப் புனைவு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் பெண்கள் பூப்பெய்திய பின்னர் புடைவையணிய வேண்டும் என்ற பாரம்பரிய முறையைப் பேனும் நிலையில் 'பூப்பு நீராட்டு' என்னும் சடங்கு இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. அன்று பெண்ணை நீராட்டிப் புடைவை அணிவிப்பர். ஆனால் இன்று இச்சடங்கு பிறநாடுகளில் வாழும் தமிழர் புதிய மரபு நிலை உருவாக்கமாக 'SAREE DAY' எனவும் பெயர் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளில் இத்தகைய பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

3. சைவப்பண்பாட்டில் ஆடை

ஈழத்துச் சைவப்பண்பாடு திருக் கோயில்களை நிலைக்களனாகக் கொண்டது. வழிபாட்டிற்குச் செல்லும் போது உடல் தூய்மையும் ஆடைத் தூய்மையும் பெரிதும் பேணப்பட்டன. திருக்கோயிலுக்கு வழிபடச் செல்வோர் அங்குள்ள தீர்த்தங்களிலே நீராடுவர். அவ்வாறு நீராடிய பின் தமிழர் மரபான வேட்டி, புடைவையை அணிந்தே வழிபடச் செல்வர். குறிப்பாக ஆண்கள் வேட்டி கட்டி அதன் மேலாக அரையிலே சால்வையையும் இறுகக் கட்டுவர். வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் ஆடை அவிழாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு சால்வை கட்டப்பட்டது. சுவாமி காவுதல்,

รีกมีเสาล 24,00

தேரிழுத்தல், அன்னதானம், காவடி எடுத்தல் போன்ற நடைமுறைகளில் இடர்பாடு நேராதிருக்க இம்மரபு பேணப்பட்டது. சைவவழிபாட்டு மரபில் ஆண்கள் மேலாடை அணியும் நடைமுறை இருக்கவில்லை. ஆனால் பிறபண்பாட்டுச் செல்வாக்கால் ஆண்கள் சேட் அணியும் நடைமுறை ஏற்பட அது திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் போது அணியும் ஆடை யாகவும் மாறத் தொடங்கியது இத னால் திருக்கோயில்களிலே 'ஆண்கள் மேற்சட்டை அணிவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்' என்ற அறிவித்தல் செய்யும் நிலை தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகப் படிப்பறிவுடைய ஆண்கள் மேலைத்தேய ஆடைகளை அணிந்து வருவதையே விரும்புகின்றனர்.

திருக்கோயில்களுக்கு வழிபடச் செல்லும் பெண்கள் புடைவை அணிந்து செல்வதே பாரம்பரியமாக இருந்தது. இன்னும் 19ஆம் நூற் றாண்டின் இறுதி வரை குறிப்பாகப் பூப்படைந்த பெண்கள் திருமணமாகும் வரை யாழ்ப்பாணத்திலே திருக் கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபடும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. ஆனால் நில வேளாண்மை செய்த பொருள் வளமும் நிலவளமும் பெற்றிருந்தவர்கள் சிலர் தமது பூப்படைந்த பெண்களை வில் வண்டியிலே வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் நடைமுறை இருந்துள்ளது. அவர்கள் புடைவை அணிந்தே வழிபடச் சென்றதை அக்கால நாவலாசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

பெண்கள் திருமணம் முடிந்த பின் திருக்கோயில் வழிபாட்டுக்கு முதல்முதலாகச் செல்லும் போது கூறைப் புடைவையை அணிந்து செல்லும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. ஆண்களும் அப்போது பட்டுவேட்டி சால் வை அணிவர் . இன்னும் வழிபாட்டு நடைமுறைகளிலே பங்கு கொள்ளும் போது எல்லோரும் மரபான ஆடைகளையே அணியும் வழக்கம் இறுக்கமாகப் பேணப்பட்டது.

இந்த மரபான ஆடை அணியும் நிலை மேலைத்தேய ஆடைகளால் பெரிதும் மாற்றமடைந்தது. 'சைவப்பண்பாட்டு ஆடை' என்ற வரையறையும் வழக்கிழந்தது. கிறிஸ்தவ சமயப்பிரசாரம் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தது. பலர் மதம்மாற நேர்ந்தது. கடல் வேளாண்மை செய் தோர் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ மதச் செல் வாக்கால் மரபான வழிபாட்டு முறை களைக் கைவிட்டனர். ஈழத்தில் போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் ஆட்சி நடைபெற்ற போது இந் நிலை அவர்களுடைய கெடுபிடிகளாலும் ஏற்பட்டது.

சைவ வழிபாட்டுத் திருக்கோயில் கள் பல இடித்தழிக்கப்பட்டன. அந்த இடங்களிலே கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், நல்லூர்க்கோவில் வரலாறு இதற்குச் சான்றாக உள்ளது. இந்த நிலையால் தமிழர் வழிபாட்டு மரபில் சைவம், கிறிஸ் தவம் என இருபிரிவுகள் தோன்றின. ஆங்கிலக் கல்வியும் அரசபணியும் கிறிஸ்தவ சமயத்தால் மக்களுக்கு பயன் கிடைக்காது என மக்கள் நம்பினர். அதுவே தமிழர் சமயம் மாறுவதற்கு வழிவகுத்தது. அந்தச் சமய மாற்றம் சைவப்பண்பாட்டு ஆடைப் பாரம்பரியத்தை உடனடியாக மாற்றி ஒரு கிறிஸ்தவ பண்பாட்டு ஆடைமரபு தோன்ற இடமளித்தது. குறிப்பாக வழிபாட்டுக்குத் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்லும்போது சிறப்பாக ஆண்கள் மேலைத்தேய ஆடை அணியும் வழக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கிறிஸ்தவ கோயில்களின் அமைப்பும் இதற்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. காற் சட்டை, சேட், கழுத்துப்பட்டி, கோற் என்பவற்றை முறைப்படி அணிந்து செல்லும் போது காலணியும் அணிந்து செல்லும் நிலையும் ஏற்பட்டது. இதனால் பெண்களை விட ஆண்களே சைவமரபான ஆடைப்புனைவை விரைவாக மாற்றியவர்களெனலாம். இந்த ஆடை மாற்றம் கிறிஸ்தவ ஆண்களிடமிருந்து சைவசமயத்தைக் கடைப்பிடித்த ஆண்களிடமும் பரவியது. ஆங்கில மொழியைக் கற்றுப் புலமை பெற்று அரசபணி செய்த ஆண்களுக்கு இது ஒரு வாய்ப்பாகவும் அமைந்தது. காற்சட்டை, சேட் அணிந்த பின்னர் மீண்டும் வேட்டியை அணிவது அநாகரிகமான செயற்பாடு எனப் பலர் கருதினர். அவர்கள் மேலைத்தேய ஆடையுடன் சைவக் கோயில்களிலே உள்ளே சென்று வழிபாடு செய்வதில் என்ன தவறு? என்ற வினாவை எழுப்பினர்.

4. சைவப்பணர்பாட்டில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள்

ஈழத்துச் சைவப்பண்பாடு என ஒரு பண்பாடு எப்படி உருவாக்கம் பெற்றது என இன்று மீள்பார்வை செய்ய வேண்டியுள்ளது. சைவசமயம் சிவனைமுழுமுதற்கடவுளாக நினைந்து வழிபாடு செய்யும் வாழ்வியலில் நெறியை உணர்த்துவது. அதனால் பிறசமயங்களைப் போல கருத்து நிலையாக அன்றி அன்றாட வாழ்வு நெறியாக அமைந்தது. சைவ வாழ்வு

நெறி ஒரு பண்பட்ட நெறியாகப் பல்லாண்டு காலப் பழமையான நெறியாகும் மனித உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மையாகப் பேண வழிகாட்டும் ஒரு சிறந்த நெறி யாகவும் இருப்பதால் தனித்துவமான ஒரு பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. உடல் தூய்மைக்கு உறுதுணையாக ஆடை அமைவதைச் சைவப்பண்பாடு நுட்பமாகப் பேணி வருகிறது. சிறப்பாகத் திருக்கோயில் வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் ஆடை சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பருவ காலத்திற்கு ஏற்பவும் உடல் வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்பவும் ஆடைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பருத்தியாடையும் பட்டாடையும் இவ்வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அணியப்பட்டன. பூசை செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டோர் சிறப்பாகப் பஞ்சகச்சம் அல்லது தாறுபாய்ச்சிக் கட்டுதல் என அழைக்கப்படும் வேட்டி கட்டும் முறையைப் பேணினர். வேட்டிக்கு மேல் சால்வையை இறுக்கமான முறையில் கட்டினர். தோளிலே சால்வையை இறுக்கமான முறையில் கட்டினர். தோளிலே சால்வையைச் சிறுமடிப்பாக்கிப் போட்டனர். பட்டு, பருத்தி என்னும் இருவகை வேட்டிகளும் இவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் இத்தகைய வேட்டி, சால்வை என்பன ஆண் தெய்வ உருக்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டமையால் இந்த ஆடைப்பண்பாடு பண்டைய மரபு என்பதும் உணரப்படுகிறது. பல்லவ, சோழர் காலங்களிலே கட்டப்பட்ட திருக்கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் இதற்குச் சான்றாக வுள்ளன. இதே போலப் பெண் தெய்வ

รีณ์ตร 2400

Digitized by Noolaham 459ndation. noolaham.org | aavanaham.org உருக்களுக்கும் புடைவை அணிவிக்கும் மரபு பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. திருவிழா நடைபெறும் போது இன் றும் தெய்வ உருக்களுக்கு இவ்மரபான ஆடைகளே அணிவிக்கப்படுகிறது.

எனினும் இப் பண்பாட்டுப் பாரம் பரியமான ஆடைப்புனைவு 21 ஆம் நூற்றாண்டில் பெருஞ்சிக்கலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. சைவப்பண் பாட்டு ஆடை என ஒரு புனைவை அடையாளம் காண முடியாதபடி மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பெண் தெய்வ உருக்களுக்குப் புடைவை அணிவிக்காமல் பாவாடை போலப் புதிய புனைவு ஒன்றைச் செய்யும் வழக்கம் வந்துவிட்டது. ஆண்தெய்வ உருக்களுக்கும் மேலங்கி போன்ற புதிய புனைவு ஒன்று செய்யப்படுகிறது. சில தெய்வ உருக்களுக்கு வேட்டி, சால்வையைப் பயன்படுத்தாமல் துண்டுகளை அணிவிக்கும் நடை முறையும் வந்துவிட்டது. சைவப் பண்பாட்டில் ஆடை ஒரு பண்பாட்டு அடையாளமாகப் பேணப்பட்ட நிலை இதனால் மாற்றம் அடைந்து விட்டது. இம்மாற்றம் மக்களிடையேயும் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. திருக்கோயில்களுக்கு வழிபாடு செய்யச் செல்லும் போது எந்த ஆடையையும் அணிந்து செல்லலாம் என்ற கருத்துத் தோன்றிவிட்டது. குறிப்பாக இளைய தலைமுறை இக்கருத்தைப் பெரிதும் வரவேற்கிறது. அவர்களுக்கு வாய்ப்பாகப் பிறசமய நடைமுறைகள் உள்ளன. கிறிஸ்தவ சமயிகள் போல மேலைநாட்டு ஆடை அணிந்து வருவது தவறில்லை என அவர்கள் வாதடவும் செய்கிறார்கள். தமது சைவப்பண்பாடு இக்கால வாழ்க்கை நடைமுறைகளுக்குப் பொருத்தமற்றது

> Digitized by Noolanam 47 undation. noolaham.org | aavanaham.org

எனவும் எண்ணிச் செயற்படுகின்றனர். இந்த ஆடை மாற்றம் ஏனைய இடங்களிலும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியுள்ளது. திருமணம், பூப்பு நீராட்டு என்னும் நிகழ்வுகளிலும் மேலைநாட்டு ஆடை அணியும் வழக்கம் பெருகி வருகிறது. இந்த மாற்றத்தை எவ்வாறு தடுப்பது என்பது பெரும் சிக்கலாக உள்ளது.

கோயில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லும் போதும் மேலைநாட்டு ஆடைகளைத் தமிழர் அணிந்து செல்வது வழக்கமாகி விட்டது. பெண்களும் புடைவையை விடுத்து அரைப் பாவாடை சட்டை, சுடிதார் போன்ற ஆடைகளை அணிந்து செல்கின்றனர். அவர்கள் அவ்வாறு அணிந்து செல்வதை நாகரி கமாகக் கருதுகின்றனர். இளைய தலைமுறையும் இதனைப் பின்பற்றப் பெரியோர் தமது செயற்பாடுகள் மூலம் வாய்ப்பு அளிக்கின்றனர். அவர்களை சீர்மியம் செய்ய வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் கடமையாக உள்ளது. மேலும் புடைவை அணிந்து திருக்கோயில் வழிபாட்டுக்கு வரும் பெண்களும் மணிகள் நிறையப் பொருத்தப்பெற்ற பளபளப்பான புடைவைகளை அணிந்து வருகின்றனர். அப்புடைவைகள் தோய்த்து அணிவ தற்கு உரியவை அல்ல அதனால் தூய்மையற்ற புடைவைகளை அணிந்து திருக்கோயிலுக்குச் செல்வதும் வழக்க மாகிவிட்டது.

5. சிக்கல் தீர்வதற்கான வழிகள் சைவப்பண்பாட்டில் ஆடைப் புனைவில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல் உட னடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஈழத் தமிழர் இப்போ! ஈழத்தில் மட்டுமன்றி வையகத் தில் பல நாடுகளிலும்

5 הטומש אואט

வாழ்கிறார்கள் அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் வழிபாடு செய்வற்காகத் திருக்கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர். அப்பணியின் மூலம் தமது தலைமுறையினரும் சைவப் பண்பாட்டைப் பின்பற்றவும் பேணவும் வழிசெய்துள்ளனர். அவர்களுடைய இலக்கு, இந்த ஆடைப்புனைவு மாற்றத் தால் நிறைவேறாமல் போகக்கூடிய நிலை தோன்றியுள்ளது. எனவே ஈழத்தமிழர், ஆறுமுகநாவலரைப் போல ஆடைப்புனைவிலும் சில வரை யறைகளைப் பேணுவதன் புலத்தில் வாழும் தமிழர் இளைய தலைமுறையி னருக்கும் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக அமைய முடியும்.

ஈழத்துச் சைவப்பண்பாட்டில் ஆடைப்புனைவின் இன்றியமையாமை எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும். இப் பணியைத் திருக்கோயில் பூசகரும் திருக்கோயில் நிர்வாக சபைத் தலை வரும் பொறுப்பேற்றுச் செயற்படுத்த வேண்டும் ஈழத்தில் சில வழிபாட்டு மன்றங்கள் ஆடைப்புனைவை வரையறை செய்து செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே சைவத் திருக்கோயில்களின் நிர்வாக சபையினர் திருக்கோயில்களுக்கு வழிபாடு செய்ய வருகின்றவர்கள் தமிழரது மரபான ஆடையை அணிந்து வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து அதைத்தொடர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டும் ஆனால் அத்தகைய வேண்டு கோளை விடுத்தால் திருக்கோயில்

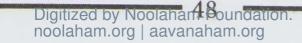
SNIMZ HJO

கிடைக்காமல் போய் விடும் என அஞ்சுகிறார்கள். அதனால் சைவப் பண்பாட்டு ஆடையை வற்புறுத்தாமல் கண்டுங்காணாமலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலை மாற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சைவ மரபான ஆடை மாற்றமடைவது மட்டுமல்லாமல் இல்லாமலும் போய் விடலாம். விரைவாக இந்நிலை புலத்தில் வாழும் தமிழர்களால் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

ஈழத்தமிழர்கள் சைவப் பண்பாட் டைக் காலங்காலமாகப் பேணிவந்த நிலையில் மேலைநாட்டுச் சமயத் தின் செல்வாக்கால் அவர்கள் தளர்ச்சியடைய நேரிட்டது. அதை மீண்டும் உயர்ச்சி நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். சைவத் திருக்கோயில்கள் மீண்டும் ஆடைப் புனைவிலே மரபான வரையறையைச் செயற்படுத்த வேண்டும். வழிபாடு செய்ய வருபவர்கள் எவ்வாறு வர வேண்டும் என்பதை விளக்கமாக எடுத்துக்கூறுவதற்கு உரையாற்றலைச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பணியை ஈழத்திலே முன்னெடுத்தவர் நாவலர் பெருமான். அவர் வழியிலே இன்று திருக்கோயில்களிலே உரையாற் றுகை செய்பவர்கள் சைவப்பண் பாட்டு ஆடை பற்றிய செய்திகளை எடுத்துரைக்க வேண்டும். வழிபட வருகின்றவர்களுக்கு உள்ளத்தில் பதியும் வண்ணம் மட்டுமன்றி அதைச் செயற்படுத்தும் மன உறுதி பெறும் வகையிலே விளக்கமாக எடுத்துரைக்க

வழிபாட்டுக்கு வருபவர்களுடைய வேண்டும். இதுவே சைவப்பண்பாட்டு தொகை குறைந்துவிடும். அதனால் ஆடை மரபைப் பேணச் சிறந்த திருக்கோயில்களுக்குரிய வருமானம் வழியாகும்.

தமிழ் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

T.விஜயசங்கர் Do/ADr Branch

2ளநல, 2ளசமூக நன்னலையும்

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனமும் தமக்கு தமக்கென தனித்துவமான மொழி, கலை, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களையும், வாழ்வியல் தத்து வங்களையும் கொண்டுள்ளன. இவ் அம்சங்கள்காலாதிகாலமாக, பரம்பரை பரம்பரையாக பின்பற்றி அதன்வழி தத்தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கின்றார்கள்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடைவதற்கு முன் ஒவ்வொரு சமூகமும் தாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், தேவைகளுக்கு தமது கலாசார பண் பாடுகள் ஊடாக பொருத்தமான தீர்வுகளை தமது சமூகத்தில் உள்ள வளங்களைப் பின்பற்றி பெற்றுக் கொண்டார்கள். இதேபோல் உளநல, உள சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும் அவர்களிடம் தீர்வு காணப்பட்டது. தமிழர் பண்பாட்டில், ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஊர்தலைவர்கள், மதகுரு போன்றவர்களிடம் சென்று தமது பிரச்சினைகளை கூறி மன ஆறுதல் பெற்றுள்ளார்கள். குறிப்பாக குடும்ப பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்குப் பல பாரம்பரிய வளவாளர்கள் செயற்பட்டுள்ளார்கள். இச் செயற் பாடு இன்று வரையிலும் பல கிராமங் களில் நடைமுறையில் உள்ளது. இவ்வாறான செயற்பாட்டில் ஈடுபடும்

பாரம்பரிய வளவாளர்களை நவீன உளவியலாளர்கள் பாரம்பரிய குணமாக்குவோர் என குறிப்பிடு கின்றனர். இச்செயற்பாடுகள் மக்களின் நன்னிலைக்கு பெருமளவில் உதவினாறும் சில குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றது.

எமது சமூகம் நீண்டகால அனர்த் தத்திற்கு முகம் கொடுக்கவும், அதில் இருந்து தமது உளநலனை பாதுகாக் கவும் இக்கலாசார பண்பாட்டு, சமய சடங்காசார விடயங்கள் பெரிதும் உதவியுள்ளது எனக் கூறுவது மிகை யாகாது. இருந்தபோதும் சில பண்பாட்டு அம்சங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய நடைமுறைகள் உளநல, உளசமூகப் பிரச்சினைகளை சமூகத்தில் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதும் மறுப் பதற்கில்லை.

எமது கலாசாரத்தில் பெண்கள் பல் வேறு வகையில் போற்றப் பட்டாலும் ஆணாதிக்க சிந்தனை மற்றும் தொன்றுதொட்டு ஒரு பெண் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற எழுதப்படாத சட்டங்களும், பெண்களை உளரீதியாக பாதிப் படையச் செய்கின்றது. கணவர் இறந்து விட்டால் அவரை "விதவை" எனக்கூறி ஒதுக்கி வைப்பது அவர்க ளுடைய ஆளுமையை சிதைக்கின்றது.

- รภมัดล 2300

இருந்த போதும் இவ்வாறான கட்டுப் பாடுகளை உடைத்து சமூகத்தில் சாதனையாளர்களாக திகழும் பெண் களும் உண்டு.

பல் வேறு ஆரோக் கியமான கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களைக் கொண்ட தமிழ்ச் சமூகம் நீண்டகால அனர்த்தத்தினாலும், பல்வேறு இடப் பெயர்வினாலும் சிதைவடைந்தும் பொலிவிழந்தும் காணப்படுகின்றது. எனவே மீண்டும் எமது கலை, கலாசார விடயங்களை கட்டியெழுப்ப வேண்டிய பொறுப்புள்ளது.

உளநல உளசமூகம் என்றால்!

ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த நன்னிலையை ஆராய்ந்து அதனை மேலும் அங்குள்ள வளங்களை பயன்படுத்தி பொருத்தமான தலை யீடுகள் ஊடாக மேம்படுத்தும் ஒரு செயற்பாடு உளசமூகச் செயற்பாடு எனக்கூறலாம். சமூகத்தின் நன்னிலை என்பது அதன் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களிலேயே தங்கியுள்ளது. ஒரு உயிர்த்துடிப்புள்ள சமூகத்தில் இவ்வாறான விடயங்கள் மேம்பட்டுக்காணப்படும்.

உளசமூகத் தலையீடுகள் தனி நபர், குடும்ப, சமூக மட்டத்தால் மேற் கொள்ளப்பட்டாலும் சமூக மட்ட தலையீடுகளிலேயே கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. அழிவடைந்த இயங்கு நிலை அற்ற அல்லது பின்பற் றப்படாத விடயங்களை மீளவும் இயங்கு நிலைக்கு கொண்டு வருவதும் மக்களுக்கான விழிப்புணர்வு, பயிற்சி, ஊக்கப்படுத்தும் செயற்பாடுகள்,

Swimz Zyni

குழுச் செயற்பாடு, சிபார்சு செய்தலும் வலையமைப்பு மற்றும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதுமாக இச் செயற்பாடு அமைகின்றது.

இவ்வாறான உளசமூகத் தலை யீடுகள் அனைத்தும் அந்தந்த மக்க ளுடைய கலை, கலாசார, பண் பாட்டு விழுமியங்கள் ஊடாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பது டன் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய உள சமூகப் பிரச்சினைகளை அவர்களே எதிர்கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல்கள் பயிற்சிகளும் இவ் எண்ணக்கரு கொண்டுள்ளது.

உளநல உளசமூகப் பிரச்சினைகள் ஆரம்ப காலங்களில் நிறுவனமயப் பட்டதாகவும், சிகிச்சையளிப்பதாகவும் காணப்பட்டது. மேலைத்தேய மருத்துவத் துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் மற்றும் ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக குறிப்பாக உளநல உளசமூக பிரச்சினைகளை தனியாக மருத்துவ சிகிச்சையால் மட்டும் குணப்படுத்த முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தவுடன் அவர்களுக்கான தலையீடுகளை அவரவர் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்கள் ஊடாக, அவரது வீடு சமூகத்தில் வைத்து பல்துறைசார் அணுகு முறையினை கைக்கொள்ள, தலையீடுகளை மேற்கொள்ளும் போது பாதிக்கப்பட்டவர் அப்பிரச்சினையில் இருந்து விரைவாக மீண்டுவர உதவும் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

தமிழ் கலாசாரத்தில் காணப்படும் பல செயற்பாடுகள், முறைமைகள் வழிகள் என்பன உளசமூக நன்னிலைக்கு

Digitized by Noolabom Foundation. noolaham.org | aavanaham.org உதவுவதாக பல்வேறு ஆய்வு முடிவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றது. தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகள் மக்கள் தங்கள் கவலைகளை மறந்து குதூகலத்துடன் கொண்டாடுவது அவர்களிடம் மகிழ்ச்சியையும், வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிமானத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றதுடன் குடும்ப உறவையும் மேம்படுத்துகின்றது. இதேபோல், திருமண நிகழ்வு, பூப்புனித நீராட்டு விழா என்பவற்றையும் குறிப் பிடலாம். இருந்த போதும் தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்றாற்போல் இவ் நிகழ்வுகளை நடத்துவது தேவையற்ற நெருக்கீடுகளை தவிர்க்க உதவும்.

ஒருவர் மரணம் அடைந்தால் அம் மரணச் சடங்குகள் உற்றார் உறவினர் ஒன்றுகூடி அக்குடும்பத்திற்கு ஆறுதல் கூறுவதும், அவர் களுடன் உடனி ருத்தல் மரணவீடு, காடாத்து, எட்டு, அந்தியேட்டி, ஆண்டுத்துவசம் என ஒரு ஒழுங்கு முறையில் இக்கிரிகைகள் செய்வது என்பது இழப்பை சந்தித்த குடும்பத்திற்கு அவ் இழப்பில் இருந்து விடுபட உதவும். குறிப்பாக இழவிரக் கத்தால் பாதிப்படைந்தவர்களுக்கு இவ் ஒழுங்கு முறையான கிரிகை அமைப்பு அதில் இருந்து விடுபட உதவுகின்றது என உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஆலயத்திற்கு செல்வதும், ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதும் அவர்கள் தமது மனத்துன்பத்தை ஆற்ற ஒரு சிறந்த இடமாக காணப்படுகின்றது. தனக்கு இருக்கும் பிரச்சினையை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பவர்கள் ஆலயத்தில் இறைவனை நினைத்து மெய் உருகி தமது குறைகளைக் கூறி வேண்டுவதால் அவர்களது மனப்பாரம் குறைகின்றது.

உற்றார் உறவினர் வீடுகளுக்கு சென்று வருதல் குடும்பமாக உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள் வீடுகளுக்கு செல்வதும் அவர்களுடன் உறவாடு வதும் தங்கள் வீட்டில் இடஞ்சல் களையும், நன்மை தீமைகளை பகிர்ந்து கொள்வதும் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்து கின்றது. தற்போதைய இயந்திர மயமான உலகில் பலருக்கு இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட நேரம் கிடைப் பதில்லை.

பாரம்பரிய கலை கலாசார நிகழ்வு களில் பங்குபற்றல் பாரம்பரிய கூத்துக்கள் நாடகங்களில் பாத்திரம் ஏற்று நடிப்பதும் அல்லது அவற்றைப் பார்ப்பதும் தங்களுடைய உள்ளக் கிடக்கைகளை வெளிப்படுத்தவும் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் விழுமி யங்களையும் கற்றுக்கொள்ள உதவு கின்றது.

பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதும் உடல் உள ஆரோக்கியத் திற்கு பெரிதும் உதவுகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் சிறுவர்கள் மண் விளையாட்டில் மிக விருப் பத்துடன் விளையாடுவார்கள். இது பிள்ளைகளிடம் ஆக்கத்திறன் விருத்திக்கு பெரிதும் உதவுவதுடன் கூட்டாக செயற்படும் மனோ பலத் தையும் வளர்க்க உதவுகின்றது. இவர்களது உலகளவில் "மனச்சிகிச்சை" எனும் ஒரு சிகிச்சை முறையே உள்ளது. ஆனால் நமது பெற்றோர் பாரம்பரிய

- בתומש אוזט

விளையாட்டுக்களை பிள்ளைகள் மத்தி யில் ஊக்கப்படுத்தும் தன்மை குறைந்து வருகின்றது.

பாரம்பரிய குணமாக்குவோர்

சாத்திரம் பார்த்தல், குறி சொல் லுதல் , நூல் கட்டுதல், மை போட்டு பார்த்தல், செய்வினை எடுத்தல் இச் செயற்பாடுகளை மூடநம்பிக்கை என பலர் கூறினாலும் தகுதி வேறுபாடு இன்றி இப் பாரம்பரிய குணமாக்குவோர் இன்றும் பலர் தமது குறைபாடுகளுக்காக இவர் களிடம் சென்று வருகின்றார்கள். இவ் விடயங்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆய் வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயமாக இருந்த போதும் ஒருவரு டைய நம்பிக்கை எதுவோ அதனால் அவர் மகிழ்ச்சி அடைவாராயின் அதனைப் பற்றி விமர்சிக்கத் தேவை யில்லை. ஆனாலும் பாரம்பரிய குணமாக்குவோர் கைக்கொள்ளும் சில சிகிச்சை முறைகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை தான். குறிப்பாக பாரிய உளநோயாளிகளை அவர்கள் அடிப்பதும், பெண்களை துஸ்பிர யோகப்படுத்துவது மற்றும் சடங்கு களுக்கு என பெருந்தொகை பணங்களை வாங்குவது மேலும் அவர்களை பிரச்சினைக்குள் தள்ளும். நீண்டகால அனர்த்தத்தின் போது பலர் காணாமல் போய் உள்ளார்கள். அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் இதனால் பல விதமான உளப் பிரச்சினைகளுடன் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்கான விசேடமான உளச் சிகிச்சை முறை ஒன்று இன்றுவரை நம்மிடையே இக்கால சரி பிழைகளுக்கு அப்பால் பாரம்பரிய வளவாரளர்களான சாத் திரம் பார்ப்போர், குறி சொல்வோரே தற் போது இவர்களுக்கு உள்ள ஒரேயொரு ஆறுதலாகும்.

உளநல உளசமூகத் துறைகள் நமது பிரதேசத்தில் விருத்தியடைந்த போதும் இன்று வரை உளநலப் பாதிப்பு உடை யோர் தமக்குரிய தீர்வு தேடிப்போகும் பிரதான இடமாக இப் பாரம்பரிய வளவாளர்கள் காணப்படுகின்றனர். இன்று எமது பாரம்பரியங்களை கற்றுக் கொள்ளவும், பின்பற்றவும் பல மேலை நாட்டவர்கள் எமது பிரதேசங்களுக்கு வந்து செல்கின்றார்கள்.

எமது கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்கள் ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகமும் தன்னிலை பெற பல ஆரோக்கியமான விடயங்களை தன்ன கத்தே கொண்டுள்ளது. எனவே, இவற்றை பேணிப்பாதுகாப்பதும், பின்பற்றுவதும் நம் எல்லோருடைய கடமையாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

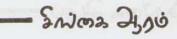
இந்திய இசையில் கர்நாடக இசையின் தோற்றம் வளர்ச்சிக்கு இசையாளர்களின் பங்கு

திருமதி வாசஸ்பதி. ரஜீந்திரன் சிரேஸ்ட இசை ஆசிரியர், யா/ கனகரட்ணம் ம.ம. வித்தியாலயம்

இந்த அமுதான தமிழன்னையான வள் தொன்மைமிக்க, கற்பனைக் கெட்டாத காலம் தொட்டுச் சீரும் செழிப்பும் பெற்று நாகரீக உலக மொழிகளின் அன்னையாகவே திகழ் கிறாள். தன் மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என வகுத்து தான் வாழ்ந்த மண்ணை ஐந்தாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பண்ணை வகுத்து அப்பண்களைப் போற்றி "யாதும் ஊரேயாவரும் கேளீர்" என்ற பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்த மக்கள் பின்பு திரைகடல் ஒடித்திரவியம் தேடிச் சென்று தமிழிசையை கால வெள்ளத் தில் கறையானுக்கு இரையாக்கி விட்டனர்.

இக்கால கட்டத்தில் தான் பரத அதாவது அதற்குப்பின் இற்றை முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் வரை ஒரு காலக்கூறாக எடுக்கலாம். 14 ஆம் அத்தியாய ஸ்லோகம் என்ன (6ஆம் நூற்றாண்டிற்கும். 12 ஆம் கூறுகிறதென்றால் தென்னிந்தியாவில் நூற்றாண்டிற்கும் இடையே உள்ளதைத் வாழும் மக்கள் பற்பல நடனங்களிலும் தமிழிலக்கியத்தின் பொற்காலம் வாய்ப்பாட்டிலும் வாத்திய இசை யிலும் தனிப்பட்ட முறையில் ஆர்வம் எனலாம்.) காட்டுகிறார்கள் கலையின் முக்கியத் இக் காலத்தில் தான் நாயன்மார்கள் துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கி ஆழ்வார்கள் தோன்றி இயல் இசையைச் றார்கள். கலையை நன்கு வளர்த்து சிறப்பித்தார்கள். பட்டினப்பாலை என்ற வருகிறார்கள். இவ்வரிய நுண்கலையை சங்க நூலில் காவிரிப்பூம்பட்டினக் வளர்க்கும் நாடு வடக்கே விந்திய கடற்கரையில் பல பண்டகசாலைகள் மலையாலும் மற்றும் மூன்று திக்குகள்

சூழப்பட்டுள்ளது. கடலாலும் கடைச்சங்க இலக்கியமாகிய சிலப் பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் தமிழ் நாட்டின் எல்லையை விட வேங்கட மலை வடக்கெல்லையாகவும் குமரிக் கடல் தெற்கெல்லையாகவும் மற்ற இரு பக்கமும் கடல் எல்லையாகவும் கூறுகிறார் (7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டு) இனி தமிழ் இசையின் வரலாற்றை ஆராய்வதற்குத் தமிழிலக்கியத்தின் வரலாற்றை அடிப்படையாக எடுத்தல் வேண்டும். தமிழிலக்கிய காலத்தை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். முதற் காலத்தைப் பழைய காலமென்றும் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 1200 ஆம் ஆண்டுவரை இரண்டாம் காலத்தைப் புதிய காலம் என்றும்

Digitized by Noolal **53** Foundation. noolaham.org | aavanaham.org இருந்ததெனவும் பெரும்பாணாற்றுப் படையில் அங்கு இருக்கும் பொருட் களை விபரமாகக் கூறும் போது பலவித யாழ்கள் இருந்ததாகவும் தமிழ்நாடு வணிகத் தொன்மையிலும் நாகரீகத்தொன்மையிலும் இசைக் கருவிகள் ஏற்றுமதி செய்வதிலும் முதன்மை பெற்று விளங்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்தக்காலத்திலேதான் சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளின் தமிழ் காவியம் போன்ற நூல்கள் இசை யின் சிறப்பை அழகாகவும் வியக்கக்தக்க முறையிலும் கூறுகின்றன.

தென்னாட்டில் பக்தி இலக்கியம் எழுந்த காலமும் இதே காலம் தான் அதாவது பல்லவர் காலமாகும். இக்காலத்திலே கலை, கலாசாரம் உச்ச நிலையை அடைந்தனை அவதானிக்க முடிந்தது. சைவம், வைணவம், சாக்தம், சமணம் ஆகிய நால்வகை மதங்களும் காணப்பட்ட போதிலும் சமண சமயம் தனக்கென ஒரு ஆதிக்கம் பெற்று மன்னரும் மக்களும் சமண சமயத்தைப் பின்பற்றிய ஒரு காலம் இக்காலத்திலே தான் தேவாரப் பதிகங்களை அதிகள வில் ஆக்கி அற்புதங்கள் பல செய்த திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் தேவார முதலிகள் உதித்தனர். ஓங்கி வளர்ந்த சமண சமயம் குன்றி சைவம் உச்ச நிலையையடைந்து புத்துயிர் பெற்றது. தேவாரப் பதிகங்கள் இசையுடனும் தாளத்துடனும் பாடப் பட்டன. ஆழ்வார் பாசுரங்களும் இறைவனை அடைவதற்கு வழி வகுத்தன எனலாம். அதைவிட

நாலாயிர திவ்யபிரபந்த மூலமும் வெளிப்படுத்தினர். இறைவனையே "பக்தி வலையிற் பாடுவோன் காண்க' என மாணிக்கவாசகர் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு நிலவிய பக்தி இயக்கத்திலே ஆடலும் பாடலும் இறைவனை ஏத்தி இகபர நன்மைகள் பெறுவதற்கான சாதனங்களாகக் கருதப்பட்டன. கோவில் களில் சமயக் கல் வி, சாத்திரக்கல்வி, சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் போன்ற கலைகள் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன. தேவாரப் பண்கள் பண்ணோடு பாட மன்னர்கள் பேராதரவு வழங்கினர்.

இவர்களில் மகேந்திரவர்மன் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். இம்மன்னனின் புலமையை குடுமியாமலை இசைக் கல்வெட்டு எடுத்துக்காட்டுகிறது. சங்கமருவிய காலத்தில் பெருவழக்காக இருந்த அகத்திணை மரபை நாயன் மார்களும் ஆழ்வார்களும் கையாண் டுள்ளனர். அகத்தினை மரபானது இறைவன்பால் அடியார்கொண்ட அன்பை வெளிப்படுத்துகிறது அப்பரின் "முன்னவருடைய நாமம் கேட்டான்" சம்மந்தரது "சிறையாரும் மடக்கிளியே" மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பா வைப் பாடல்கள் என்பன இதற்கு உதாரணமாகும். அதைவிட தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்த கிராமியப் பாடல் வகைகளைத் தழுவியும் பல பதிகங்கள் பல்லவர் காலப்பகுதியில் பாடப்படடுள்ளன. பாமர மக்களும் பதிகங்களை ஓதவேண்டும் என்னும்

SNIME Hyjo.

நோக்கத்துடன் இவை ஆக்கப்பட் டவை எனலாம்.

திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவை, திருச்சாழல், திருப்பொன்னூஞ் சல் முதலிய பாடல்களும் இதற்கு உதாரணங்களாகும். இவ்வாறாக 7 ஆம் 8 ஆம் நூற்றாண்டுப் பகுதிகளில் அவதானித்த இசைக் கலையானது பிற்கால இசை வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாக அமையும் என்பதை சற்று அவதானிப்போம். 14 ஆம் , 15 ஆம் நூற்றாண்டில் இசைக்கலை 13 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு இந்தியா முழுவதும் ஒரே வகையான பழமை யான சங்கீதமே கையாளப்பட்டு வந்தது. இக்காலத்தில் சாரங்கதே வரால் எழுதப்பட்ட "சங்கீதரத் னாகரம்" எனும் நூலில் இசை பற்றிய பல விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ள போதிலும் இந்தியாவின் இருவகை இசை பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

14 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட ஹரிபாலர் என் பவரின் "சங் கீத சுதாகரம்" என்னும் நூலில் முதன் முறையாக சங்கீதத்தில் ஏற்பட்ட இரு இசை வகைகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இதுவரை ஒன் றாக இருந்த இசையில் முஸ்லிம் மன்னர்களின் ஆட்சியுடன் கர்நாடக இசை, ஹிந்துஸ்தானி இசை என்ற பிளவு ஏற்பட்டது. கர்நாடக இசை தென்னிந்தியாவிலும், ஹிந்துஸ்தானி இசை வட இந்தியாவிலும் கையாளப் பட்டு வருகின்றது. இஸ்லாமிய மன்னர்களின் பாரசீக இசையும் புராதன இசையும் கலப்புற்ற ஒருவகை இசைதான் ஹிந்துஸ் தானி இசை எனப்பட்டது.

15 ஆம் நூற்றாண்டில் தாளப் பாக்கம் சின்னையாவும் அவரது முன்னோர்களும் தெலுங்கு மொழியில் சுமார் இருபதாயிரம் கீர்த்தனைகளும் பல உற்சவ சம்பிரதாயக் கீர்த்தனை களும் இயற்றி பக்திக்கு வழிவகுத் தார்கள். இவரே பஜனைப் பத்ததியின் தந்தை எனப் போற்றப்பட்டவர். இந்தக் காலத்தில் தான் அன்னம்மாச்சாரியார் உருப்படிகளுக்கு பல்லவி, சரணம் என்னும் அங்கம் அவரது கிருதிகளில் தான் முதலில் காணப்பட்டது. அத்துடன் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமலையில் அருண கிரிநாதர் வாழ்ந்தார். இவர் 16,000 திருப்புகழ் பாடல்களை ஆக்கியுள்ளார். அபூர்வராகங்களிலும் தாளங்களிலும் முருகனருளால் பெருமாளே என்னும் முத்திரையுடன் திருப்புகழ் பாடல் களை சந்தச் சிறப்பு ஓசை நயத்துடன் மிக அழகாக இயற்றியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1484 ஆம் ஆண்டு கர்நாடக மாநிலத்தில் புரந்தரஹட என்னும் ஊரில் புரந்தரதாஸர் அவதரித்தார். இவரே இசைப்பயிற்சிக்கு ஏற்ற ஸ்வராவளி வரிசைகள் அலங்காரங்கள் முதலிய ஆரம்பப் பாடங்களை மாயா மாளவகௌளை ராகத் திலேயே பாடப்படவேண்டும் என்ற முறையை உண்டாக்கி ஆதிகுரு சங்கீத பிதாமகர் ______ \$லிலை 2500 என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவர். இவர் பல கீர்த்தனைகளையும் 4,75,000 பக்திரசம் ததும்பும் பதங்களையும் தேவர் நாமவளிகளையும் நூற்றுக் கணக்கான கீர்த் தனைகளையும் "புரந்தரவிட்டல்" என்னும் முத்திரை யுடன் இயற்றியதுடன் "ஸ்வரமேள கலாநிதி" என்னும் சமஸ் கிருத கிரந்தம் சங்கீதத்தில் நிலவி வந்த ஐயப்பாடுகளை நீக்கும் வகையில் அமைந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டின் இசை வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரம் இட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் அடுத்து 17 ஆம், 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இசைக்கலை வளர்ச்சியை உற்று நோக்குவோம்.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் (1550) வாழ்ந்த சோமநாதர் என்னும் இசை அறிஞர் "இசாக விடோதம்" என்னும் இசை இலக்கண நூலை இயற்றினார். இந்நூலில் சங்கீத விடயம் பற்றிய பல கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்நூல் வெங்க டமஹியின் 72 மேளகர்த்தாக்களின் உருவாக்கத்துக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. 1635 ஆம் ஆண்டு வெங்கடமாகியால் ஆக்கப்பட்ட சதுர்த்தண்டிப் பிரஹாசிகை என்னும் இசை இலக்கண நூல் தோன்றியது. இதில் 12 ஸ்வரஸ்தானங்களை ஆதார மாகக்கொண்டு 16 பெயர்களைப் காட்டியதுடன் பெயரை அமைக்க வில்லை. இதை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக 18ஆம் நூற்றாண்டில் கோவிந்தாச்சாரியரினால் "சங்கிரக சூடாமணி" என்னும் நூலும் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டது.

இந்நூலிலே தான் 72 மேள இராகங் களுக்குப் பெயர் கொடுத்துள்ளார். இதுவே தற்போதிருக்கும் கனகாங்கி, ரத்னாங்கி மேளகர்த்தாப்பத்ததியாகும்.

கி.பி. 1650 இல் ஆண்டு அகோபலர் என்ற இசை அறிஞர் "சங்கீத பாரி யாதம்" என்னும் இசை இலக்கண நூலை இயற்றினார். இந்நூலில் வீணைத்தந்தியின் ஸ்வரஸ்தானங்கள் ஒவ்வொன்றும் பேசும் முறையைப் பற்றிக்கூறப்பட்டுள்ளது. அடுத்து 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஷேத்ரக்ஞர் சிருங்கார சாஸ்திர அடிப் படையில் நாயக நாயகி பாவத்தின் இலட்சணங்களுடன் விளங்கும் பதங்களையும் பத்ராசலம் இராமதாஸ் என்பவர் ஸ்ரீராமன் பெயரில் பலகீர்த் தனங்களை தெலுங்கில் ஆக்கினார். இக்காலத்திலே தான் நாராயன தீர்த்தர் "கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி" எனும் நூலை இயற்றினார். அத்துடன் முத்துத்தாண்டவர் பல அரிய கீர்த்தனைகளையும் பதங்களையும் தமிழில் இயற்றினார். அடுத்து 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாக்கேயகாரர் வரிசையில் அருணாசலக் கவிராயர் இராம நாடகக் கீர்த்தனை, அசோமுனி நாடகம், தலப்புராணம் சீர்காழி தனிக்கோவை, அனுமான் பிள்ளைத்

பயன்படுத்தி 72 மேளகர்த்தாக்களை ஆக்கியுள்ளார். அத்துடன் வேறு அரிய கருத்துக்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் வெங்கடமஹியவர்கள் 72 மேளகர்த்தாக்களையும் வகுத்துக்

SNOB 24,00

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

56

தமிழ், சீர்காழி போன்ற நூல்களையும் பல தனிப்பாடல்களையும் கவிராயர் ஆக்கினார். அடுத்து தில்லை விடங்கன் மாரிமுத் தாப்பிள்ளை என் பவரும் அனேக பாடல்களை இயற்றியதுடன் சிதம் பரேசர் புலியூர் வெண் பா, ஆதீமூலீசர் நொண் டி நாடகம், விறலிவிடு தூது போன்ற இன்னும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக் கவிராயர், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை இம்மூவரும் தமிழிசை மும்மணிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அடுத்து 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பைடாவ குருமூர்த்தி சுவாமிகள் பச்சமிரியம் ஆதியப்பையர் பொப்லிகேசவ்ய்யா, போன்றோர்களது சேவையும் சங்கீத மார்க்கத்தை சாதித்துக் காட்டிய தெனலாம். அடுத்து தஞ்சாவூர் என்ற தனித்துவமான இசைச் செம்மல்கள் மும் மூர்த்திகளாவன,

தியாகராஜர்	1767 - 1847
சியாமாசாஸ்திரிகள்	1762 - 1827
முத்துஸ்வாயி தீக்ஷிதர்	1776 - 1835

ஆகியோர் தஞ்சாவூரில் பிறந்து இசைத்துறையில் பெரும் சாதனையை நிலைநிறுத்தியவர்கள் இவர்கள் இயற்றிய ஆயிரக்கணக்கான உருப் படிகள் இராகங்களுக்கு ஜீவனளித்து அவற்றுக்கு ஸ்வரூபம் கொடுத்து இராகங்கள் அழிந்து போகாத வண்ணம் காப்பாற்றியவர்கள். சங்கீத சாஸ்திரத்தின் உன்னதமான விசயங்களை லஷியத் துறையில் கையாண்டுள்ளனர்.

சியாமா சாஸ் திரிகள் 300 கிருதிகளை இயற்றியதுடன் தாளப்பிரஸ்தாரங்களை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இவரது கிருதிகள் கதலி ரசத்துக்கு ஒப்பானவை. இவர் இயற்றிய நவரத்தினமாலிகை மிகவும் பிரசித்தமானது. ஸரபருந்தன. தாளத்தில் பல்லவி பாடிய பெருமை இவரையே சாரும். அடுத்து தியாகராஜ சுவாமிகள் 2400 உருப்படிகளை இயற்றியதுடன் அவற்றை 200 இராகங்களில் கையாண்டுள்ளார். நௌகா சரித்திரம், பிரஹலாத விஜயம் போன்ற நாடகங்களும், பஞ்சரத்னக் கீர்த்தனைகள் இவரது உருப்படிகளில் சங்கதி போடும் முறையை முதன் முதலில் இவரே கையாண்டவராவார். இவரது அபூர்வ சங்கீதத்திறமையும் கற்பனையும் இவர் இயற்றிய உருப் படிகளில் காண முடிகின்றது. இவரது உருப்படிகள் திராட்சை ரசத்துக்கு ஒப்பானவை.

அடுத்து முத்துஸ் வாமி தீஷி தர் தனது உருப்படிகளில் இராக முத்திரைகளையும், மத்திமகால சாகித்தியங்களையும் யதிகளையும் வெகுவாகக் கையாண்டுள்ளார். நவக் கிரகக் கிருதிகள் 07 சூளாதி தாளங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பஞ்சலிங்க ஸ்தலக்கிருதிகள், கமலாம்பா நவா வர்ணம் அபயாம்ப நவாவர்ணம் என்பன இவர் இசையுலகிற்கு அருளிச் செய்த அரிய பொக்கிசங்களாகும்.

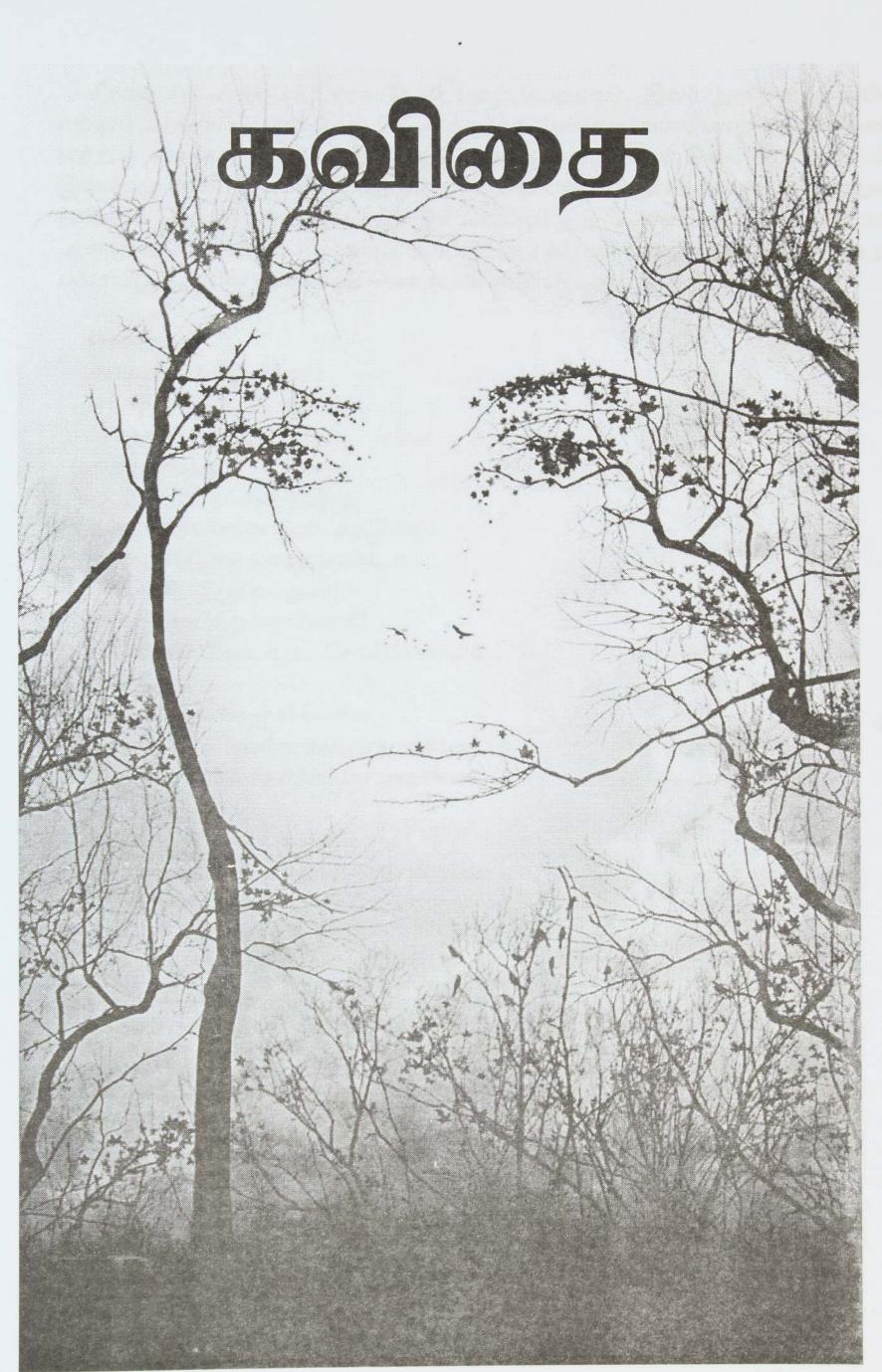
இம் மும்மூர்த்திகள் காலத்தி லேயே தான் சமுதாயக் கீர்த்தனை, கொத்துக் கீர்த்தனைகள் இயற்றப் பட்டன. கிருதிகள் பாடும் வழக்கமும் மும் மூர்த்திகளாகலேயே ஏற்படுத் தப்பட்டன. இக்காலத் திலேயே கனம் கிருஷ்ணயரும், வைத்தீஸ்வரன், கோயில் சுப்பராம ஐயரும் தமிழில் பதங்களை இயற்றினார். இவை யாவையும் உற்று அவதானிக்கும் போது இசை வரலாற்றில் இக்காலங்களின் முக் கியத் து வமும் இசையின் வளர்ச்சியும் நன்கு புலப்படுகின்றது.

20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கர்நாடக இசை வளர்ச்சியானது இவர்களின் இசைப் பணியிலேயே தங்கியுள்ளது. என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே

உசாத்துணை நூல்கள்

ஆசிரியர் அறிவுரைப்பு வழிகாட்டி (தேசிய கல்வி நிறுவகம்) யா/ வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி 2005 வெளியீடு (லலித மஞ்சரி)

SNIMA HIJO

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சீதாகாந்த் மஹாபத்ர சர்வதேசப் புகழ் பெற்றவர். இவர் நூல்கள், இந்திய மற்றும் அந்நிய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வராகமாழிக் கவிதைகள் மற்றும் கதைகள் எனப் பத்து இனக் குழுமத் தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார். இனக்குழு (tribal) இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடு பற்றி 26 நூல்கள் மற்றும் சொந்தக் கவிதைத் தொகுதிகள் 28 படைத்த இம் மகாகவி, இந்திய சாகித்திய விருது, குமரன் ஆசான் கவிதை விருது, சோவியத் நாட்டு நேரு விருது, பாரதீய ஞான பீட விருது, பத்மவிபூஷன் என எண்ணற்ற கௌரவங்கள் பெற்றவர்.

சொற்கள்

கடவுளரும் தேவியரும் எந்தச் சங்கேத மொழியில் வாழ்வு பற்றிய, சாவு பற்றிய ஆழ்ந்த மர்மங்கள் குறித்து உரையாடுகிறார்களோ அறியேன்! காலைகளிலும் மாலைகளிலும் மகிழ்ச்சி , இழப்பு, துயரம் என்ற வலயத்துக்கு வெளியே எத்தகைய மேம்பட்ட சொல்கொண்டு ரிஷிகள் சாதகப் பறவை முகில்களை அமர நிலையிலுள்ள தம் ஆத்மாக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்கிறார்களோ அறியேன்

தூசு படிந்த என் பல்கோடி சொற்களாலான திரைக்கு பின்னிருந்து பிறவிகள் தோறும் நாள்கள் தோறும் குறிப்பிடத்தக்க கணங்கள் தோறும் எத்தகைய பற்றற்ற குரலில் சாதகப் பறவை முகில்களைக் கூப்பிடுகிறதோ அல்லது நட்சத்திரங்கள் பனியை அழைக்கின்றனவோ இரத்தமும் சதையுமான உடலை ஆத்மா எவ்வாறு அழைக்கிறதோ நான் அறியேன் எண்ணிலா ஆசைகளின், துயரங்களின், காதைக் கிழிக்கும் ஒலிகள் என் சொற்களில் என்றும் இருக்கவே செய்யும்! மத்திய தரக் குடும்பத்தின்

בהומש אואט

முடிவற்ற மனக்குறை போல் நட்சத்திரங்களில்லாத வானத்தில் ஞாபகங்கள் முனுமுனுக்கும் காலைப் பொழுதைப்போல அற்பசொற்ப நம்பிக்கைகளும் பரந்த துயரமும் என்மொழியில் வரையப்பட்டுள்ளன! பலதலைமுறை கண்ட என் பாட்டியின் வெற்றிலைப் பை சுண்ணாம்பு தொட்ட விரல்கள் அடிக்கடி தீண்டியதால் இருளிலும் வலியிலும் துக்கத்திலும் வெள்ளை வெளேரெனப் பளிச்சிடும் ஆன்மாவைப் போல நம்பிக்கை போல புனித மந்திர உச்சாடனம் போல் என் மொழி!

என் முன்னோரின் நம்பிக்கைகள் அச்சங்கள், புகழ்ச்சிகள், சவால்கள், ரகசியங்கள் அடங்கிய முணுமுணுப்புக்கள், புன்னகைகள், பெருமூச்சுக்கள், அடக்கப்பட்ட துயரம் யாவும் என் சொற்களில் சமுத்திரத்தில் சங்கமிக்கும் ஆறுகள் போல சந்திக்கின்றன

இளவேனிற் கால முடிவில் குழம்பிப்போன குயிலின் பாதி தூர்ந்துபோன கூவுதல் போல வறண்டு வெந்த மண்ணில் நடப்பது செவிட்டூமைக் குழந்தை தனக்குப் புலப்படாத கடவுளரின் உலகை நோக்கி கைகளை சப்புவதுபோல் என் சொல்!

> ஓறிய மூலமும் ஆங்கில வடிவமும் சீதாகாந்த் மஹாபத்ர தமிழாக்கம் : சோ.பத்மநாதன் (சோ.ப)

SNIMZ Zyjo

Digitized by Noolaham Foundation.

மண்ணகம் காத்திடும் தெய்வப்பனை

திருமதி. ரீீபன் தர்மினி

ஒங்கு பனைகளாய் உயர்ந்த பனங்கூடல் தேக்கு, மா கனியென திரவியமாய் நின்றாலும் வடக்கு மாகாணம் வடலிகளால் அன்றோ நிறைந்தது. மண்ணும் மரமும் மகிழ்வான விளை நிலமும் கண்ணுக்கினியதோர் காட்சியாய் அமைந்திடும். கறுத்த உருவே! கண்கவர் இலையே! நெடுக வளரும் கனத்த உருவே! பனையே! எங்கள் கற்பகதருவே! வடபுலத்தில் வாழும் சின்னமே! வேரில் இருந்து குருத்து வரையும் மனிதன் வாழ மகிழ்ந்து கொடுப்பாய். ஒலையில் இருந்து பெட்டிகள் செய்வோம். சுரையில் வேய்ந்தும் குடிலை மேய்வோம். ஒலையில் படலை வேலியென ஒழுங்கு முறை அமைக்கவும் மட்டையில் வரிச்சு என ஒலையில் கண்டோம் எத்தனை வகை. நுங்கினைத் தருவாய் பனம் பழத்தினைத் தருவாய். அள்ளிட நாமும் ஒடுவோம் அன்று வெயிலுக்கு நுங்கும் விரும்பிக் குடிக்கும் பதநீரும் களைப்பினைப் போக்கும் கள்ளும் மூத்தவர் கண்ட பொக்கிஷம் இதுவே. பழத்தினை எடுத்து பனம் பழத்தினை எடுத்து பிசைந்து பனாட்டும் பணியாரமும் இந்த மண்ணின் இனிமை சொல்லும். சிவந்த மண்ணில் செருக்கொடு நிமிர்ந்த பனையே! மரம் என்பது

Swimz 24,00

அஃறிணை அன்று ஒவ்வொரு மரமும் உணர்வின் பிண்டம். தெய்வப்பனையே! தேவாமிர்தமே! நெடுக நடந்த நீண்ட யுத்தத்தில் நாம் உன்னையுமல்லவா இழந்து நிற்கின்றோம். பனையே! பண்பாட்டின் குறியீடே! உன் உடலைப் பிளந்து கூரைகள் செய்தோம். மகிழ்வுடன் வாழ வீடு தந்தாய். பனையின் வாழ்வு பட்டபின்னும் தொடரும் மனிதன் வாழ்வு.....? மண்ணகம் காத்திடும் தெய்வப்பனை மண்வளம் சேர்த்திடும் தெய்வப்பனை மரம் என்பது மரியாதையற்றதோ? ஞாலம் பெண்ணே ! பனையும் பெண்ணும் ஒன்று தான் பலசுவை உண்டு இரண்டிலும்.

நல்லூர் என்றே...

கலைஞானச்சுடர் கலாபூஷணம் கவிஞர். எஸ். பெருமாள்.

வாழிய வாழிய வாழி நல்லூர் பிரதேச செயலகத்துடர் பேரவைப் பணிகள்

தான தன தந்தம் னானா - தந்தம் தான தன தந்தம் தானா னானா

நல்லூர் என்றே பெயர் வைத்தார் - அங்கு நல்லவ ராகவே எல்லோரும் வாழ்ந்தார் செல்லே ருழவர்கள் சூழ்ந்தார் - மற்றும் வல்ல வராம் கலை மேதைகள் சேர்ந்தார். நல்லூர் என்றே....

கல்லை செதுக் கிடுவோரும் - உயர் நெல்லை விளைவித்து உணவளிப்போரும் புல்லில் மருள்திழைப் போரும் - தூர எல்லை புறத்து வணிகரும் வாழ்ந்தார் நல்லூர் என்றே...

தொல்லை புகழ் மிக்க நகராம் - எங்கும் இல்லை இதற்கிங்கு வேறொன்று நிகராம் தில்லையிலே ஆடும் சிவனார் - பிள்ளை செல்லேன் இனி எங்கும் என்றே (வந்து) அமர்ந்தார் நல்லூர் என்றே...

அரசர்கள் வாழ்ந்திட்ட காலம் - அன்று அனைத்து பணிகட்கும் அவரே ஆதாரம் புருசர்களோடு உயர் பெண்மை - தமை பேணிவளர்த்திட்டார் பேதம் தொலைத்தார் நல்லூர் என்றே...

பிரதேச செயலகம் என்று வைத்தார் - இன்று பெரும்பணி ஆற்றியே பெருமையும் சேர்த்தார் குரிசில்கள் செய்திட்டயாவும் - சிலர் குறைவின்றி ஆற்றுவார் புகழ்வந்து மேவும் நல்லூர் என்றே... கலாசார சவையொன்றை கண்டார் - கலைஞரைக் கருத்துடன் பேணுதல் உயர்வென கொண்டார் விருதுகளோடுயர் மதிப்பு - அவர்க்கு விருப்புடன் வழங்குவார் அதுவும் சிறப்பு நல்லூர் என்றே...

அருந்தவம் செய்தவர் ஆனோம் - அவை ஆண்டுதோறும் விழா எடுப்பதைக் காண்போம் வாழிய வாழிய வாழி - நல்லூர் பிரதேச செயலக பேரவை பணிகள் நல்லூர் என்றே...

வாழிய கலைஞர்கள் யாரும் - கல்வி மான்களும் தொழில் முனைவோரும் மக்கள் பணியிலே மாய்வோர் - இந்த மாநிலம் மேம்பட தம்மையே ஈவோர் நல்லூர் என்றே...

சமயப் பணி செய்யும் சான்றோர் - அவை சார்ந்த கருத்திலே ஒற்றுமை காண்போர் இளைய தலைமுறை வாழ்க - இவர் இயற்றும் செயல்களால் எம்மினம் வாழும் நல்லூர் என்றே...

உரிமைகளோடும் பண்பாடு - மற்றும் மொழியும் சிறந்திடவே செய்வார் நீதியும் மேன்மையும் ஒங்கும் - இவர் நிற்கும் நிலைதனை தர்மமே தாங்கும் நல்லூர் என்றே...

நீயா?

கலாபூசஷணம் **மலர்** சி**ன்னையா** SLEAS - II முன்னாள் அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை.

எனக்குள் நீயா? உனக்குள் நானா?

உயிர் கேட்கிறது எனக்குள் நீ உடல் சொல்கிறது என் வீடு இல்லையெனில் எங்கு நீ வாழ்வாய்? உண்மை உண்மை காற்றாய் இருக்கும் நான் உனக்குள் மனிதனானேன் பறவைக்குள் பறவையானேன் பார்க்கும் உயிர்களுக்குள் குடியிருப்பேன் பயப்படாதே.

உன்னை இயக்குபவன் யார்? நீ மட்டுமல்ல எனக்குள்ளிருக்கும் மனம் மனமும் என் உடலும் என்னை இயக்குதே! உண்மை உண்மை நீ உன்னை தன அறிந்துள்ளாய் இருப்பினும் நான் உனக்குள் இருப்பதை நீ (காணவில்லையே) நீ எனக்குள் இருந்துள் என் உடலுக்கு என்ன செய்கின்றாய்?

குழந்தையாய், பிள்ளையாய் சிறுவனாய், கட்டிளமையாய், முதியவனாய், கிழவனாய் என்னை ஏன் ஏன்? நோயாய் பினியாய் தள்ளாடித் தவிக்க வைக்கிறாயே.

என் உடலுக்குள் நீயானால் நான் படும்பாடு தெரியவில்லையா? உயிரே

உலக ஆசைகளுக்குள் என் மனமும் உடலும் தவிப்பதை நீ நீ பார்க்கவில்லையா? உயிரே!

உன் தவிப்பில் நான் உடல் வேதனை மன வேதனைகளை அனுபவித்து வெதும்புவதை நீ அறியவில்லையா?

மனவேதனை உடல் வேதனை தாங்க முடியாமல் வைத்தியரை நாடி நீ மீள்கிறாய், நானும் சுகமடைகின்றேன்.

தற்கொலைக்கும் நினைக்கின்றாய் துணிகின்றாய் ஏன் ஏன் ஏன்? நான் யார்?

Swimz Zygo

தெரியவில்லையா?

நான் உண்மையானவன் அழிக்கமுடியாதவன் பிடிக்க முடியாதவன் காணமுடியாதவன் என்னை நீ அழிக்க நினைத்தால் அழிபவன் நீதான் புரிந்துகொள் உடலே.

மகிழ்ச்சி வரும்போது துள்ளுகிறாய் துன்பமுறும் மனதால் சோர்கிறாய்

நான் நித்தியமானவன் மாற்றமடையாதவன் காற்றானவன் ஒளியானவன் என் அருமை தெரியாமல் நீ உன் உடல் தூண்டவும் மனம் சொல்லவும் அவற்றின் வழி செல்கிறாய் அவை அழிந்து விடும் உன்னை உன் வாழ்க்கையை உன்னை நீ பார் உனக்குள் நோக்கு இவ் அகம் அதிகம் செயல்படுவதைப் பார் பகுத்தறிவு கொண்டு அவற்றை நெறிப்படுத்து

உன்னை நீ பார்க்கும் போது என்னை உனக்குள் காண்பாய் கண்டதும் என்னை நீ காதலியாமல் விடுவாயா?

கலங்காதே! என்னுடன் (பதி) நீ (பசு) சேரும் வரை உன்னோடுதான் நான் இருப்பேன்

"நல்லூர்" இதுவே!

வைர. வசீகரன்

அரும்பல நற்கலைஞருடன் ஆலயங்கள் பலநிறைந்த இயலிசைநல் லூரிதன்நல் ஈடில்லாப் புகழுரைக்க உனதருளை நீதருவாய் ஊருணி விநாயகனே! எனதருமைத் தமிழ்மொழியில் ஏறுமயில் வாகனனே! ஒப்பில்லா உன்புகழை ஒங்காரத் துடனிசைக்க ஐயமிலா தக்கணமே ஔவைக்கு அருளியவா அஃதேபோல் அருளிடவா!

செப்பரிய நற்கலைகள் செழுந்தமிழின் கீர்த்தனைகள் ஒப்பரிய சிற்பனைகள் ஒழுங்கமைந்த நர்த்தனங்கள் தப்பரிய கற்சிலைகள் தழுவியமைந் தோவியங்கள் அப்பரிய விற்பனர்கள் அழுந்திய நல்லூரிதுவே!

இத்தகு நல்லூரிதன்கண் ஈடில்லாப் புகழுடனே அத்தகு நற்சிறப்புடனே ஆறுமுகன் அருள்புரிய மெத்தகு நல்லடியவர்கள் மெய்சிலிர்க்க வணங்கியவர் பத்தகு பண்பாட்டுடனே பரவிடும் நல்லூரிதுவே!

சுற்றிவர நாற்றிசையும் சுந்தரநற் கோவிலுற வெற்றிதர வேற்கடவுள் வேண்டியடி யார்களுற கற்றிதர காரியங்கள் கல்வியிய லாளருற பெற்றிதர பெருமையுடன் பேணிடும் நல்லூரிதுவே!

கொற்றவ னாம்சங்கிலியன் கொலுவீற்று அழகுடனே உற்றவ ரும்ஊரவரும் உளந்துதிக்க ஆண்டஇவண் நற்றவ நாவலருடனே நலனிறைப்பல் சித்தரையும் பெற்றவ தாரநிலமாய் பெருகிடும் நல்லூரிதுவே! எத்தனை நல்லதிசயமாய் எழில்மிகுந்த மாளிகைகள் அத்தனை நல்லாழமுடன் அழகுயமு னாவதுவும் இத்தனை நல்லொழுங்குடனே இவண்நாடி வந்தணையும் பத்தனை நல்லாசிபெறப் பணிக்கும் நல்லூரிதுவே!

எத்திசையும் தமிழ்மணக்க ஏராள மண்டபங்கள் ஒத்திசையும் தமிழ்வணக்க உயர்வான நினைவிடங்கள் அத்திசையும் தமிழ்சிறக்க அயலான விருந்திடங்கள் பத்திசையும் தமிழ்உரக்க பாடும் நல்லூரிதுவே!

கற்றவர்கள் ஊரிதெனும் கம்பீரம் தனியிருக்க பெற்றவர்கள் கலைபலவும் பெருமை குடியிருக்க உற்றவர்கள் உள்ளன்பும் உயர்வு நனிசிறக்க கொற்றவர்கள் நமையாளும் கோவில் நல்லூரிதுவே!

எத்தனைதான் சிறப்படைந்து இருந்தாலும் இன்றளவும் இத்தனைதான் கட்டணமென் றிருக்கின்ற சிறுதொகையில் அத்தனைதான் அடியவர்கள் அளிக்கின்ற அன்பளிப்பாய் பத்தனைதான் மனநிறைய பணிக்கும் நல்லூரிதுவே!

தினந்தோறும் தப்பாத திகழும்நல் லொழுங்கோடு மனந்தோறும் அப்பாத மலரொன்றே நோக்கோடு வனந்தோறும் ஒப்பாத மலர்தூவி வழிபாடு இனந்தோறும் இப்பாத மிணைக்கும் நல்லூரிதுவே!

எச்சமயத் தாரெனினும் எவர்வந்து செல்லுகினும் அச்சமயத் தாமறக்கா அவர்வந்து போகுமிடம்! இச்சமய மட்டுமன்றி இனிமேலும் புகழுடனே முச்சமய வரலாற்றைக் காணும் நல்லூரிதுவே!

ஒங்கட்டும் இவ்வுலகம்

திருமதி பரீதா இராசவிசாகன்

நல்லூர்

நிம்மதியைத் தேடி சந்நிதி போம் என்றார் நிம்மதியைத் தேடி ஈசன் நிஷ்டையில் அமர்ந்து விட்டார் சங்கதி அதுவானால் நம் கதி எதுவாகும்? பொங்குது எம் நெஞ்சம் புறப்படுவாய் கொஞ்சம்.

கலையது வளர்தேசம் கொண்ட எம் யாழ்ப்பாணம் மழைவளம் மண்வளமும் கண்டதும் இத்தேசம் இலக்கிய நயப்போடு ஏராளம் ஏராளம் இருந்தென்ன துளி லாபம் எல்லாமே பறிபோகும்.

யுத்தமது முற்றுப்பெற புத்தம் புது இயமன் வர சத்தியமும் தர்மமதும் சத்தமின்றி ஒடிவிட கலாசார சீரளிவு கற்பழிப்பு கொலை களவு காணுகிறோம் நாளாந்தம் வாடுகிறோம் இல்லை - அந்தத்

தொ(ல்)லைக்காட்சி தொ(ல்)லைபேசி இணையத்தில் இன்பவெறி இதைப்பார்த்து எம்மவர்கள் இழிந்தோடுகின்றார்கள் ஆன்மீகம் போகிறது அன்படக்கம் போகிறது நாதியற்று யாழ்ப்பாணம் நாறிப்போய் நாளாச்சு

பள்ளிகள் கோயில் முதல் பல்லைக்கழகம் வரை எங்கு பார்த்தாலுமே ஏராளம் சீரழிவு இவ்விடம் இருக்கின்ற அறிவுசார் பெரியோரே எம் மண்ணைக் காத்திடவே எழுதுங்கள் இலக்கியங்கள்

தண்ணீரில் கலப்படம் காய்கறியில் நஞ்சூட்டம் பிஞ்சுகளைப் பழமாக்கி உண்பதனால் பிணமாக்கம் பஞ்சம் பிணி வரும் போது பயமின்றி கொலைகொள்ளை வஞ்சகர்கள் சூழ்ந்து நின்று வகைவகையாய் வாள்வெட்டு

கல்வி கேள்வியொடு கலாசாரமது காத்திட வேண்டும் எம் மண் தனிலே நல்ல பண்புடனே நல்லொழுக்கமது நாட்டிட வேண்டும் போற்றிடணும்

சர்வ மதங்களும் சகல இனங்களும் சார்ந்து வாழும் இப்பூமியிலே

Digitized by Noolaham Foundation.

Swima Jugo

பல் கலாச்சாரம் பண்பாடுகளை மதித்திட வேண்டும் துதித்திடனும்

பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பலாத்காரம் பாரில் மலிந்திட்ட போதினிலே பாழும் சமுதாயம் சீரளிவுகளை பார்த்துச் சிரித்திட்டுப் போகிறதே

ஓர் இனத்துக்குள் ஒரு மதத்துக்குள் ஒற்றுமையின்றியே வாடுகிறார் பல இனத்துக்குள் பல மதத்திற்குள் ஒற்றுமை பேணிட ஓடுகிறார்

ஒவ்வொரு மனிதனும் உன்னதமானவன் ஒடுவதோர் உதிரம் உணர்வாய் பன்னெடுங் காலமாய் பார்த்த கலாசார ஒற்றுமை பேணிடின் நீ உயர்வாய்

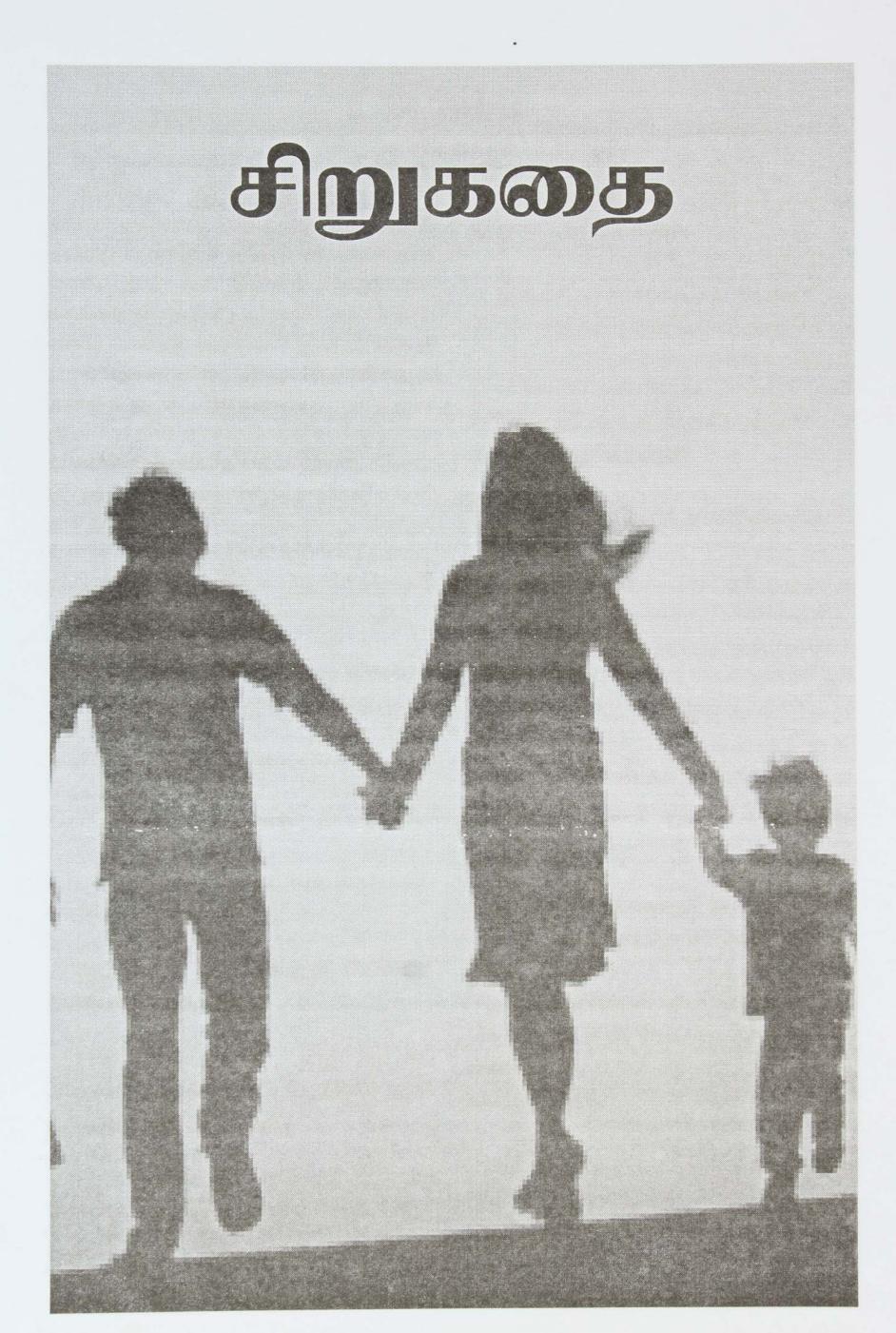
ஆடை அணிகலன் பேசும் மொழி மதம் பேணும் பண்பாடு பழக்கமொடு ஆடலும் பாடலும் ஆன்மீகத் தேடலும் ஆளுக்காள் வேறுபடும் அதனால்

யாதும் ஊரிங்கு யாவரும் கேளிரே ஒன்றே குலமொரு தேவனென்றும் நன்றே கலாசார ஒற்றுமை பேணியே நல்லதோர் நாடுருவாக்கிடுவோம்

எங்கும் அன்பு எதிலும் அன்பு எவரிலும் அன்புடன் வாழ்ந்துவிடின் தங்கும் பண்பு தழைக்கும் இன்பம் பொங்குமே கலாசாரம் பண்பாடே

போதையை ஒழித்திட போடுவம் கோஷம் பாவையர் சிறப்புற பண்பொடு நடத்துவம் வேர்வையைச் சிந்திய விவசாயம் பேணுவம் போர்வையாய் மாறி புவியினை ஏத்துவம்

"ஒழியட்டும் இன்னல்கள் ஒங்கட்டும் இவ்வுலகம்"

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அரும்பு

க. சட்டநாதன்

காரில் இருந்து இறங்கி, விசும்பலோடு வந்தாள். மனசைக் கரைய வைக்கும் விசும்பல். என்னைக் கண்டதும், ஒர் இளந்துள்ளலுடன், கால்கள் நிலத்தில் படாமல் 'அப்போய்' எனப் பாய்ந்து வருபவள் இன்று 'ஸ்சுல் பாக்' தரையில் இழுபட, மிகவும் தளர்ந்து போனவளாய், பார்வை சூனியத்தில் நிலைகொள்ள வந்தாள். விசும்பல் ஓயவில்லை. இடையிடை இருந்தது. என்னை நெருங்கியவள் தனது உயரத்துக்கு என்னோடு நின்று, எனது கால்களைக் கட்டிப் பிடித்தபடி நிமிர்ந்து பார்த்தாள். கண்களில் சோகம் அப்பிக் கிடந்தது. நீர் பள பளத்தது.

'என்னம்மா....?', என்றதும் விசும்பல் உடைந்து அழுகையாய் மாறியது.

உள்ளே ஏதோ வேலையாக இருந்த தேவி: 'என்ன ராஜி என்ன?' என்று பதட்டத்துடன் வந்தாள்.

ராஜி பேர் வேண்டாம் அம்மா... எனக்கு வேண்டாம்!

குழந்தை, கெஞ்சுவது போலத் தாயைப் பார்த்தாள்.

என்ன செல்வம்?, குழந்தையை அணைத்துக் கொண்ட தேவியின் குரல் தழைந்து மறுகியது.

குழந்தை இடது கை மணிக்கட்டுக்கு மேலாகப் புறங்கையைக் காட்டினாள்.

அந்தப் பட்டுச் சருமத்தில், செவ்வரி படர்ந்த தழும்பு. உள்ளங்கையைப் புரட்டிப் பார்த்தேன், அதிலும் அடித்த தற்கான அடையாளம்.

இந்தச் சிசுவை,... பாலனை ... பிரம்பால் அடிக்க மனம் வருமே... பிரம்பா..? சிறு தடியாகக்கூட இருந் திருக்கலாம். சுள்ளித் தடியா பட்டதும் சுரீரென்று. காயம் வருகிற மாதிரி என்ன கொடுமையிது!

என் கண்கள் பனித்து விடுகின்றன.

ஆர் இந்த ரீச்சர்.. ராட்சசி. குழந்தை குட்டி இல்லாதவளா? பிள்ளையை இப்படி, நார் நாரா வார்ந்திருக்கிறாளே!

' இ ப் ப வு ம் இ ப் ப டி ஒரு ஆசி ரி யையா...? அவளுக்குக் குழந்தையை அடிக்க வேண்டுமென்று இருந்திருக்காது. ஏதோ ஒரு வேகத்தில், தன்னை மறந்து செயற்பட்டிருக்கலாம். இல்லை, ஒரு சாடிஸ் ராக' - அந் த இயல் புகள் அவளது அடி மனதில் கொடூரமாகப் படிந்து கிடக்கிறதோ....?

நினைவுகளை மீறி ஏனோ அப் பொழுது மிஷன் பாடசாலையில் எனக்குப் பாடம் கற்றுத்தந்த, செல் லம்மா ரீச்சரின் ஞாபகம் வந்தது.

சற்றுப் பருமனான உடல்வாகு. தங்க பிரேம் கண்ணாடி. மனசைத் தொட்டுப் பேசும் கண்கள். சிரித்தால் பேச்சே வேண்டாம் என்றிருக்கும் ஒரு இதயம். பரபரக்காத நிதானம். சிரத்தை.

Swimz 21,00

என் பிள்ளைக்கு மிஸ் செல்லம்மா மாதிரி ஒரு ரீச்சர் ஏன் இல்லாமல் போய் விட்டது?

மனசு கரைந்து தவித்தது.

"ஏன் ரீச்சர் ராஜியை அடிச்சவ?"

நான் கேட்டதும் குழந்தை தாயின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு என் அருகே ஒடிவந்து, எனது உதடுகளைத் தனது பூவிரல்களால் அழுத்தி மூடியவாறு கூறினாள்:

"அந்தப் பேர் வேண்டாம் அப்பா.... வேண்டாம்."

குரலில் துக்கம் கனத்துக் கிடந்தது.

மெதுவாக அவளை அணைத்தபடி , என்ன? என்ன நடந்தது சொல்லம்மா...' என்று கேட்டேன்.

எனக்கு ஒண்டும் தெரியாதாம். முழு மக்காம் களிமண் தான் தலையிலை இருக்காம், அந்த ரீச்சர் திட்டினாப்பா"

"என்ரை பேரை எழுதெண்டு சொன்னா, எழுதினனா எழுதினது பிழை, பிழை, வடசொல் எழுது, வடசொல் எழுதெண்டு அடிச்சாப்பா. வடசொல்லெண்டா என்னப்பா ?

"தெரியாதென்டாக் காட்டித்தாறது. அதுக்கு இப்படியா குதறி எடுப்பாள் அந்தக் கூறுகெட்ட"

குமுறிய தேவி, ராஜியைத் தூக்கிக் கொண்டு உள்ளே போனாள்.

உள்ளே எட்டிப் பார்த்தேன். தாய் மகளது காயங்களுக்கு எண்ணெய் தடவிக் கொண்டிருந்தாள். மஞ்சள் மாவும் சேர்த்தனியா?" என்று மட்டும் கேட்டு விட்டு, நான் மாடிக்குப் போனேன்.

சுந்தர ராமசாமியின் 'பள்ளம்' தொகு தியில் மூழ்கியிருந்த பொழுது.

''அப்பா மேலை வரட்டா ...? '' ராஜியின் குரல்.

ராஜி மாடிப் படிகளில் 'தட தட ' என ஒடி வந்தாள்.

"தங்கச்சி பார்த்துப்போ, ஓடாதை. விழுந்திடுவை!"

நொடிக்கு நூறு தரம்- 'ராஜி, ராஜி' என்று மாயும் தேவி, குழந்தையின் பேர் விஷயத்தில் உசாரானது எனக்கு ஆச் சரியமாயிருந்தது.

'ராஜி என்ற பெயர் இனி இந்த வீட்டில் ஒலிக்காதோ... ராஜி பெயர் வேண்டாமென்றால் இனி என் பிள்ளையை என்ன பெயரால் அழைப்பது?'

"குழந்தையின் மனதில் வேர்விட்டு ஆழமாகவே பதிந்துவிட்ட இந்த உணர்வை எப்படி நீக்குவது"

"குஞ்சு சாப்பிட்டாச்சா?"

'சாப்பிட்டாச்சு', என்றவள் ஓடிவந்து, எனது மடியிலேறி உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

"என்ன படிக்கிறீங்க அப்பா? லிற்றில் ரெட் ரைடிங் ஹட்டா. ஸ்நோ வைட்டா, என்ன புத்தகமப்பா?'

באומש אואטי

நான் படிப்பதெல்லாம் அவளது புத்தகங்கள் என்பது அவளது நினைப்பு.

பிள்ளைக்கு நித்திரை வருகுது... படுப்பமா!

மத்தியானம் சாப்பிட்டதும் ஒரு சிறு தூக்கம் போடுவாள் ராஜி.

"வேண்டாமப்பா...ரி.வி. போடுங்க."

ரி.வி. யிலை ஒண்டுமில்லையம்மா.

"இல்லை போடுங்க", அடம் பிடித்தாள்.

ரி. வி. யில் நிகழ்ச்சி எதுவும் இருக்க வில்லை .

"செல்வா ... றீகல்... போடுங்க."

"இல்லையம்மா"

அமைதியாக வந்து எனது கதிரையில் ஏறி, மேசையில் தொற்றி உட்கார்ந்து கொண்டாள்..

என்ன புத்தகம் அப்பா இது? மட்டை பளபளவெண்டு வடிவா இருக்கு"

"நீயே படிச்சுச் சொல்லம்மா".

ப... ள்.... ள ம்... பள்ளம். "பள்ள மெண்டா என்னப்பா ?"

"பள்ளமெண்டா பள்ளம் தான்".

அவளுக்கு அந்தப் பதில் திருப்தி தரவில்லை.

எழுந்து கைகளைத் தூக்கிச் சோம்பல் முறித்துக் கொண்டாள். "வாம்மா வந்து படு"

கட்டிலில் ஏறித் தானாகப்படுத்துக் கொண்டாள். படுத்த சில நிமிடங்களில் அவள் அமை தியாகத் துயில் கொண்டாள்.

ராஜி ஆறு மணிக்கெல்லாம் விழித்துக் கொண்டாள். கையில் இருந்த புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டு அவளைப் பார்த்தேன்.

"சிச்சா அப்பா'', வெட்கம் கலந்த இளஞ் சிரிப்புடன் நெளிந்தாள்.

" ஆறு வயதா போச்சு இன்னுமா..?"

எனக்கு ஆறுவயதா? இல்லையப்பா! ஐஞ்சு வயதுதான் முடிஞ்சிருக்கு'', திருத்தம் சொன்னாள்.

"அப்பாவுக்கு எத்தனை வயது?" "நாப்பத்தைஞ்சு." "அம்மாவுக்கு?" "முப்பத்தி ஏழு." "ரகுச் சித்தப்பாவுக்கு?" "நாப்பத்திரண்டு." "சித்திக்கு?" "முப்பத்தைஞ்சு." "விஜியக்காவுக்கு?" "தெரியாதம்மா." "குட்டியக்காவுக்கு?" "தெரியாது, போதும் போதுமம்மா"

அவளை நன்றாகத் துடைத்து விட்டு, தேவிக்குக் குரல் கொடுத்தேன். தேவி மாடி ஏறிவந்து குழந்தையை அழைத்துப் போனாள்.

சற்றைக்கெல்லாம், ராஜியின் குரல் பக்கத்து வீட்டில் நீட்டி முழங்கியது.

Swimz Jyou

விஜியக்கா, குட்டியக்கா, இரத்தி னக்கா, மணியக்கா, மகேஸ் அக்கா, இரத்தினண்ணா, ஆனந்தனண்ணா, ஜெயாண்ணா என்று வயது வித்தியாசம் பாராது- ஒவ்வொருவரும் எழுபது முதல் இருபது வயதுக்கு இடைப்பட்டவர்கள். அண்ணா முறை, அக்கா முறை வைத்தழைத்துச் சமா வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த சமாவில் அவர்கள் - அந்தப் பெரியவர்கள், தேன் குடித்த நரி யாட்டம் கிறுங்கி இருப்பது எனக்குத் தெரிகிறது.

குழந்தைகள் தெய்வ அம்சம் என்பது எவ்வளவு உண்மை! இதைக் கூடப் புரிந்து கொள்ளாத அந்த ரீச்சர், சோக் பீசும் கையுமா படிப்பிக்க வந்தா மட்டும் போதுமா? பாலர் வகுப்புப் பயிற்சி அது இதெண்ட 'பவுசு' வேறை'

நெஞ்சு படபடத்துக் கொண்டது.

கீழே தேவி சாப்பிடுவதற்கு அழைத்தாள்.

'மணி எட்டிருக்குமா' என நினைத்த படி கீழே படியிறங்கினேன்.

ராஜி தாயின் மடியிலிருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

''என்ன சாப்பாடம்மா?'' ராஜியைக் கேட்டேன்.

''இடியப்பம், சொதி, சிக்கின்"

நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, டைனிங் ரேபிளில் ஏறியிருந்து என்னிடம் நாலு வாய் சாப்பிட்ட பின் தான் அவளுக்குத் திருப்திப்பட்டது. சாப்பாடு ஆனதும் எட்டு இருபத்தைந்துக்கு ரி.வி. யில் தர்மசேனாதிராஜாவின் மாயமந்திர ரெலி டிராமா பார்ப்பதற்கு மாடிக்குச் சென்றேன். மொழி தொந்தரவு தந்த பொழுதும், பார்ப்பதில் ஆர்வமிருந்தது. முறையான படப்பிடிப்பு. சில பிரேம்ஸ், நல்ல - சினிமாவைப் பார்க்கிற பிரமையைத் தந்தது. பதிராஜ் நல்ல கலைஞர்.

நாடகம் ஆரம்பித்த சில நிமிடங் களில் ராஜி மாடிக்கு வந்தாள், ஒரிரு நிமிடங்கள் என்னுடன் ரி.வி. பார்த்த ராஜி, பொறுமை இழந்தவளாய் எனது கழுத்தில் தொங்கிய மஃப்ளரைப் பிடித்து இழுத்து, தனது முகத்துக்கு நேராக எனது முகத்தை வைத்துக் கன்னத்தில் செல்லமாக முத்தம் மிட்டாள்.

"என்னம்மா?"

"ரி. வி. வேண்டாம் வாங்கப்பா....."

அவளது அழைப்பை ஒதுக்க முடிய வில்லை. நான் அவளுக்குப் பாடம் சொல்லித்தர வேண்டும். எவ்வளவு முக்கியமான வேலை இருந்தாலும் அதை ஒதுக்கி வைத் துவிட்டு அவளுடன் இருக்க வேண்டும். அந்த மணித்துளிகள் அவளுக்கு மட்டுமே சொந்தம்.

படிப்பு கட்டிலில் தான் நடை பெற்றது. கட்டிலில் ஏறி உட்கார்ந்து, தலையணைகளை, தான் சாய்ந்து கொள்ள வாகாகச் சரி செய்து, குட்டி இளவரசி மாதிரி கம்பீரமாக அவள் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

SNIMA HIJO

அவளது ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் சிலவும், தமிழ்ப் புத்தகமும் கட்டிலில் திறந்த நிலையில் பரப்பப்பட்டன. அதற்குஎன் உதவி அவளுக்கு வேண்டும். இன்று அவளே புத்தகங்களை -எடுத்துப் பரப்பினாள். உடனே படிக்கவும் ஆரம்பித்தாள்.

படிக்கும் போது ஒரு ஒழுங்குமுறை அவளிடம் உண்டு. வலது பக்கமிருந்து ஆரம்பித்தால் - கீழாக வந்து, மேலே செல்வாள். பக்கங்களைப் புரட்டும் போதும் ஒரு நடைமுறையைப் பின் பற்றுவாள். மாற்றம் எதுவும் செய்யக் கூடாது. குழந்தையின் போக் கிற்கே விட்டு விடுவது அவளுக்குப் பிடித்தமாய் இருக்கும். ஏதாவது மாற்றம் செய்தால், 'அது பிழையப்பா, இப்பிடி இப்பிடித்தான்' என்பாள்.

ஆங்கில வாசிப்பை முடித்து நிமிர்ந்தவள், ஆங்கில, தமிழ் எழுத்துக்களை, மூச்சு விடாமல் ஒப்பித்தாள். பின்பு எண்கள், கணிதம், வாய்ப்பாடு மட்டும் அவள் வயதுக்கு அதிகம் என்று சொல்லித்தரவில்லை. நிறங்களையும், ருசிகளையும் அவள் தெரிந்து வைத்திருந்தாள்.

பாட நடுவில் தேவி பால் கொண்டு வந்தாள். பாலை வாங்கிப் பருகியபடி, கதை சொல்லுங்க" என்றாள்.

முயலும் ஆமையும் கதை சொன்னேன். அவளுக்குத் திடீரென்று முயல் எப்படி இருக்குமென்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது. படம் போட்டுக் காட்டும்படி கேட்டாள். முயலுக்குக் காது இத்தினி சின்னனா? பெரிசாக் கீறுங்க என்றாள்.

காதைப் பெரிதாக்கினேன். "ஒட்டகம் கீறுங்க…"

"சரி.."

"முதுகு நல்லா இல்லை ...'' -விமர்சனம் செய்தாள்."

" யானை, பூனை, கோழி, கார், வண்டில் தொடர்ச்சியாகச் சொன்னாள்."

எல்லாவற்றையும் போட்டுக் காட்டினேன்.

"போதும், போதுமப்பா.... எழுந்து சோம்பல் முறித்த படி நின்றாள்."

"பிள்ளைக்குத் தூக்கம் வருகுது", குரல் கொடுத்ததும் தேவி வந்து அவளைத் தூக்கிச்சென்றாள். அன்றைய பொழுது அத்துடன், அவளுக்கு ஆகிவிட்டது.

ராஜி பெயர் குழந்தையை அதிக மாகவே பாதித்து விட்டது, என்று தெரிந்தும் - காலையில் எழுந்ததும், மனைவி 'ராஜி, ராஜி' என்று கரைந்தது எனக்கு மிகுந்த எரிச்சலூட்டியது.

"தேவி! குழந்தை பாடசாலை நிகழ்ச் சியை மறக்கவேணும், அதுவரை அந்தப் பெயரைச் சொல்லி அவளைத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம்", என்றேன்.

மனைவி முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாள்.

Swimz Zyjo

படம் போட்டுக் காட்டினேன்.

'இரண்டு குழந்தைகள் எனக்கு' என நினைப்பதைத்தவிர என்னால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

கண்ணாடி முன் தன்னை அலங்க ரித்துக் கொண்டு நின்ற ராஜிக்கு -மனைவிதலைவாரிக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்பொழுது, ஹெலியோ விமான மோ பறக்கும் ஓசை கேட்டது.

மனைவி பதட்டமடைந்தவளாய், 'பொம்பர்போகுது போலை'', என்றாள்.

ராஜி முகத்தைக் கோணலாக நெழித்து, பொம்பர் இல்லை யம்மா, பொம்மர், பொம்மர்", என்று திருத்தம் சொன்னாள். பின் என்னை நோக்கியவள்

"பொம்மர்தானே சரியாப்பா.... அம்மாவுக்கு ஒண்டுமே தெரியாது...... என்று கேலியாகச் சொல்லிவிட்டு, பக்கத்து வீட்டுக்குப் போகப் படி இறங்கினாள்.

வாயடைத்துப் போய் நின்ற தேவி கேட்டாள்:

பிள்ளைக்கு இண்டைக்கு ஸ்கூல் இல்லையோ? பள்ளிக்குக் கள்ளமோ?", திரும்பிய ராஜியின் கண்களில் நீர் முட்டி வழிந்தது.

"அந்த ஸ்சுல் வேண்டாம், அந்த

கந்தோரில் இருந்த பொழுது ராஜி முன்னாலும் பின்னாலும் இருப்பது போல ஒரு நிழலாட்டம். இவ்வளவு பிரியம் ஏன் என்று மனம் அடித்துக் கொண்டது.

அப்பா அந்தப் பேர் வேண்டாம் என்ற விசும்பல். விசும்பல் உடைந்து கனதியான அழுகையாக உருக் கொண்டது. மனசில் ஏதோ பாரம் அழுத்த, குழந்தையைப் பார்க்க; வேண்டும் போலிருந்தது. அரை நாள் லீவு போட்டுவிட்டு வீட்டுக்குப் போனேன். ராஜி தூங்கிக் கொண்டி ருந்தாள்.

குழந்தையை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்து நின்ற என்னை நெருங்கிய மனைவி,

"ராஜிக்கு வேற பாடசாலை பாருங்க" என்றாள்.

தேவி எனது எண்ணத்தையே பிரதி பலித்தது மனசுக்கு இதமாயிருந்தது.

கந்தோருக்குப் போவதற்கு முன்ன தாக, ராஜியை அவளது புதிய பாட சாலை வரை கொண்டு விடுவது என்ற எண்ணத்துடன் ஸ்கூட்டரில் அழைத்துச் சென்றேன்.

"கோயில் வீதியில் சென்ற பொழுது, அப்பா வேகமாக ஒடுங்க", என்றாள்,

ரீச்சர் வேண்டாம் அம்மா."

Swimz Hyo

சரி சரி... நீ போய் விளையாடு, நாளைக்கு வேறை ஸ்கூல் பாப்பம்'' என்று கூறிய நான், அவள் படியிறங்கிப் போவதைப் பார்த்தபடி நின்றேன்.....

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஸ் கூட்டரின் வேகத்தைச் சற்று அதிகப் படுத்தினேன்.

"பூ இதுதானா உங்க ஸ்பீட் என்றாள்." இன்னும் சற்று வேகப்படுத்தினேன்.

"வேண்டாமப்பா.... வேண்டாம். ஸ்பீட் கூடிப் போச்சு, பயமாயிருக்கு" என்றவள், என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, எனக்குச் சைக்கிள் ஒட, ஸ்கூட்டர் ஓட, கார் ஒடச் சொல்லித் தருவியளா?'' என்றாள்.

"சொல் லித்தாறனம் மா! என் பிள்ளைக்கு இல்லாததா"

ஹெலிக் ஹொப்டர், பொம்மர், அப்ரோ எல்லாம் ஓட வேணும்.

எல்லாம் ஒடலாம். என் பிள்ளை ஜான்ஸிராணியாக்கும் , என்றேன்.

அவள் என்னைப் பார்த்து, திருப்தியுடன் முறுவலித்தாள்.

பாடசாலை வந்ததும் இறங்கிக் கொண்டாள். அதிபரது அறைக்குள் அவளை அழைத்துச் சென்றேன். அதிபர் இவளைப் பார்த்ததும் கன்னத்தில் செல்லமாகக் கிள்ளினார். அவருக்கு இதமாகச் சிரித்து வைத்தாள்.

பாலர் பிரிவு ஆசிரியையுடன் கதைக்க வேண்டும் என்றேன். அவரது அனுமதியுடன் உள்ளே சென்றேன்.

ஆண்டு ஒன்று ஆசிரியையைப் பார்த்ததும் செல்லம்மா ரீச்சரின் நினைவு வந்தது. இரட்டை நாடி உடம்பு. தங்க பிரேம் அல்ல. வெள்ளிப் பிரேம் கண்ணாடி, சிரித்த பொழுது வரிசையான வெள்ளைப் பற்கள் ஒளிர்ந்தன.

ராஜி, எங்களிடமிருந்து.. பிய்த்துக் கொண்டு, குழந்தைகளுடன் ஒட்டிக் கொண்டாள்.

நான் நடந்த விபரம் அனைத்தையும் கூறி, அவளைப் பார்த்துக் கொள்வது உங்கள் கையில் தான் உண்டு என்று அவரிடம் விடை பெற்ற பொழுது : 'உன்ரை பேர் என்ன?

"இவவுக்குப் பேர் இல்லைப் போலை!"

"லலிதாவா, ராணிய, சந்திரா, விஜி..?" "அவ பேர் ராஜி ." என்று ஆசிரியை விடை தந்தார்.

ரீச்சரையும், என்னையும் மாறிமாறிப் பார்த்த என் பெண் 'அப்பா' என்று விசும்பியபடி என்னை நோக்கி ஓடி வந்தாள் ஆசிரியை இடையே வந்து அன்புடன் அவளது கண்களில் அரும்பியிருந்த கண்ணீரைத் துடைத்த मार्मः

கெட்டிக் காரியெல்லா இந்தச் சின்னக் குட்டி'', என்று அவளைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டார்.

நீங்கள் பயப்படாமல் போய் வாருங்கள். 11.30 க்கு! வகுப்பு முடியும், வந்து மகளைக் கூட்டிப் போகலாம் , என்றார்.

ராஜியை அவர் அன்புடன் வரவேற்றார்.

'இன்றும் அரை நாள் லீவு போட வேணும்' என்னும் நினைப்புடன் ஸ்கூட்டரை ஸ்ராட் செய்தேன்.

தூரத்தில் ராஜி நீர் மல்கிய கண்களுடன் என்னையே பார்த்தபடி

· SNIMA 21,00

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

77

நின்றாள். 11.30க்கு முன்னதாகவே நான் பாடசாலைக்குப் போனேன். ராஜி பிள்ளைகளுடன் கலந்திருப்பதை என்னால் காண முடிந்தது.

பாலர் பிரிவு விடும் வரை ஒதுங்கி நின்றேன். குழந்தை என்னைக் கவனி யாது தனது படிப்பில் ஆழ்ந்திருப்பதை என்னால் கவனிக்க முடிந்தது.

மணியடித்ததும் பிள்ளைகள் குதூ கலமாக வெளியே வந்தனர். ராஜி ரீச்சரிடம் ஏதோ கேட்டு விட்டு வெளியே வந்த பொழுது, ஆசிரியையும் உடன் வந்து

"உங்கள் பிள்ளை கெட்டிக்காரி. எதையும் அவளால் சுலபமாகக் கிரகித்துக் கொள்ள முடிகிறது"

''அப்படியா.... சந்தோஷம்'', அவரி டம் விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

ஸ்கூட்டரில் ஏறியது முதல் ராஜி எதுவும் பேசாமல் ஆழ்ந்த யோசனை யிலிருந்தாள்.

"என்னம்மா பேசாமல் பெலத்த யோசனை. எந்தக் கோட்டையைப் பிடிக்கப்போறே?" "குழப்பாமை இருங்கப்பா".

'என்ன, இந்தப் பிஞ்சு யோசிக்கிறது', என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

ராஜி, ஸ்கூட்டர் நிற்பதற்கு முன்ன தாகவே பாய்ந்து இறங்கி 'அம்மோய்' என்று அழைத்தபடி வீட்டிற்குள்ளே ஒடினாள்.

தேவி, ராஜி குரலைக் கேட்டதும் உடனே வெளியே வந்தாள்.

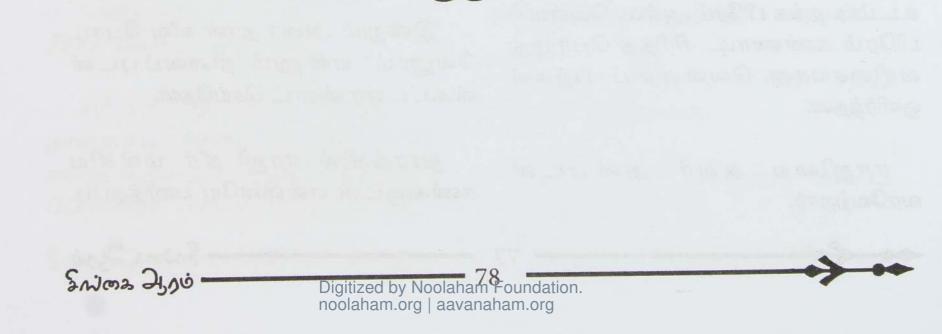
அப்பா நீங்களும் வாருங்க", என்றாள் குழந்தை, இருவரையும் கதிரையில் உட்காரவைத்து, தனது ஸ் கூல் 'பாக்கை திறந்து, கொப்பியை எடுத்து, பென்சிலால் நிதானமாக ராஜி என்று எழுதினாள்.

என்னம்மா இது!

"ரீச்சர் சொல்லித் தந்தவா அப்பா"

கண்களை இடுக்கி, சிறிதாக முறு வலித்தாள். தேவியைப் பார்த்தேன் அவள் கண்கள் பனித்திருந்தன.

எனக்கு ஏனோ அப்பொழுது எனது அருமை ஆசிரியை மிஸ் செல்லம் மாவின் ஞாபகம் வந்தது.

சேவை

திருமதி அற்புதராணி காசிலிங்கம்

வானுயர்ந்த மாடிக் கட்டடங்களால் நிரம் பியிருந்தது அந்த போதனா வைத்தியசாலையின் வளாகம் காலை நேரமாதலால் வெளிநோயாளர் பிரிவுக்கு சிகிச்சைக்காக வரும் நோயாளர்களாலும், அவர்களுடன் கூட வரும் உதவியாளர்களாலும் நிரம் பி வழிந்து கொண்டிருந்தது வளாகம். அது மட்டுமா... மருத்து வர்கள், தாதிய உத்தியோகத்தர்கள்.. இன்னும் அங்கு பணியில் ஈடுபடும் பணியாளர்களுமாக பல தரப்பட்ட வர்களும் அங்கு நடமாடிக் கொண்டி ருந்தனர்.

பிரதான சாலையில் தவழ்ந்து வந்து கொண்டிருந்த நீல மாருதியைக் கண்ணுற்ற வாசலில் நின்ற காவலாளி வேகமாக வந்து வாசற் கதவுகளைத் திறந்து அந்த வாகனம் வளாகத்தினுள் பிரவேசிக்க அனுமதியளித்தான். அதில் பயணித்து வந்த சத்திர சிகிச்சைப் பிரிவின் பேராசிரியரான டாக்டர் தனசேகரன் கம்பீரமாக காரை விட்டிறங்கி நடைபாதையூடாக உள்ளே பிரவேசித்தார்.

டாக்டர் தனசேகரன் ஒரு கண்டிப் பான பேர்வழி அவரிடம் பயிலும் இறுதியாண்டு மருத்துவ மாணவர்கள் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவரது அப்பா ஒரு சைக்கிள் திருத்தும் கடை வைத்திருந்தார். பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்கு வந்ததும் அம்மா அவரைச்சாப்பிட்டு விட்டு அப்பாவுக்கு மதிய உணவை கொண்டு போய்க் கொடுக்குமாறு பணிப்பாள். ஆனால் அவரோ பசி வயிற்றுடன் ஒட்டமும் நடையுமாய் போய் அப்பாவுக்கு உணவு கொடுத்து விட்டு வந்துதான் தான் சாப்பிடுவார். அப்படியாக பிறர் நலத்தைக் கவனிப்பதில் அவருக்கு தனியானதொரு ஆர்வம் இயல்பாகவே அமைந்து விட்டது.

காலக் கிரமத்தில் அவர் தன்னுடைய விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு போன்ற வற்றாலும் புலமைப்பரிசில் போன்ற பல்வேறு உதவித்திட்டங்களாலும் படித்து ஒரு எம். பி. பி. எஸ் பட்ட தாரியாகினார். அவர் உழைக்கத் தொடங்கியதும் வீட்டின் ஏழ்மை நிலை ஓரளவு சீராகியது. உள்ளகப் பயிற்சியை அவர் யாழ். போதனா வைத் தியசாலையில் முடித் த பின்னர் கொழும்பு களுபோவில்ல வைத்தியசாலையில் சில வருடங்கள் பணியாற்றினார்.

அங்கு கடமையாற்றிய போது அவர் ஆரம்பப் பரீட்சையெழுதி அதில் சித்தியடைந்ததால் கலிபோர்னியாவில் போய் இரண்டு வருடங்கள் படித்து எப்.ஆர்.சி.எஸ் பட்டம் பெற்றார். சத் திரசிகிச்சை நிபுணராகிவிட்ட அவர் அங்கேயே பி.எச்.டி பட்டமும் பெற்றுக்கொண்டு தாய் நாட்டுக்குத்

Snima 21,00

அவருக்கு சூட்டியிருக்கும் நாமம் "சுடுதண்ணி" கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்னும் கோப்புக்குள் தன்னையே அர்ப்பணித்திருந்தாலும் தான் கடந்து வந்த பாதையை அவர் திரும்பிப் பார்க்க தவறுவதில்லை.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

79

திரும்பி விட்டார். அவருக்கு அங்கு உழைப்பதற்குரிய வசதிகள் நிறையவே இருந்தபோதும் அந்த வாய்ப்புகளை உதறிவிட்டு தன் சொந்த மண்ணுக்கும் நாட்டுக்கும் சேவை செய்வதே தனது குறிக்கோள் என்ற இலட்சிய வேட்கை யோடு நாடு திரும்பினார்.

தாய் மண்ணில் கால் பதித்தவருக்கு யாழ் பல்கலைக்கழகம் சத்திரசிகிச்சை வழிமுறைகளைப் போதிக்கும் பேராசிரியர் பதவியை வழங்கியது. தனக்கு கிடைத்த அந்த பொறுப்பான பதவியை அவர் இதய சுத்தியுடன் மேற்கொண்டு இதுவரை காலமும் நூற்றுக்கணக்கான எம்.பி.பி.எஸ் மருத் துவர்கள் உருவாக அரும் பணியாற்றி வருகிறார்.

'ஒரு மனித உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அரும்பணி உங்களுடையது. நீங்கள் செய்யும் தொழிலே தெய்வம் எனக்கொண்டு சிரத்தையுடன் கரும மாற்ற வேண்டும் உங்களுடைய சிரத்தைமிக்க கடமையுணர்வினால் ஒரு நோயாளியின் உயிர்காப்பாற்றப் படும் போது இறைவனால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுகிறீர்கள். தவிர இந்த புனிதமான மருத்துவத் தொழிலை பணத்திற்காக பணிந்து, அதன் புனிதத் தன்மைய சீரழித்து விடாதீர்கள். மனிதம் நிறைந்த மனிதராக வாழுவதே ஒரு மருத்துவரின் பண்பாக அமைய வேண்டும்.'

இது புரொபசர் தனசேகரனின்

சீரான சப்பாத்துக் கால்களின் அடியோசை, அந்த சத்திர சிகிச்சை 'வார்ட்'டினுள் நின்றிருந்த இறுதியாண்டு மாணவர்களுக்கு புரொபசரின் வருகையை பறை சாற்றியது. நோயாளர்களின் கட்டில்களருகே நின்று நோயாளி களைப் பற்றிய மருத்துவக் குறிப்புகள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து புரொபசருக்கு காலை வந்தனத்தை தெரிவித்துவிட்டு அவருடன் இணைந்து கொண்டனர்.

ஒவ் வொரு நோயாளர் களாக அவர் பரிசோதித்து, நோய்க்கான அறிகு றிகளைக் கேட்டறிந்து மாணவர்களுக்கு விளக்கமளித்துக் கொண்டிருந்தார். மாணவர்களும் அவரது போதனையில் தம்மை மறந்து லயித்திருந்தனர். திடீரென அவர் தனது மணிக்கட்டைத் திருப்பிப் பார்த்தவர், உஷாரடைந்தார்.

"நேரம் பதினொரு மணியாகி விட்டது. தியேட்டரில எனக்கு கேஸ் இருக்குது" சொல்லிக் கொண்டே. சத்திர சிகிச்சை கூடத்தை நோக்கி விரைந்தார். மாணவர்கள் தமக்குள் பேசிக்கொண்டனர்.

"பதினொரு மணி என்று சேருக்கு எப்படித் தெரிந்தது. ஒருவேளை மனதுக்குள்ளேயே எலாம் வைத்திருப் பாரோ"

"இல்லை. சேரோட சிந்தனை

அறிவுரை மட்டுமல்ல. மருத்துவ மாணவர்களுக்கான வேண்டுதலும் கூட.

"டொக்! டொக்!!"

இல்லை. சேரோட சந்தனை யெல்லாம் கடமையைப் பற்றித்தான். அது தான் உண்மையான விடயம்"

ஒரு மாணவியின் விளக்கம் இது, சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் தனசேகரனின்

Silona Jyoi Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org தலைக்கறுப்பைக் கண்டது தான் தாமதம். ஏற்கனவே சத்திர சிகிச்சை மேசையில் தயாராக படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்த நோயாளிக்கு (அனெஸ் தீசியா) மயக்க மருந்து செலுத்தப்பட்டது. தனசேகரன் தான் ஓய் வெடுக்கும் அறையில் தனது கோட்டைக் கழற்றி வைத்து விட்டு சத்திர சிகிச்சை செய்வதற்காக தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டு வந்து பார்த்த போது,

நோயாளி மயக்க நிலையில்... அவரது உதவியாளர்களான இரு மருத்துவர்களும் தயார் நிலையில் நின்றிருக்க... மின் விளக்குகள் ஒளி பாய்ச்ச... சத்திரசிகிச்சை அங்கு வெற்றிகரமாக நடந்தேறியது. தனசேகரன் கையுறைகளைக் கழற்றி விட்டு மீண்டும் ஒருமுறை கைகளைக் கழுவியவர், தனது ஒய்வறையை நோக்கி நடந்தார். அங்கிருந்த சுழல் நாற்காலியில் அமர்ந்து கண்களை மூடிக்கொண்டவர், ஒருதரம் தான் செய்த சத்திரசிகிச்சையை மனக்கண் முன் நிறுத்தி மீளாய்வு செய்தார். மனதுக்கு திருப்தியாயிருந்தது.

கண்களைத் திறந்தவர் தன் முன்னால் ஆவி பறந்து கொண்டிருந்த தேநீரை எடுத்துக் குடித்து தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டார். உடலும் உள்ளமும் சுறு சுறுப் படைந்தது. தன் முன்னால் இருந்த மேசையில் வைக்கப்பட்டிருந்த நோயாளியின் குறிப்பேட்டை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்தவர், அடுத்த சத்திர சிகிச்சைக்குத் தயாரானர்.

இப்படியாக அவர் மூன்று சத்திர சிகிச்சைகளை வெற்றிகரமாக செய்து முடித்த பின் நேரத்தைப் பார்த்தார். மதியம் சரிந்து நேரமோ ஒன்று முப்பதைக்காட்டியது. சரியாக இரண்டு மணிக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் நான்காம் ஆண்டு மருத்துவ மாணவர்களுக்கான விரிவுரைகளை நடத்த வேண்டும். அதற்கிடையில் வீட்டிற்குப் போய் மதிய உணவை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் அவருக்காக மனைவி கமலா அங்கு பசி வயிற்றுடன் காத்திருப்பாள் விபத்தொன்றில் ஒரு காலை இழந்து விட்ட ஏழைப்பெண்ணான கமலாவை அவர் விரும்பி மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டவர். அவர் சாப்பிட்டால்த் தான் அவளும் சாப்பிடுவாள். அவளது அன்புத் தொல்லைகளுள் இதுவும் ஒன்று.

வீட்டிற்கு வந்தவர் மேசையில் தனக்காக பரிமாறப்பட்டிருந்த உணவை சுரத்தில்லாமல் ஏனோ தானோவென அள்ளிப்போட்டுக் கொண்டார். இதை அவதானித்துவிட்ட அவரது மனைவி அவரைக் கடிந்து கொண்டாள்.

"மேலதிக ஊதியத் திற்காக அலைந்து திரியும் மற்றைய வைத்திய நிபுணர்களைப் போல ஏன் சோற்றை வாய்க்குள் அவசரமாக அள்ளித் திணிக்கிறீர்கள்? எங்களுக்கென்ன... மாடிவீடுகட்டவேனுமா... (ஸ்விம்மிங் பூல்) நீச்சல் தடாகம் அமைக்க வேண்டிய அவசரம் இருக்கிறதா... நிதானமாகச் சாப்பிடுங்களேன்."

அவளுடைய மனதின் ஆதங்கம் வார்த்தைகளாய் வெளி வந்தன. எதையும் பொருட்படுத்தாமல் அவர் உணவை முடித்துக் கொண்டு புறப்படுவதற்குத் தயாரானார்.

5 Avioras 24,00

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org " இன்றைக்கு எங்களுடைய திருமண நாள் காலையிலேயே நான் உங்களுக்கு அதை ஞாபகப்படுத்தியது நினைவிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். வேலை முடிந்ததும் வீட்டுக்கு வந்தால் நாங்கள் இருவரும் ஒருதரம் எங்களுடைய ஊர்க்கோயிலுக்குப் போய் வரலாமென்று நினைக்கிறேன்.

கமலா, சண் டிலிப் பாயைச் சேர்ந்தவள் அவளுடைய குலதெய் வமான சீரணி நாகம்மாளை தரிசித்து விட்டு வருவதில் அவளுக்கு ஒரு நிறைவும் திருப்தியும் ஏற்படுவது வழக்கம் தவிர அவர்களது திருமணம் கூட அம்மனது சன்னிதானத்தில் தான் நடந்தது.

"டியூட்டி முடிய வாறன். நீர் ஆயத்த மாய் இரும்"

வார்த்தைகளைச் சுருக்கமாகச் சொல் வி விட்டு அவர் கிளம் பி விட்டார். கமலாவுக்கோ தனது கணவன் குடும் ப வாழ்க்கையில் சுரத்தில்லாமல் நடந்து கொள்வதாக மனதில் ஒரு ஏக்கம் இருக்கத்தான் செய்தது. இருந்த போதிலும் ஒரு காலை இழந்த ஏழையாகிய என்னை ஏற்றுக்கொண்ட பரோபகார சிந்தை யுள்ள அவரது மனப்பக்குவத்தை நினைத்தால் அவளது குறையெல்லாம் மூழ்கடிக்கப்பட்டு விடும்.

மாலை நான்கு மணிக்கே கமலா அர்ச்சனைப் பொருட்களுடன் கோயிலுக்குப் புறப்பட தயாராகி விட்டாள் கணவனின் வருகைக்காக காத்திருந்தாள். ஆர்வத்துடன் விரிவுரைகள் முடித்ததும் வீட்டிற்குக் கிளம்பத் தயாரானார் அவரது அலைபேசி மணி கிணு கிணுத்தது.

"ஹலோ சேர்! ஒரு அக்சிடெண்ட கேஸ். ஒரு பையனுக்கு சைக்கிள் கம்பி விலா எலும்புக்குள்ளால ஏறி இதயத்துக்கும், நுரையீரலுக்குது இடையிலகுத்திக் கொண்டு இருக்குது. எங் களுக்கு அதை ஹாண் டில் பண்ண பயமாயிருக்குது நீங்கள் வந்தியளெண்டால் எப்பிடியும் அந்த உயிரை காப்பாற்றிப் போடலாம்."

சாவி கொடுத்துவிட்ட பொம்மையாக தனசேகரனது கைகள், காரின் ஸ்டியரிங்கை யாழ் போதனா வைத்தியசாலை நோக்கி இயக்கத் தொடங்கின. அடுத்த ஏழு நிமிடத்தில் அவர் சத்திர சிகிச்சைக் கூடத்தில் இருந்தார். நோயாளியின் ஸ்கான்றிப்போர்ட், குறிப்புகளை ஒரு தரம் நோட்டமிட்ட பின் தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டு சத்திர சிகிச்சையில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். வெகுநுட்பமாகவும், லாவகமாகவும் அவரது கைகள் இயங்கத் தொடங்கின. நோயாளிக்கு இரத்தக்பெருக்கு அதிகமாக இருந்ததால் குருதி ஏற்றப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

நீண்டநேர பிரயத்தனத்தின் பின் இதயக்கூட்டிற்கும் நுரையீரலுக்கு மிடையே ஊடறுத் துக்கிடந்த சைக்கிள் கம்பி அகற்றப்பட்டது. நல்ல வேளையாக இதயத்துக்கோ நுரையீரலுக்கோ சேதம் ஏற்பட வில்லை. தனசேகரன் நிம்மதிப்பெரு மூச்சுடன் தனது ஒய்வறையில் போய் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டார். சிறுவயதில் அவருடைய அம்மாவின்

தனசேகரனும் மனைவியின் வேண்டு கோளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற

SNIMA HIJO

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

82

பாராட்டு வார்த்தைகள் இப்போதும் அவரது காதுகளில் ஒலிப்பதான ஒரு பிரமையில் அவர் திளைத்துப்போனார்.

அம்மாவிற்கு கையுதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர் சமையலுக்குத் தேவையான வெங்கா யத்தை உரித்துக் கொடுப்பார். எந்த வொரு வேலையையும் நேரத்தியாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கை அவருடையது. வெங்காயத் தின் தோலை நீங்கும்போது அது அடுத்து வரும் படையில் எந்தவிதமான காயத் தையும் ஏற்படுத்தாதவாறு உரித்து அழகாக கொள்கலனில் நிறைத்து வைப்பார். அதைக் கண்ணுறும் அம்மா, மகனது செயற்திறனைப் பார்த்து வியந்து போவார்.

"தனா! எப்படியடா ஒரு கீறுகூட விழாமல் வெங்காயத்தை இவ்வளவு நேர்த்தியாக உரித்து வைத்திருக்கிறாய்" எந்தவொரு பொருளையும் சேதப்படுத் தாமல் நாசூக்காகச் செயற்பட வேண்டும் என்பது அவருக்கு இயல் பாகவே அமைந்து விட்ட குணமாகும். அந்த இயற்கையான குணம் இப்போது அவரது செய்கைக்கு துணை போகிறது. அதுதான் உண்மை.

தனசேகரன் எதையோ நினைத்துக் கொண்டவராய் தனது மணிக்கட்டை திருப்பி நேரத்தைப் பார்த்தார். நேரம் ஆறு பத்து ஆகியிருந்தது. கூடவே கமலாவின் நினைவு தலைதூக்கியது. அவள் எவ்வளவு எதிர்பார்ப்புடன் கோயிலுக்குப் போவதற்கென எனக் காக காத்திருந்திருப்பாள். மனதில் சிறு நெருடல் தோன்றியபோதும் தான் ஒரு இன்னுயிரைக் காப்பாற்றிவிட்ட நிறைவு அவரை ஆட்கொண்டது. வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்.

காரை ஸ்டார்ட் செய்து வைத்திய சாலை வாசலினூடாக வெளியேற முற்பட்ட போது... காலைச் சற்று இழுத்து நடந்தவாறு அவரை மறித்தாள் ஒரு பெண்.

மாலை மங்கும் நேரமாதலால் அவரால் அந்தப் பெண்மணியை சரியாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. காரை ஓர் ஓரமாக நிறுத்தி விட்டு யன்னல் கண்ணாடியை கீழிறக்கிய போது... அங்கே அழுத முகத்துடன் கமலா நின்றிருந்தாள்.

"டியூசனுக்குப் போன எங்கட தர்சன் டிப்பரோட அக்சிடன் பட்டு ஹொஸ்பிற்றலில அட்மிற் பண்ணியிருக்கு என்று அவனுடைய பிரண்ட் கோகுலன் போன் பண்ணி னவன் ஐயோ! என்ரை பிள்ளையைப் பாத்தனீங்களா?"

தனசேகரன் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு வார்ட்க்குள் நுழைந்தார்.

"கமலா! அவனுக்கு ஒன்றும் ஆகியிருக்காது. அழாமல் வாரும்" மனைவியைச் சமாதானப்படுத்தி னாரே தவிர, அவரது இதயமோ மகனுக்காக அடித்துக்கொண்டது. என்னதான் இருந்தாலும் அவரும் ஒரு பந்தபாசம் மிக்க தந்தைதானே. அவரைக் கண்டதும் நோயாளியின் கட்டிலைச் சுற்றி நின்றிருந்த அவரது உதவியாளர்கள் வழிவிட்டனர்.

ב האומש אואט

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

83

"சேர்! பேஷன்ற் இப்ப நோமலுக்கு வந்திட்டார். ஆனால்... மயக்கம் தெளியவில்லை"

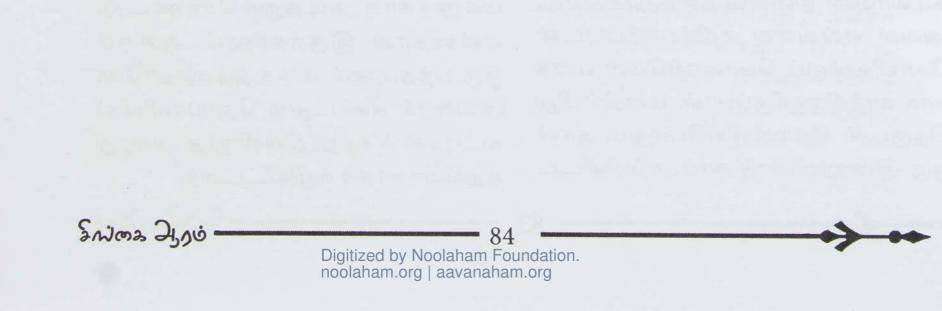
அதற்குள் கமலா மகன் மீது பாய்ந் தாள் "ஐயோ! என்ரை பிள்ளை" புலம்பத் தொடங்கினாள் நிலைமையை ஒரளவு ஊகித்து புரிந்து கொண்டார், தனசேகரன்.

"சேர்! உங்களுடைய தன்னலமற்ற சேவைதான் இந்தப் பிள்ளையின்ர உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கு, இந்தப் பிள்ளையைப் பெற்ற இந்தத் தாய் புண்ணியம் செய்திருக்கிறா"

நெகிழ் வுடன் கூறிய அந்த வார்ட்டுக்குப் பொறுப்பான டாக்டரை ஏறிட்டு நோக்கினாள், கமலா.

"கமலா! பிள்ளை இப்ப நோமலுக்கு வந்திட்டான் கவலைப்படாதையும்"

மனைவியைத் தொட்டு நிமிர்த்திய தனசேகரனைப் பார்த்து ஆச்சரியமான பார்வையை வீசினர், அவரது உதவி யாளர்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தீபம் பிறிண்டேர்ஸ், யாழ்ப்பாணம். – 077 250 6234